

Μωχάμμαντ

Ο Αγγελιαφόρος Του Αλλάχ ﷺ

محمد رسول الله صلى الله عليه وسلم

Του

Δρα 'Αμπντ Αρ-Ραχμάν Ασ-Σίχα

عبد الرحمن بن عبد الكريم الشيخة

Μωχάμμαντ

Ο Αγγελιαφόρος Του Αλλάχ ﷺ

محمد رسول الله صلى الله عليه وسلم

Του

Δρα 'Αμπντ Αρ-Ραχμάν Ασ-Σίχα

عبد الرحمن بن عبد الكريم الشيخة

Μετάφραση

EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (E.I.R.C)

& Ρηγάλος Κωνσταντίνος

المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية & ريجالوس كونستادينوس

Επιμέλεια

Τσεκούρα Βίβιαν & Ahmed Al-Amir

أحمد الأمير & تساكورا فيفيان & ريجالو أريستيا

Περιεχόμενα

- Εισαγωγή
- Ποιος είναι ο Αγγελιαφόρος
- Η γενεαλογία του
- Τόπος γέννησης και παιδικών χρόνων
- Περιγραφή του Προφήτη (ﷺ)
- Τρόποι και Χαρακτηριστικά του Προφήτη (ﷺ)
- Μερικές πτυχές της ηθικής του Προφήτη (ﷺ)
- Ρήσεις δικαιοσύνης και ισότητας
- Οι σύζυγοι του Προφήτη (ﷺ)
- Αποδείξεις από κείμενα
- Αποδείξεις από το Κοράνιο
- Αποδείξεις από τη Σούννα
- Προηγούμενες Γραφές
- Από το Ευαγγέλιο
- Λογικές Αποδείξεις
- Τι απαιτεί η μαρτυρία της πίστης
- Επίλογος

© Copyright (Πνευματικά δικαιώματα):

Δρ. ‘Αμπντ Αρ-Ραχμάν μπιν ‘Αμπντ Αλ-Καρείμ Ασ-Σίχα.

Τα πνευματικά δικαιώματα ανήκουν στον συγγραφέα, με εξαίρεση τη χρήση για δωρεάν διανομή, χωρίς καμία προσθήκη, τροποποίηση, ή αφαίρεση περιεχομένου του βιβλίου.

<http://www.thekeytoislam.com>

Κάθε έπαινος ανήκει στον Αλλάχ, Τον Κύριο των Κόσμων, και είτε Ο Αλλάχ να εξυψώσει τον Προφήτη Μωχάμμαντ, και να καταστήσει αυτόν και τον οίκο του ασφαλείς από κάθε κακό.

Όταν κανείς μιλά για τον Προφήτη Μωχάμμαντ (ﷺ), πρέπει να έχει υπ' όψιν του ότι μιλά για τον σπουδαιότερο άνθρωπο στην ιστορία. Αυτό δεν αποτελεί αβάσιμο ισχυρισμό· όποιος διαβάσει τη βιογραφία του και μάθει τους τρόπους και την ηθική του, μένοντας μακριά από κάθε προκατειλημμένη διάθεση, θα καταλήξει οπωσδήποτε σ' αυτό το συμπέρασμα, στο οποίο, μάλιστα, έχουν φτάσει και μερικοί δίκαιοι και αμερόληπτοι μη Μουσουλμάνοι.

Ο Καθηγητής Χάσαν Άλι, είπε στο περιοδικό τού 'Νουρ Αλ-Ισλάμ' ότι ένας Βραχμάνος φίλος του τού είπε κάποτε: «Πιστεύω και αναγνωρίζω ότι ο Αγγελιαφόρος του Ισλάμ είναι ο σπουδαιότερος άνθρωπος στην ιστορία.». Ο Καθηγητής, τον ρώτησε: «Γιατί τον θεωρείς ως τον σπουδαιότερο άνδρα;». Εκείνος απάντησε:

«Επειδή βρίσκω στον Αγγελιαφόρο του Ισλάμ ότι είχε πολλά και διαφορετικά χαρακτηριστικά, ευγενείς και ηθικούς τρόπους, που ποτέ δεν είχαν συγκεντρωθεί όλα σε έναν άνθρωπο σε όλη την ιστορία της ανθρωπότητας. Ήταν βασιλιάς, κάτω από τον οποίον ολόκληρη η Αραβική χερσόνησος είχε ενοποιηθεί· και, παρ' όλα αυτά, ήταν ταπεινός και απλός άνθρωπος. Πίστευε ότι δεν κατέχει τίποτε και το ότι όλη η εξουσία ανήκει στον Αλλάχ και Μόνο.»

Ερχόντουσαν οι καμήλες προς αυτόν φορτωμένες με τεράστια πλούτη, αλλά ο Προφήτης έζησε σε κατάσταση φτώχειας και ανάγκης· δεν άναβε φωτιά στο σπίτι του για πολλές μέρες, και έμενε πεινασμένος. Ήταν σπουδαίος ηγέτης· οδηγούσε ολιγάριθμες ομάδες με λίγα όπλα σε μάχες εναντίον χιλιάδων καλά οπλισμένων, και παρ' όλα αυτά τους νικούσε με αποφασιστικό τρόπο. Αγαπούσε τις συνθήκες ειρήνης και τις επικύρωνε από την καρδιά του, παρότι είχε στο πλευρό του χιλιάδες γενναίους θαρραλέους Συντρόφους. Αντιμετώπιζε τους εχθρούς χωρίς να τον ενδιαφέρει πόσοι ήταν, και χωρίς να αισθάνεται τον παραμικρό φόβο. Ωστόσο, ο Προφήτης (ﷺ) ήταν ελεήμων, ευγενικός, και δεν επιθυμούσε ποτέ να χύσει ούτε μια σταγόνα αίματος. Έτρεφε βαθύ ενδιαφέρον για τα ζητήματα της Αραβικής

Χερσονήσου, και ταυτόχρονα δεν παραμελούσε τις υποθέσεις της οικογένειάς του, του οίκου του, και των φτωχών που είχαν ανάγκη. Επιθυμούσε να διαδώσει το Ισλάμ σε όσους είχαν παραστρατήσει. Σε γενικές γραμμές, ήταν ένας άνθρωπος που ενδιαφερόταν για την καλυτέρευση και την ευημερία της ανθρωπότητας, και δεν επιδιόταν στη συγκέντρωση μεγάλης εγκόσμιας περιουσίας. Επιδιόταν στη λατρεία προς Τον Αλλάχ και αγαπούσε πολύ το να κάνει πράξεις που θα Τον ευχαριστούσαν. Δεν εκδικήθηκε ποτέ για προσωπικούς λόγους. Μάλιστα, προσευχόταν για το καλό των εχθρών του, και τους προειδοποιούσε για την τιμωρία Του Αλλάχ.

Ζούσε ασκητικά αναφορικά με τις εγκόσμιες υποθέσεις, στεκόταν και λάτρευε τον Αλλάχ κατά τη διάρκεια της νύχτας ενώ οι άνθρωποι κοιμόντουσαν. Ήταν ένας γενναίος στρατιώτης που πολεμούσε με το ξίφος του, ήταν ο κατακτητής εθνών και χωρών – και ταυτόχρονα ήταν ο αλάνθαστος Προφήτης που κοιμόταν σε ένα χαλάκι από άχυρο με μαξιλάρι από ακατέργαστες ίνες. Οι άνθρωποι τον έστεψαν Σουλτάνο της Αραβικής Χερσονήσου, κι όμως η οικογένειά του ζούσε μια απλή ζωή · Μοίραζε τα πλούτη στους φτωχούς, ενώ η κόρη του η Φάτιμα παραπονιόταν σ’ αυτόν για την επίπονη δουλειά που η ίδια έκανε, τις λειαντικές πέτρες (που χρησιμοποιούσε) και την κανάτα νερού που κουβαλούσε –ότι είχαν αφήσει σημάδια στο κορμί της... Δεν της έδωσε μερίδιο αυτού του πλούτου· αντίθετα, ο Προφήτης (ﷺ) της δίδαζε μερικά λόγια και ικεσίες. Ο Σύντροφός του, ‘Ούμαρ, πήγε στο σπίτι του και κοίταξε στο δωμάτιό του, και δεν είδε τίποτα παρά μόνο ένα χαλάκι από άχυρο, στο οποίο ο Προφήτης (ﷺ) ξάπλωνε και το οποίο είχε αφήσει σημάδια στο κορμί του. Τα μόνα τρόφιμα στο σπίτι του ήταν ένα Σάα’ κριθαριού σε ένα δοχείο και ένα φλασκί νερού που κρεμόταν στον τοίχο – αυτά ήταν όλα όσα κατείχε ο Αγγελιαφόρος Του Αλλάχ (ﷺ) τον καιρό κατά τον οποίον οι μισοί Άραβες βρίσκονταν υπό τον έλεγχό του. Όταν ο ‘Ούμαρ είδε κάτι τέτοιο, δε μπόρεσε να συγκρατηθεί και δάκρυσε. Ο Αγγελιαφόρος Του Αλλάχ (ﷺ) είπε:

«Γιατί κλαις, Ω, ‘Ούμαρ;» Εκείνος απάντησε: «Πώς να μην κλαίω –ο Χοσρόης και ο Καίσαρας λαμβάνουν τις απολαύσεις αυτού του κόσμου, ενώ ο Αγγελιαφόρος Του Αλλάχ (ﷺ) κατέχει μόνο αυτά που βλέπω!» Ο Προφήτης (ﷺ) απάντησε: «Ω, ‘Ούμαρ, δε σε ευχαριστεί ότι αυτό είναι το μερίδιο ευδαιμονίας του Καίσαρα και του Χοσρόη σε αυτήν τη ζωή, και στη Μέλλουσα Ζωή αυτή η ευδαιμονία θα είναι μόνο για μας;»

Όταν ο Προφήτης (ﷺ) εξέταζε τα στρατεύματά του πριν από την κατάκτηση της Μέκκας, ο Άμπου Σουφιάν στεκόταν δίπλα στον Αλ-΄Αμπάς, θείο του Προφήτη (ﷺ), και κοιτούσαν τα λάβαρα του Μουσουλμανικού στρατού. Ήταν έκπληκτος από τον τεράστιο αριθμό των Μουσουλμάνων· προήλασαν προς τη Μέκκα σα χείμαρρος. Κανείς δε μπορούσε να τους σταματήσει και τίποτα να σταθεί στο δρόμο τους. Ο Άμπου Σουφιάν, έπειτα, είπε στον Αλ-΄Αμπάς: «Ω, ΄Αμπάς, ο ανιψιός σου έγινε μεγάλος Βασιλιάς!» Εκείνος απάντησε: «Αυτό δεν είναι βασιλεία, αλλά προφητική αποστολή, και το Μήνυμα του Ισλάμ»

Ο ΄Ουντάι Ατ-Τά΄ει, γιος του Χάτιμ Ατ-Τά΄ει, ο οποίος αποτελεί παράδειγμα για τη γενναιοδωρία του, παρευρέθη στη συνέλευση του Προφήτη (ﷺ), ενώ ήταν ακόμα Χριστιανός. Όταν είδε σε πόσο μεγάλη εκτίμηση είχαν τον Προφήτη (ﷺ) οι Σύντροφοι του, καθώς και το πόσο τον σέβονταν, ένωσε σύγχυση –ήταν προφήτης ή βασιλιάς; Αναρωτήθηκε: «Είναι βασιλιάς, ή ο Αγγελιαφόρος Του Θεού;» Ενώ σκεφτόταν επ’ αυτού, μια άπορη γυναίκα ήρθε στον Προφήτη (ﷺ) και του είπε: «Θέλω να σου πω ένα μυστικό.» Εκείνος της είπε: «Ποιον δρόμο στη Μαντίνα (Μεδίνα) θέλεις να πάρουμε;» Ο Προφήτης (ﷺ) έφυγε με την άπορη γυναίκα και φρόντισε τις ανάγκες της. Όταν ο ΄Ουντάι είδε την ταπεινότητα του Προφήτη (ﷺ), συνειδητοποίησε την αλήθεια, έβγαλε το σταυρό που φορούσε και έγινε Μουσουλμάνος.

Θα αναφέρουμε τα λόγια κάποιων Ανατολιστών σχετικά με τον Μωχάμμαντ (ﷺ). Εμείς, ως Μουσουλμάνοι, πιστεύουμε ακράδαντα στον Προφήτη (ﷺ) και στο Μήνυμά του, επομένως δε χρειαζόμαστε αυτά τα λόγια για να επιβεβαιώσουμε αυτό το γεγονός. Αναφέρουμε αυτά τα λόγια για τους ακόλουθους λόγους:

α. Ωστε να τα διαβάσουν κάποιοι Μουσουλμάνοι, οι οποίοι δεν ξέρουν για το Ισλάμ τίποτε παρά μόνο το όνομά του, και δεν ακολουθούν το δρόμο του Προφήτη (ﷺ), και έτσι να δουν τι λένε οι μη μουσουλμάνοι από καλά λόγια για τον Προφήτη Μωχάμμαντ (ﷺ).

β. Για να γνωρίσουν οι μη Μουσουλμάνοι ποιος είναι ο Προφήτης από τις δηλώσεις των ομοίων τους που μιλάνε την ίδια γλώσσα με αυτούς, ώστε να καθοδηγηθούν στο Ισλάμ.

Ζητάω από όλους τους αναγνώστες να μην είναι προκατειλημμένοι κατά την αναζήτηση της αλήθειας, και να μη σκέφτονται μέσω του μυαλού άλλων, αλλά να σκέφτονται χρησιμοποιώντας το δικό τους μυαλό, που τους χάρισε ο Αλλάχ, ώστε να ξεχωρίζουν την αλήθεια από το ψεύδος. Ζητώ από Τον Αλλάχ να ανοίξει τις καρδιές και τα στήθη τους για να δεχτούν την αλήθεια, και να τούς δείξει τον ίσιο δρόμο και να τους εμπνεύσει για να τον ακολουθήσουν.

Δρ. ‘Αμπντ Αρ-Ραχμάν μπιν ‘Αμπντ Αλ-Καρείμ Ασ-Σίχα

Ριάντ, 11535

Ταχ, θυρίδα 59565

Διεύθυνση ηλ. ταχυδρομείου: alsheha2@gmail.com

<http://www.islamland.org>

Ποιος είναι ο Αγγελιαφόρος, Μωχάμμαντ (ﷺ);

Η γενεαλογία του:

Είναι ο Άμπουλ-Κάσιμ Μωχάμμαντ, υιός του ‘Αμπντ Αλλάχ, υιού του ‘Αμπντ Αλ-Μουττάλιμπ. Η γενεαλογία του φτάνει προς τα πίσω μέχρι τη φυλή του ‘Αντνάν, υιού του Ισμαήλ [του Προφήτη του Αλλάχ, υιού του Ιμπραχίμ (Αβραάμ)], ειρήνη σε αυτούς. Η μητέρα του είναι η Άαμνα, κόρη του Ουάχμπ.

Ο Προφήτης (ﷺ) είπε:

«Πράγματι, Ο Αλλάχ επέλεξε τον Κινάνα από τα παιδιά του Ισμαήλ· επέλεξε τους Κουράις από τις φυλές του Κινάνα· επέλεξε τους Μπάνι Χάσιμ από τους Κουράις· και επέλεξε εμένα από τους Μπάνι Χάσιμ.»

[Μόσλεμ]

Έτσι, ο Προφήτης (ﷺ) έχει την πιο καλή καταγωγή στη Γη. Ακόμα και οι εχθροί του συμφωνούσαν σ’ αυτό, όπως ο Άμπου Σοφιάν, ο μεγάλος εχθρός του Ισλάμ, πριν γίνει Μουσουλμάνος, μαρτύρησε αυτό μπροστά στον Ηράκλειο, τον Αυτοκράτορα της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας (610–641) ο οποίος κατέλαβε τη Συρία, την Παλαιστίνη, και την Αίγυπτο από την Περσία (613–628).

Ο ‘Αμπντ Αλλάχ μπιν ‘Αμπάς, ανιψιός του Προφήτη, ανέφερε ότι:

«Ο Προφήτης (ﷺ) έγραψε στον Ηράκλειο και τον κάλεσε στο Ισλάμ, μέσω ενός γράμματος που έστειλε με το Σύντροφό του, Ντίχγια Αλ-Κάλμπι και τον διέταξε να το δώσει στον Κυβερνήτη της Μπίσρα (πόλης της Ιορδανίας), ο οποίος το προώθησε στον Ηράκλειο.

Ο Ηράκλειος, ως σημάδι ευγνωμοσύνης προς Τον Αλλάχ, είχε περπατήσει από την πόλη Χιμς της Συρίας μέχρι την Ιερουσαλήμ, όταν Ο Αλλάχ του είχε χαρίσει τη νίκη έναντι των περσικών δυνάμεων. Όταν το γράμμα του Αγγελιαφόρου Του Αλλάχ έφτασε σ’ αυτόν και το διάβασε, είπε: «Αναζήτησε για μένα οποιονδήποτε από το λαό του (τους Άραβες της φυλής των Κουράις), για να τον ρωτήσω για τον Αγγελιαφόρο Του Αλλάχ!».

Ο Άμπου Σοφιάν μπιν Χαρμπ μου είπε ότι εκείνον τον καιρό, βρισκόταν στη Ασ-Σαάμ (την ευρύτερη περιοχή της Συρίας) μαζί με κάποιους άνδρες από τους Κουράις, οι οποίοι είχαν έρθει ως έμποροι κατά την ανακωχή που είχε συμφωνηθεί μεταξύ του Αγγελιαφόρου Του Αλλάχ (ﷺ) και των ειδωλολατρών των Κουράις. Ο Άμπου Σοφιάν είπε:

«Ο αγγελιαφόρος του Ηράκλειου μας βρήκε κάπου στην ευρύτερη Περιοχή της Συρίας, και πήρε εμένα και τους συντρόφους μου στην Ιερουσαλήμ, όπου μας δέχτηκε ο Ηράκλειος. Τον είδαμε να κάθεται στο παλάτι του φορώντας το στέμμα του, περικυκλωμένος από Βυζαντινούς αξιωματούχους. Είπε στο μεταφραστή του. ‘Ρώτα τους ποιος εξ’ αυτών έχει κοντινή σχέση με τον άνδρα που ισχυρίζεται ότι είναι Προφήτης.’».

Ο Άμπου Σοφιάν προσέθεσε:

«Απάντησα, ‘είμαι ο κοντινότερος συγγενής του’. Εκείνος ρώτησε, ‘Τι βαθμό συγγένειας έχεις μαζί του;’. Απάντησα, ‘Είναι ξάδελφός μου’ και στο караβάνι εκείνη την ημέρα δεν υπήρχε κανείς από τη φυλή του ‘Άμπντ Μανάφ, εκτός από εμένα. Ο Ηράκλειος είπε, ‘Αφήστε τον να πλησιάσει.’. Έπειτα διέταξε οι σύντροφοί μου να σταθούν πίσω μου κοντά στον ώμο μου, και είπε στο μεταφραστή του, ‘Πες στους συντρόφους του ότι θα ρωτήσω αυτόν τον άνδρα γι’ αυτόν που ισχυρίζεται ότι είναι Προφήτης. Αν πει ψέματα, θα πρέπει να πουν αμέσως ότι ψεύδεται.’».

Ο Άμπου Σουφυάν προσέθεσε:

«Μα Τον Αλλάχ! Αν δεν ντρεπόμουν για το ότι οι σύντροφοί μου θα με σημάδευαν ως ψεύτη, θα έλεγα μόνο ψέματα γι’ αυτόν όταν με ρώτησε. Μα ντρεπόμουν να με αποκαλέσουν ψεύτη οι σύντροφοί μου, οπότε είπα την αλήθεια.»

«Έπειτα είπε στο μεταφραστή του, ‘Ρώτα τον σε τι είδους οικογένεια ανήκει.’. Απάντησα, ‘Ανήκει σε μια ευγενή οικογένεια από τη φυλή μας.’ Ο αυτοκράτορας ρώτησε, ‘Έχει ποτέ ισχυριστεί κανείς τα ίδια λόγια πριν από αυτόν;’ Απάντησα, ‘Όχι’ Εκείνος είπε, ‘Τον έχετε κατηγορήσει ποτέ ότι κάτι που ισχυρίστηκε ήταν ψέμα;’ Απάντησα, ‘Όχι.’ Είπε, ‘Ήταν κανείς από τους προγόνους του βασιλιάς;’ Απάντησα, ‘Όχι’ Ρώτησε, στη συνέχεια, ‘Τον ακολουθούν οι ευγενείς ή οι αδύναμοι;’, Είπα, ‘Οι αδύναμοι είναι που τον ακολουθούν.’ Είπε, ‘Αυξάνονται ή μειώνονται (μέρα με την ημέρα);’ Απάντησα, ‘Αυξάνονται.’ Ρώτησε, ‘Μήπως κανείς από κείνους που ασπάζονται τη θρησκεία του δυσαρεστείται και στη συνέχεια την απαρνείται;’ Απάντησα, ‘Όχι.’ Ρώτησε, ‘Προδίδει;’ Απάντησα, ‘Όχι, μα τώρα βρισκόμαστε σε ανακωχή μαζί του και φοβόμαστε μήπως μας προδώσει.’»

Ο Άμπου Σοφιάν συνέχισε:

«Πέρα από το τελευταίο, ο Αυτοκράτορας δεν μου έδωσε κανένα περιθώριο για να πω καμία λέξη εναντίον του Μωχάμμαντ.».

«Έπειτα, ο Ηράκλειος ρώτησε, ‘Είχατε ποτέ πόλεμο μαζί του;’ Απάντησα, ‘Ναι.’ Ρώτησε, ‘Ποια ήταν η κατάληξη των μαχών σας μαζί του;’ Απάντησα, ‘Κάποιες φορές νικούσε αυτός και κάποιες εμείς.’ Εκείνος ρώτησε, ‘Τι σας διατάσσει

να κάνετε;’ Είπα, ‘Μας λέει να λατρεύουμε Τον Αλλάχ και μόνο, χωρίς να συνεταιρίζουμε άλλους μαζί του, και μας απέτρεψε να λατρεύουμε όλα όσα λάτρευαν οι πρόγονοί μας. Μας διατάσσει να προσευχόμαστε, να δίνουμε ελεημοσύνη, να είμαστε αγνοί, να τηρούμε τις υποσχέσεις μας, και να επιστρέφουμε ό,τι μας εμπιστεύονται.’»

«Μόλις είπα όλα αυτά, ο Ηράκλειος είπε στο μεταφραστή του, ‘Πες του: Σε ρώτησα για τη γενεαλογία του και η απάντησή σου ήταν ότι κατάγεται από ευγενή οικογένεια. Και πράγματι, όλοι οι Αγγελιαφόροι είχαν την ευγενέστερη καταγωγή από τα έθνη τους. Έπειτα, σε ρώτησα αν οποιοσδήποτε άλλος πριν από αυτόν είχε ισχυριστεί κάτι παρόμοιο, και η απάντησή σου ήταν αρνητική. Αν η απάντηση ήταν καταφατική, θα πίστευα ότι αυτός ο άνδρας ακολουθούσε κάποιον ισχυρισμό που είχε λεχθεί πριν από αυτόν. Όταν σε ρώτησα αν είχε κατηγορηθεί ποτέ για ψεύδη, η απάντησή σου ήταν αρνητική, έτσι λαμβάνω ως δεδομένο το ότι κάποιος που δε λέει ψέματα στους ανθρώπους δε θα έλεγε ψέματα για το Θεό. Έπειτα σε ρώτησα αν κάποιος από τους προγόνους του ήταν βασιλιάς. Η απάντησή σου ήταν αρνητική, και αν ήταν καταφατική, θα πίστευα ότι αυτός ο άνδρας ήθελε να πάρει πίσω τη βασιλεία των προγόνων του. Όταν σε ρώτησα αν είναι οι ευγενείς ή οι αδύναμοι αυτοί που τον ακολουθούν, απάντησες πως είναι οι αδύναμοι. Πράγματι, τέτοιοι είναι οι οπαδοί των Αγγελιαφόρων. Έπειτα σε ρώτησα αν οι οπαδοί του αυξάνονται ή μειώνονται. Απάντησες ότι αυξάνονται. Στ’ αλήθεια, έτσι είναι η πίστη: αυξάνεται μέχρι να ολοκληρωθεί. [σε όλες τις πλευρές]. Σε ρώτησα αν υπήρχε κανείς που, αφού ασπάστηκε τη θρησκεία του, μετά την απαρνήθηκε. Η απάντησή σου ήταν αρνητική. Πράγματι, έτσι είναι η αληθινή πίστη: όταν εισάγει την ευχαρίστηση στην καρδιά, κανείς δε δυσαρεστείται από αυτήν. Σε ρώτησα αν είχε ποτέ προδώσει. Απάντησες αρνητικά. Και τέτοιοι είναι οι Αγγελιαφόροι: ποτέ δεν προδίδουν. Όταν σε ρώτησα αν πολεμήσατε εναντίον του και αν πολέμησε εναντίον σας, απάντησες ότι το έκανε, και ότι κάποιες φορές έβγαινε νικητής αυτός, και κάποιες εσείς. Πράγματι, τέτοιοι είναι οι Αγγελιαφόροι: δοκιμάζονται και η τελική νίκη είναι πάντα δική τους. Έπειτα σε ρώτησα τι σας διατάζει. Απάντησες ότι σας διατάζει να λατρεύετε τον Αλλά(χ) μόνο και να μη συνεταιρίζετε άλλους μαζί Του, και σας απέτρεψε να λατρεύετε όλα όσα λάτρευαν οι πρόγονοί σας, να προσεύχεστε, να λέτε την αλήθεια, να είστε αγνοί, να τηρείτε τις υποσχέσεις σας, και να επιστρέφετε ό,τι σας εμπιστεύονται. Αυτές είναι πράγματι οι περιγραφές του προφήτη, ο οποίος γνώριζα [από τις προηγούμενες γραφές] ότι θα εμφανιστεί, μα δεν νόμιζα ότι θα προέρχεται από εσάς. Αν ό,τι λες είναι αληθινό, πολύ σύντομα θα κατακτήσει τη γη κάτω από τα πόδια μου, και αν δεν ήμουν τόσο απασχολημένος με το βασίλειό μου, θα έτρεχα να τον συναντήσω· και αν ήμουν μαζί του, τότε σίγουρα θα του έπλενα τα πόδια.’»

Ο Άμπου Σοφιάν προσέθεσε:

«Ο Ηράκλειος έπειτα ζήτησε το γράμμα του Αγγελιαφόρου Του Αλλάχ, το οποίο διαβάστηκε. Έγραφε τα εξής:

«Εις το όνομα Του Αλλά(χ), Του Παντελεήμονα, Του Πολυεύσπλαχνου.

Από τον Μωχάμμαντ, τον σκλάβο του Αλλά(χ) και τον Αγγελιαφόρο του, στον Ηράκλειο, το Μεγάλο Αυτοκράτορα της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας. Ας είναι η ειρήνη σε αυτόν που ακολουθεί την καθοδήγηση Του Αλλά(χ). Εν συνεχεία, σε καλώ στο Ισλάμ. Δέξου το Ισλάμ και θα είσαι απελευθερωμένος (από τις αμαρτίες σου και την τιμωρία Του Αλλά(χ) στη Μέλλουσα Ζωή) και ο Αλλά(χ) θα σου δώσει την αμοιβή σου εις διπλούν (πρώτον επειδή ασπάστηκες το Ισλάμ και δεύτερον επειδή πολλοί υπήκοοί σου θα το ασπαστούν αν το κάνεις και εσύ). Αν αποκηρύξεις το Μήνυμα του Αλλά(χ), θα φέρεις την αμαρτία για αυτό που συνέβη σε όλους τους Αρειανιστές. □□Πες: ‘Ω! Λαέ της Βίβλου! Ελάτε να συμφωνήσουμε σε έναν Δίκαιο Λόγο ανάμεσά μας, να μη λατρεύουμε παρά μόνο Τον Αλλάχ. Και να μην αποδίδουμε εταίρους σ' Εκείνον, και να μη λάβουμε κανέναν ανάμεσά μας ως κύριο, εκτός απ' Τον Αλλάχ.’ Αν όμως αρνηθούν, τότε να πείτε: ‘Να είστε μάρτυρες, ότι εμείς είμαστε Μουσουλμάνοι (υποτασόμεστε στη Θεία Βούληση).’ □

[Κοράνιο 3:64]

Ο Άμπου Σοφιάν προσέθεσε,

«Όταν ο Ηράκλειος τελείωσε το λόγο του, οχλαγωγία και κραυγές επικράτησαν από τους Βυζαντινούς αξιωματούχους που τον περιέβαλλαν, και υπήρχε τόσος θόρυβος που δεν καταλάβαινα τι έλεγαν. Έτσι, διαταχθήκαμε να φύγουμε από το παλάτι.»

«Όταν βγήκα έξω μαζί με τους συντρόφους μου και βρεθήκαμε μόνοι, τους είπα, ‘Στ’ αλήθεια, το θέμα του Ιμπν Άμπι Καμπσά (δηλ. του Προφήτη) έλαβε δύναμη. Ο Βασιλιάς των Ρωμαίων τον φοβάται.’»

Είπε, επίσης:

«Μα Τον Αλλάχ, ήμουν θλιμμένος και πιο σίγουρος ότι η θρησκεία του Μωχάμμαντ θα κατέληγε νικήτρια, αλλά αφότου ο Αλλά(χ) εισήγαγε το Ισλάμ στην καρδιά μου έπαγα να είμαι θλιμμένος.»

[Αλ-Μπουχάρι]

Τόπος γέννησης και η παιδική του ηλικία

Ο Προφήτης (ﷺ) γεννήθηκε το έτος 571 μ.Χ., από τη φυλή των Κουράις [οι οποίοι θεωρούντουσαν ευγενείς απ' όλους τους Άραβες], στη Μέκκα [τη θρησκευτική πρωτεύουσα της Αραβικής χερσονήσου].

Οι Άραβες εκτελούσαν προσκύνημα στη Μέκκα και περιφορά του Κά'μπα (Ιερού Οίκου), ο οποίος χτίστηκε από τον Προφήτη Αβραάμ και τον υιό του, τον Προφήτη Ισμαήλ, Ειρήνη σε αυτούς.

Ο Προφήτης (ﷺ) ήταν ορφανός. Ο πατέρας του είχε πεθάνει πριν γεννηθεί, και η μητέρα του πέθανε όταν εκείνος ήταν έξι ετών. Τον πήρε υπό την προστασία του ο παππούς του, 'Αμπντ Αλ-Μουττάλιμπ, και, όταν αυτός πέθανε, ο θεός του, Άμπου Τάλιμπ. Η φυλή του, όπως και άλλες, λάτρευε είδωλα από πέτρα, ξύλο, ακόμα και χρυσό. Κάποια από αυτά τα είδωλα ήταν τοποθετημένα γύρω από το Κά'μπα και μέσα σ' αυτό. Οι άνθρωποι πίστευαν ότι αυτά τα είδωλα μπορούσαν να απομακρύνουν τα κακά και να επεκτείνουν τα οφέλη.

Ο Προφήτης (ﷺ) ήταν ένας αξιόπιστος και ειλικρινής άνθρωπος. Δε φέρθηκε ποτέ πονηρά, ούτε είπε ποτέ ψέματα ή εξαπάτησε. Ήταν γνωστός στο λαό του ως 'Αλ-Αμείν', ο Αξιόπιστος. Οι άνθρωποι τού εμπιστεύονταν τα πολύτιμα αντικείμενά τους όταν ήθελαν να ταξιδέψουν. Ήταν, επίσης, γνωστός ως 'Ας-Σάαντικ', ο Ειλικρινής, καθώς δεν είπε ποτέ ψέματα. Είχε καλούς τρόπους, ωραίο λόγο, και του άρεσε να βοηθά τους ανθρώπους. Ήταν όμορφος άντρας, που τα μάτια δεν κουράζονται να τον κοιτάζουν και οι άνθρωποι του λαού του τον αγαπούσαν και τον σέβονταν. Ήταν δηλαδή ένας όμορφος άνθρωπος, τόσο στην εμφάνιση, όσο και στους τρόπους του. Ο Αλλάχ, Ο Ύψιστος, λέει:

﴿ Πράγματι, είσαι σπουδαίου ηθικού χαρακτήρα. ﴾

[Κοράνιο 68:4]

Ο γνωστός Σκωτσέζος ιστορικός και συγγραφέας, **Τόμας Καρλάιλ** (πέθανε το 1885) έγραψε στο βιβλίο του: *'Οι Ηρωες'*:

«Μα, από μικρή ηλικία, παρατηρείται ότι ο Μωχάμμαντ ήταν ένας σκεπτόμενος άνθρωπος. Οι Σύντροφοί του τον ονόμασαν 'Αλ-Αμείν, ο Αξιόπιστος'. Ένας άνθρωπος ειλικρινής και πιστός· ειλικρινής σε ό,τι έκανε, ό,τι έλεγε, ό,τι σκεφτόταν. Ήξεραν ότι τα λόγια του ήταν πάντα γεμάτα σοφία. Ένας ολιγόλογος άνδρας·

σιωπηλός, όταν δεν χρειάζοταν να μιλήσει· Σε όλη τη ζωή του βλέπουμε ότι ήταν σταθερός στις αρχές του, σοβαρός, γενναιοδωρός, ευσεβής, ελεήμονας, θεοφοβούμενος και αφοσιωμένος και παρ' όλα αυτά ήταν εύκολος άντρας, αξιαγάπητος, εγκάρδιος, συμπονετικός και πολλές φορές έκανε αστεία με τους συντρόφους του. Γενικά, το προσωπό του έλαμπε από το χαμογελό του, προερχόμενο από ειλικρινή καρδιά. Ένας αυθόρμητος, παθιασμένος, κι όμως δίκαιος άνδρας με όλη τη σημασία της λέξης! Ήταν σπουδαίος από μόνος του, ποτέ δεν είχε εκπαιδευτεί σε σχολείο, ούτε είχε εκπαιδευτεί από έναν δάσκαλο. Έκανε μόνος του τις δουλειές του μέσα στην καρδιά της ερήμου.»

Ο Προφήτης (ﷺ) αρεσκόταν στο να απομονώνεται στο Σπήλαιο της Χιρά' πριν του ανατεθεί η Αποστολή του. Έμενε εκεί πολλές νύχτες στη σειρά, απομακρυνόμενος από όλα τα αισχρά πράγματα που έκανε ο λαός του. Δεν ήπια ποτέ τοξικές ουσίες, ούτε προσκύνησε ποτέ κανένα άγαλμα ή είδωλο, ούτε έκανε κανένα τάμα σ' αυτά, ούτε τούς προσέφερε τίποτα όπως έκανε ο λαός του. Βοσκούσε ένα κοπάδι πρόβατα που ανήκε στο λαό του. Ο Προφήτης (ﷺ) είπε:

«Κάθε προφήτης που στάλθηκε από τον Αλλάχ κάποτε βοσκούσε πρόβατα.».
Οι Σύντροφοί του τον ρώτησαν, «Ακόμα κι εσύ, Ω, Αγγελιαφόρε Του Αλλάχ;».
Εκείνος είπε: «Ναι, βοσκούσα ένα κοπάδι, με λίγα χρήματα, για το λαό της Μέκκας.»

[Αλ-Μπουχάρι]

Στην ηλικία των σαράντα, ο Προφήτης (ﷺ) έλαβε τη Θεία Αποκάλυψη, ενώ βρισκόταν στο σπήλαιο Χιρά'. Η Μητέρα των πιστών, η Αΐσα είπε:

«Όταν ξεκίνησε Ο Προφήτης να λαμβάνει την αποκάλυψη, αυτή ήρθε με τη μορφή αληθινών οραμάτων. Όποτε έβλεπε ένα όραμα, αυτό πραγματοποιούνταν με μεγάλη ακρίβεια, φανερά όπως το φως της ημέρας. Άρχισε να αγαπάει την απομόνωση και να πηγαίνει στη σπηλιά Χιρά' για να προσεύχεται τις νύχτες πριν να επιστρέψει στην οικογένειά του για εφόδια, και έπειτα επέστρεφε πάλι πίσω στη σπηλιά μέχρι που, απρόσμενα, ο άγγελος Γαβριήλ ήλθε σ' αυτόν με την Αλήθεια και τού είπε: «Απάγγειλε.» «Δε μπορώ να διαβάσω», απάντησε αυτός [ο Μωχάμμαντ ﷺ]. Ο Προφήτης (ﷺ) είπε: «Έπειτα με πήρε και με κάλυψε (σφίγγοντάς με δυνατά) μέχρι που εξαντλήθηκα, και στη συνέχεια με άφησε και είπε, «Απάγγειλε». «Δε μπορώ να διαβάσω», είπα και με πήρε και με κάλυψε (σφίγγοντάς με δυνατά) για δεύτερη φορά μέχρι που εξαντλήθηκα. Έπειτα με άφησε και είπε: «Απάγγειλε». Εγώ είπα «Δε μπορώ να διαβάσω». Με πήρε και με κάλυψε (σφίγγοντάς με δυνατά) για τρίτη φορά, και έπειτα με άφησε και είπε:

﴿ Διάβασε! Στο όνομα του Κυρίου σου, που δημιούργησε. ﴿ Έπλασε τον άνθρωπο από 'Άλακ [κρεμάμενο θρόμβο αίματος]. ﴿ Διάβασε! Και Ο Κύριός σου είναι Ο πλέον Γενναϊόδωρος. ﴾

[Κοράνιο 96:1-3]

Ο Προφήτης (ﷺ) επέστρεψε προς το σπίτι του έχοντας λάβει αυτά τα εδάφια, με την καρδιά του να τρέμει. Μπήκε στο σπίτι του και είπε στη Χαντίτζα, τη γυναίκα του «Σκέπασε με... σκέπασέ με.» Τον σκέπασε μέχρι που ηρέμησε. Της είπε τι έγινε και της είπε στη συνέχεια «Φοβήθηκα για τον εαυτό μου.». Η Χαντίτζα τον καθησύχασε, λέγοντάς του:

«Όχι, μα τον Αλλά(χ)! Ο Αλλά(χ) ποτέ δεν θα σε απογοητεύσει. Εσύ κρατάς στενούς δεσμούς με τους συγγενείς σου, επωμίζεσαι τα προβλήματα των άλλων, δίνεις από την περιουσία σου στους άπορους και στα ορφανά, τιμάς και ταΐζεις τους φιλοξενούμενούς σου και βοηθάς τους άλλους στις δύσκολες περιόδους τους.»

Εκίνησε με τον Προφήτη (ﷺ) για τον εξάδελφό της, Ουάρακα μπιν Νάουφαλ μπιν Άσαντ μπιν Αμπντ Αλ-‘Ούζζα, ο οποίος είχε ασπαστεί το Χριστιανισμό κατά την προ-Ισλαμική περίοδο, γνωστή ως η Περίοδος της Άγνοιας. Ήξερε να γράφει την Βίβλο στα Εβραϊκά. Ήταν τυφλός και ηλικιωμένος. Η Χαντίτζα είπε στον εξάδελφό της,

«Εξάδελφε! Άκουσε τον Μωχάμμαντ!» Ο Ουάρακα είπε: «Ω, Μωχάμμαντ! Τι είδες;»

Ο Αγγελιαφόρος Του Αλλάχ (ﷺ) του είπε αυτά που είχε δει στο σπήλαιο Χίρα'. Ακούγοντας αυτά, ο Ουάρακα είπε:

«Αυτός είναι ο Ναμούς (δηλ. ο άγγελος που του έχουν εμπιστευθεί τα Θεϊκά Μυστικά), τον οποίο Ο Αλλάχ έστειλε στο Μωσσή. Εύχομαι να ήμουν νεότερος (για να σε υποστηρίξω). Εύχομαι να είμαι ακόμα ζωντανός τη στιγμή που ο λαός σου θα σε διώξει». Ο Μωχάμμαντ (ﷺ) ρώτησε: «Θα με διώξουν;». Ο Ουάρακα απάντησε καταφατικά και προσέθεσε: «Όποιος έχει έλθει με κάτι παρόμοιο με αυτό που έφερεις εσύ έχει τύχει εχθρικής αντιμετώπισης· και αν είμαι ζωντανός μέχρι εκείνη τη μέρα, τότε θα σε υποστηρίξω σθεναρά.».

Το κεφάλαιο του Κορανίου που αναφέρθηκε στο παραπάνω χαντίθ σηματοδοτεί την αρχή της Αποστολής του Μωχάμμαντ (ﷺ) ως Προφήτη. Ο Αλλάχ, Ο Ύψιστος, του αποκάλυψε έπειτα:

﴿ Ω! εσύ (Προφήτη) που είσαι σκεπασμένος (με ένα μανδύα)! ﴿ Σήκω και προειδοποίησε! ﴿ Και τον Κύριο σου δόξασε. ﴿ Και τα ενδύματά σου εξάγνισε! Και

από το Αρ-Ρούτζζ (τα είδωλα και την ειδωλολατρία) απομακρύνσου (όπως ήδη κάνεις)! ﴿

[Κοράνιο 74:1-5]

Μετά από την αποκάλυψη αυτού του Κορανικού Κεφαλαίου, ο Προφήτης (ﷺ) άρχισε να καλεί ανοικτά τους ανθρώπους στο Ισλάμ. Ξεκίνησε με το λαό του. Μερικοί εξ' αυτών αρνούνταν πεισματικά, γιατί, όπως το καταλάβαιναν, τούς καλούσε σε κάτι το οποίο δεν είχαν δει ποτέ στο παρελθόν.

Η θρησκεία του Ισλάμ αποτελεί έναν ολοκληρωμένο τρόπο ζωής, που αφορά θρησκευτικές, πολιτικές, κοινωνικές και οικονομικές υποθέσεις. Επιπλέον, η θρησκεία του Ισλάμ δεν τους διέτασσε μόνο να λατρεύουν Τον Αλλάχ και Μόνο, και να αφήσουν τα είδωλα και ό,τι άλλο λάτρευαν· αλλά επίσης τους απαγόρευε πράξεις που θεωρούσαν απολαυστικές, όπως την τοκογλυφία, την κατανάλωση αλκοόλ, την παράνομη συνουσία και το τζόγο. Επιπλέον, καλούσε τους ανθρώπους να είναι δίκαιοι ο ένας με τον άλλο, και να μάθουν ότι δεν υπήρχε καμία διαφορά μεταξύ τους, παρά μόνο στο μέγεθος της ευσέβειάς τους. Λοιπόν, πώς θα ήταν δυνατόν οι Κουράις [η πιο ευγενής φυλή των Αράβων] να δεχτούν να είναι ίσοι με τους σκλάβους; Δεν περιορίστηκαν μόνο στο να αρνηθούν πεισματικά να ασπαστούν το Ισλάμ· αλλά και έβλαψαν τον Προφήτη (ﷺ) και τον κατηγορήσαν ότι ήταν τρελός, μάγος και ψεύτης. Του προσέδωσαν κατηγορίες τις οποίες δε θα τολμούσαν να του προσδώσουν πριν την έλευση του Ισλάμ. Υποκινούσαν τις αδαείς μάζες εναντίον του, του έκαναν κακό και βασάνιζαν τους Συντρόφους του. Ο 'Αμπντ Αλλάχ μπιν Μασ'ούντ, ένας κοντινός Σύντροφος του Προφήτη (ﷺ), είπε:

«Ενώ ο Προφήτης (ﷺ) στεκόταν και προσευχόταν κοντά στο Κά'μπα, μια ομάδα ανθρώπων από τους Κουράις κάθονταν στο σύνηθες μέρος τους. Ένας από αυτούς είπε: «Βλέπετε αυτόν τον άνδρα; Ποιος από εσάς θα πάει να φέρει τα βρωμερά εντόσθια από τις καμήλες του τάδε και του τάδε, και να περιμένει να πέσει πρηνής, και έπειτα να του τα τοποθετήσει ανάμεσα στους ώμους του (στο πάνω μέρος της πλάτης του);» Ο πιο κακόβουλος ανάμεσά τους προσφέρθηκε να το κάνει, και, όταν ο Προφήτης (ﷺ) έπεσε πρηνής, τοποθέτησε τα βρωμερά εντόσθια ανάμεσα στους ώμους του, και ο Προφήτης (ﷺ) έμεινε στην πρηνή στάση του. Γελούσαν τόσο δυνατά που παραλίγο να πέσουν ο ένας πάνω στον άλλον. Κάποιος πήγε στη Φάτιμα, την κόρη του Προφήτη, η οποία ήταν ακόμα μικρό κορίτσι, και την ενημέρωσε για το τι είχε συμβεί. Εκείνη έσπευσε προς τον Προφήτη (ﷺ) και έβγαλε τις βρωμιές από την πλάτη του, κι έπειτα γύρισε το βλέμμα της και καταράστηκε τους Κουράις που κάθονταν σ' εκείνη τη μεριά.»

(Αλ-Μπουχάρι)

Ο Μουνείμπ Αλ-Άζντι, ένας Σύντροφος του Προφήτη (ﷺ), είπε:

«Είδα τον Αγγελιαφόρο του Αλλάχ, να λέει: «Ω, άνθρωποι, πείτε πως δεν υπάρχει κανένας θεός, εκτός από τον Αλλάχ, για να είστε επιτυχημένοι.» Υπήρχαν κάποιοι που τον έφτυσαν στο πρόσωπο, κάποιοι που του πέταξαν χόμα στο πρόσωπο, και κάποιοι που τον έβριζαν μέχρι το μεσημέρι. Όταν [κάποια στιγμή] ήρθε ένα νεαρό κορίτσι με ένα μεγάλο δοχείο με νερό, ο Προφήτης (ﷺ) έπλυνε το πρόσωπό του και τα χέρια του και είπε, «Ω, κόρη, μη φοβάσαι ότι ο πατέρας σου θα ταπεινωθεί ή θα χτυπηθεί από φτώχεια.»

(Αλ-Μπού‘τζαμ Αλ-Καμπίρ)

Ο ‘Αμπντ Αλλάχ μπιν ‘Αμρ ιμπν Αλ-‘Ας, ένας άλλος Σύντροφος του Προφήτη (ﷺ), ρωτήθηκε για μερικά από τα κακά που έκαναν οι ειδωλολάτρες στον Προφήτη (ﷺ). Απάντησε:

«[Κάποτε ένας ειδωλολάτρης] πλησίασε τον Προφήτη (ﷺ) ενώ προσευχόταν κοντά στον Κά‘μπα και έστριψε το ένδυμά του γύρω από το λαιμό του πολύ δυνατά. Ο Άμπου Μπακρ έσπευσε προς τα κει, τον άρπαξε από τον ώμο και τον έσπρωξε, λέγοντας: «Σκοτώνεις έναν άνδρα επειδή διακηρύττει ότι Ο Αλλάχ είναι Ο Κύριός του, και σας ήρθε με ξεκάθαρα σημάδια και φανερές αποδείξεις από Τον Κύριό σας;»

(Αλ-Μπουχάρι)

Αυτά τα περιστατικά δε σταμάτησαν τον Προφήτη (ﷺ) από το να καλεί τους ανθρώπους στο Ισλάμ. Κήρυξε αυτό το μήνυμα στις πολυάριθμες φυλές που έρχονταν στη Μέκκα για το Χατζ (Προσκύνημα στη Μέκκα). Τον πίστεψαν λίγοι από τη Γιάθριμπ, από όσους ήρθαν, μια μικρή πόλη βόρεια της Μέκκας, που σήμερα είναι γνωστή ως Μαντίνα, και υποσχέθηκαν να τον υποστηρίξουν, αν ποτέ σκόπευε να μεταναστεύσει εκεί. Έστειλε μαζί τους τον Μούσ‘άμπ μπιν ‘Ουμάρ για να τους διδάξει το δόγμα του Ισλάμ. Μετά απ όλες τις δυσκολίες που υπέφεραν οι Μουσουλμάνοι στη Μέκκα από τον ίδιο το λαό τους, ο Αλλάχ τούς έδωσε την άδεια να μεταναστεύσουν στη Μαντίνα. Οι άνθρωποι της Μαντίνα χαιρέτησαν τον ερχομό τους και τους υποδέχτηκαν με τον καλύτερο τρόπο. Η Μαντίνα έγινε η Πρωτεύουσα της νέας Ισλαμικής πολιτείας, και το μέρος από το οποίο διαδόθηκε το κάλεσμα προς το Ισλάμ.

Ο Προφήτης (ﷺ) εγκαταστάθηκε εκεί και δίδαξε στους ανθρώπους πώς να απαγγέλλουν το Κοράνιο, καθώς και τους κανόνες της θρησκείας. Οι άνθρωποι στη Μαντίνα συγκινήθηκαν πολύ από τους τρόπους του Προφήτη (ﷺ). Τον αγαπούσαν πιο πολύ απ’ όσο αγαπούσαν τους εαυτούς τους· έτρεχαν να τον εξυπηρετήσουν και ζόδευαν ό,τι είχαν στο Δρόμο του Ισλάμ. Και έτσι ζούσαν σε μία κοινωνία

πνευματική και με βαθιά πίστη, που ήταν γεμάτη ευτυχία. Αγαπούσαν ο ένας τον άλλο, και ήταν εμφανής η αληθινή αδελφικότητα ανάμεσά τους. Όλοι ήταν ίσοι: οι πλούσιοι, οι ευγενείς και οι φτωχοί, οι μαύροι και οι άσπροι, οι Άραβες και οι μη Άραβες, θεωρούνταν ισότιμοι στη θρησκεία Του Αλλάχ. Κανένας διαχωρισμός δεν υπήρχε μεταξύ τους, παρά μόνο ως προς την ευσέβειά τους. Αφού οι Κουράις έμαθαν ότι είχε εξαπλωθεί το κάλεσμα του Προφήτη (ﷺ), πολέμησαν τους Μουσουλμάνους στην πρώτη μάχη του Ισλάμ, τη μάχη του Μπαντρ. Η μάχη έγινε μεταξύ δύο ομάδων άνισων όσον αφορά την προετοιμασία και τον εξοπλισμό. Οι Μουσουλμάνοι ήταν 314, ενώ οι ειδωλολάτρες ήταν 1000. Ο Αλλάχ χάρισε τη νίκη στον Προφήτη (ﷺ) και στους Συντρόφους του. Μετά από αυτή τη μάχη, έγιναν και αρκετές ακόμα μεταξύ των Μουσουλμάνων και των ειδωλολατρών. Μετά από οκτώ χρόνια, ο Προφήτης (ﷺ) κατάφερε να ετοιμάσει έναν στρατό δέκα χιλιάδων πολεμιστών. Προήλασαν προς τη Μέκκα και την κατέκτησαν, και με αυτό ο Μωχάμμαντ (ﷺ) νίκησε το λαό που είχε βλάψει και είχε βασανίσει αυτόν και τους Συντρόφους του με κάθε τρόπο που μπορεί κανείς να φανταστεί, μέχρι που ανάγκασαν τον Προφήτη και τους συντρόφους του να μεταναστέψουν αφήνοντας πίσω τις περιουσίες, τα παιδιά και τα σπίτια τους. Το έτος αυτής της αποφασιστικής νίκης ονομάζεται 'το Έτος της Κατάκτησης'. Ο Αλλάχ, Ο Ύψιστος, λέει:

﴿Όταν έρθει η Νίκη από Τον Αλλάχ και η κατάκτηση (της Μέκκας), □ και δεις τους ανθρώπους να εισέρχονται στη θρησκεία Του Αλλάχ σε πλήθη, □ Τότε δόξαζε Τον Κύριό σου ευγνωμονώντας Τον, και να ζητάς τη Συγχώρεσή Του. Στ' αλήθεια, Είναι Εκείνος που πάντα αποδέχεται τη μεταμέλεια και συγχωρεί.﴾

[Κοράνιο 110:1-3]

Μετά την κατάκτηση, ο Προφήτης (ﷺ) συγκέντρωσε τους ανθρώπους της Μέκκας και τούς είπε:

«Τι νομίζετε ότι θα σας κάνω;» Απάντησαν: «Σίγουρα θα κάνεις μόνο κάτι καλό· είσαι ένας ευγενικός και γενναιόδωρος αδελφός, και είσαι γιος ενός ευγενικού και γενναιόδωρου αδελφού!» Ο Προφήτης (ﷺ) είπε: «Φύγετε, είστε ελεύθεροι.»

(Αλ-Μπάιχακει)

Αυτή η απίστευτη πράξη συγχώρεσης οδήγησε πολλούς στο να ασπαστούν το Ισλάμ. Ο Προφήτης (ﷺ) έπειτα επέστρεψε στη Μαντίνα. Μετά από κάποιο χρονικό διάστημα, ο Προφήτης (ﷺ) σκόπευε να τελέσει το Προσκύνημα, και έτσι, μαζί με 114.000 Συντρόφους του, πήγε για να το τελέσει. Αυτό το Προσκύνημα είναι γνωστό ως 'Χίτζατουλ-Ουαντά', ή το 'Αποχαιρετιστήριο Προσκύνημα', καθώς ήταν το τελευταίο του Προφήτη (ﷺ), αφού πέθανε λίγο καιρό μετά την τέλεσή του.

Την 9η του μήνα Δουλ-Χίτζα, στο όρος Αραφάτ, ο Προφήτης (ﷺ) παρέδωσε το αποχαιρετιστήριο κήρυγμά του. Αφού δόξασε Τον Αλλάχ, είπε:

«Ω! Ποίμνιό μου, ακούστε με προσεκτικά, γιατί δεν ξέρω αν μετά από αυτή τη χρονιά θα μπορέσω να είμαι ακόμα ανάμεσά σας. Έτσι, ακούστε πολύ προσεκτικά αυτά που σας λέω και μεταφέρετέ τα σε όσους δεν μπόρεσαν να δώσουν το παρόν σήμερα. Ω! Ποίμνιό μου, ακριβώς όπως θεωρείτε ιερόν αυτόν το μήνα, αυτήν την ημέρα, αυτήν την πόλη, έτσι να θεωρείτε ιερή και τη ζωή και την ιδιοκτησία κάθε Μουσουλμάνου. Επιστρέψτε τα αγαθά που έχουν εμπιστευτεί σε εσάς στους νόμιμους κατόχους τους. Μην πληγώνετε κανέναν, ώστε να μην πληγώσει κανένας και εσάς. Θυμηθείτε ότι θα συναντήσετε πράγματι τον Κύριό σας και ότι πράγματι Αυτός θα εκτιμήσει τις πράξεις σας. Ο Αλλάχ σας έχει απαγορέψει να παίρνετε τόκους, επομένως κάθε υποχρέωση για τόκο πρέπει στο εξής να αρθεί. Το κεφάλαιο, βέβαια, είναι δικό σας και σας ανήκει, ούτε θα προκαλέσετε, ούτε θα υποστείτε καμία αδικία. Ο Αλλάχ έχει Κρίνει ότι δεν πρέπει να υπάρχει τόκος, και ότι όλος ο τόκος που οφείλεται στον Αμπάς ιμπν Αμπντ'αλ Μουττάλιμπ θα πρέπει συνεπώς να αρθεί.... Προσέξτε τον Σατανά, για να προστατέψετε τη θρησκεία σας. Έχει χάσει κάθε ελπίδα ότι θα καταφέρει ποτέ να σας οδηγήσει σε μεγάλα παραστρατήματα, οπότε να προσέχετε μην τον ακολουθήσετε σε μικρότερα. Ω! Ποίμνιό μου!, είναι αλήθεια ότι έχετε κάποια δικαιώματα πάνω στις γυναίκες σας, αλλά και αυτές έχουν κάποια δικαιώματα πάνω σε σας. Θυμηθείτε ότι τις πήρατε για συζύγους σας μετά από την εμπιστοσύνη Του Θεού και την Άδειά Του. Να φέρεστε καλά στις γυναίκες σας και να είστε τρυφεροί μαζί τους γιατί είναι οι σύντροφοί σας και οι αφοσιωμένοι βοηθοί σας. Και είναι δικό σας δικαίωμα το να μην κάνουν φιλίες με κανέναν τον οποίο δεν εγκρίνετε εσείς, καθώς και το να μην είναι άσεμνες. Ω! Ποίμνιό μου! Ακούστε με με σοβαρότητα, να λατρεύετε τον Αλλάχ, να κάνετε καθημερινά τις πέντε προσευχές σας, να νηστεύετε το μήνα του Ραμαντάν, και να προσφέρετε Ζακά. Να εκτελείτε το Χατζ (προσκύνημα) αν έχετε τα μέσα. Όλη η ανθρωπότητα προέρχεται από τον Αδάμ και την Εύα. Ένας Άραβας δεν είναι ανώτερος από κάποιον μη Άραβα, ούτε κάποιος μη-Άραβας από κάποιον Άραβα· ο λευκός δεν είναι ανώτερος από το μαύρο, ούτε ο μαύρος από το λευκό· [κανείς δεν είναι ανώτερος από κανέναν] εκτός από την ευσέβεια και τις καλές πράξεις. Μάθετε ότι κάθε Μουσουλμάνος είναι αδελφός κάθε Μουσουλμάνου και ότι όλοι οι Μουσουλμάνοι αποτελούν μια αδελφότητα. Τίποτα δε μπορεί να κατέχει θεμιτά ένας Μουσουλμάνος που να ανήκει σε έναν άλλο Μουσουλμάνο, εκτός και αν ο τελευταίος το προσφέρει ελεύθερα και ηθελημένα. Μην προκαλείτε λοιπόν αδικία στους εαυτούς σας. Θυμηθείτε, μια μέρα θα σταθείτε μπροστά στον Αλλάχ και θα λογοδοτήσετε για τις πράξεις σας. Επομένως να προσέξτε να μην παραστρατήσετε από το δρόμο της ευσέβειας μόλις εγώ φύγω. Ω! Ποίμνιό μου!, κανένας Προφήτης ή Απόστολος δε θα

έλθει μετά από εμένα και καμιά νέα πίστη δε θα γεννηθεί. Χρησιμοποιήστε, λοιπόν, καλά τη λογική σας και κατανοήστε τα λόγια που σας μεταφέρω. Αφήνω πίσω μου δύο πράγματα, το Κοράνι και το παράδειγμά μου, τη Σούννα, και αν τα ακολουθήσετε δε θα παραστρατήσετε ποτέ. Όλοι όσοι με ακούνε πρέπει να μεταβιβάσουν τα λόγια μου σε άλλους και εκείνοι ξανά σε άλλους· και ίσως οι τελευταίοι να καταλάβουν τα λόγια μου καλύτερα από αυτούς που με ακούνε κατευθείαν. Γίνε Μάρτυράς μου, Ω Αλλάχ!, ότι μεταβίβασα το Μήνυμά Σου στους ανθρώπους.»

Ο Προφήτης (ﷺ) πέθανε στη Μαντίνα τη Δευτέρα τη 12η του μήνα Ραμπί‘ Αθ-Θάνι, το 11ο έτος του Χίτζρα, και θάφτηκε εκεί. Οι Μουσουλμάνοι σοκαρίστηκαν όταν έμαθαν για το θάνατό του· κάποιοι Σύντροφοι δεν το πίστεψαν. Ο ‘Ούμαρ μπιν Αλ-Χατάμπ είπε: «Όποιον ακούσω να λέει ότι ο Μωχάμμαντ πέθανε, θα χτυπήσω τον λαιμό του με το σπαθί μου!» Ο Άμπου Μπακρ, τότε, απευθύνθηκε στους Μουσουλμάνους και διάβασε τα Λόγια Του Αλλάχ:

﴿Ο Μωχάμμαντ δεν είναι παρά ένας Αγγελιαφόρος, και πράγματι πριν από αυτόν (πολλοί) Αγγελιαφόροι έχουν περάσει. ﷻ Αν πεθάνει ή σκοτωθεί, θα στραφείτε πίσω (ως άπιστοι); Και εκείνος που θα στραφεί πίσω δε θα βλάψει σε τίποτα τον Αλλάχ· και Ο Αλλάχ θα ανταμείψει τους ευγνώμονες.﴾

[Κοράνιο 3:144]

Όταν ο ‘Ούμαρ άκουσε αυτό το Εδάφιο, σταμάτησε να λέει αυτά που έλεγε, αφού ήθελε να εφαρμόσει τις διαταγές Του Αλλάχ. Ο Προφήτης (ﷺ) ήταν εξήντα τριών ετών όταν πέθανε.

Ο Προφήτης (ﷺ) έμεινε στη Μέκκα για σαράντα χρόνια, πριν τού ανατεθεί η Αποστολή. Μόλις αυτή τού ανατέθηκε, έζησε εκεί για ακόμα δεκατρία χρόνια, κατά τα οποία καλούσε τους ανθρώπους στον Ισλαμικό Μονοθεϊσμό. Έπειτα μετανάστευσε στη Μαντίνα, και έμεινε εκεί για δέκα χρόνια. Εκεί συνέχισε να δέχεται την Αποκάλυψη, μέχρι που ολοκληρώθηκε το Κοράνιο και η θρησκεία του Ισλάμ.

Ο γνωστός συγγραφέας και κριτικός, **Τζορτζ Μπέρναρντ Σό** (πέθανε το 1950) είπε:

«Πάντα είχα σε υψηλή εκτίμηση τη θρησκεία του Μωχάμμαντ, λόγω της θαυμάσιας ζωτικότητάς της. Είναι η μόνη θρησκεία που φαίνεται να κατέχει την ικανότητα της αφομοίωσης κατά τις διάφορες φάσεις της ύπαρξής, που την κάνουν να μοιάζει κάθε ηλικίας. Έχω προφητέψει για την πίστη του Μωχάμμαντ ότι θα γίνει

αποδεκτή στο αύριο, όπως ξεκινά τώρα να γίνεται αποδεκτή στην Ευρώπη. Οι άνθρωποι της εκκλησίας του Μεσαίωνα, είτε από άγνοια είτε από θρησκοληψία, έβαψαν το Μωαμεθανισμό με τα σκοτεινότερα χρώματα. Στην πραγματικότητα, εκπαιδεύτηκαν να μισούν και τον άνθρωπο Μωχάμμαντ και τη θρησκεία του. Γι' αυτούς, ο Μωχάμμαντ ήταν ένας αντίχριστος. Μελέτησα αυτόν το θαυμάσιο άνδρα, και, κατά τη γνώμη μου, σε αντίθεση με το να καλείται 'Αντίχριστος', πρέπει να καλείται ο Σωτήρας της ανθρωπότητας.»

Περιγραφή του Προφήτη (ﷺ)

Ο Προφήτης (ﷺ) είχε πλατιά πλάτη και ώμους. Τα μαλλιά του έφταναν μέχρι το λοβό των αυτιών του. Είχε το πιο όμορφο πρόσωπο ανάμεσα στους ανθρώπους. Δεν ήταν ούτε πολύ ψηλός, ούτε κοντός. Η επιδερμίδα του δεν ήταν πολύ λευκή ούτε μάρνη, ήταν ελαφρά ροδαλή. Τα μαλλιά του δεν ήταν ούτε πολύ σγουρά ούτε πολύ κυματιστά. Το προσωπό του ήταν άσπρο, σαν να ήταν φτιαγμένο από ασήμι. Ο ιδρώτας του είχε το χρώμα των μαργαριταριών. Το μούσι ήταν πολύ πυκνό.

Ο Προφήτης (ﷺ) περπατούσε με ταχύ ρυθμό, και το σώμα του να κλίνει προς τα εμπρός, κινούμενος επίτηδες με δύναμη, και σηκώνοντας εντελώς κάθε πόδι από το έδαφος. Ο ρυθμός του ήταν τέτοιος, που άνθρωποι με καλή φυσική κατάσταση θα δυσκολεύονταν να τον ακολουθήσουν. Όταν έστριβε, έστριβε όλο του το σώμα, δίνοντας πλήρη προσοχή σε αυτόν που του απευθυνόταν και δείχνοντας απόλυτο ενδιαφέρον σε αυτά που λέγονταν. Όταν έδειχνε, το έκανε με ανοιχτό το χέρι για να μην προσβάλει. Ομοίως, όταν έκανε κριτική στη συμπεριφορά ενός ατόμου, αντί για το όνομα του ατόμου, έλεγε, «Γιατί οι άνθρωποι κάνουν το τάδε;» Το γέλιο του είχε τέτοια έκταση ώστε να φαίνεται μόνο το κενό ανάμεσα στα μπροστινά του δόντια. Ο θυμός του εκδηλωνόταν μόνο σε τέτοιο σημείο ώστε να κοκκινίσει το πρόσωπό του. Κάποτε είπε:

«Είμαι ο αφέντης των απογόνων του Αδάμ, και δεν το λέω από υπερηφάνεια.»

(Ατ-Τιρμιδέι)

Αυτή η ελευθερία του από την υπερηφάνεια ήταν προφανής ακόμη και στα παιδιά, που παίζοντας οδηγούσαν τον Προφήτη (ﷺ) στους δρόμους της Μαντίνα κρατώντας το δάχτυλό του. Πράγματι, είχε πει:

«Αυτός που δε δείχνει έλεος στους νέους μας, ούτε τιμά τους ηλικιωμένους μας, δεν είναι ένας από μας.»

(Άμπου Νταούντ)

Ο Αλλάχ λέει:

﴿ (Ο Αλλάχ σας έστειλε) έναν Αγγελιαφόρο που απαγγέλλει σε σας τα Εδάφια Του Αλλάχ, που περιέχουν σαφείς επεξηγήσεις, για να βγάλει αυτούς που πιστεύουν και κάνουν ενάρετες και καλές πράξεις από το σκοτάδι (του πολυθεϊσμού και της απιστίας) στο φως (του Ισλαμικού Μονοθεϊσμού) ﴾

[Κοράνιο 65:11]

Επίσης Ο Αλλάχ λέει:

﴿ Στ' αλήθεια, στον Αγγελιαφόρο Του Αλλά(χ) έχετε ένα εξαιρετικό παράδειγμα να ακολουθήσετε, για όποιον εναποθέτει τις ελπίδες του στον Αλλάχ και στην Τελική Ημέρα, και μνημονεύει πολύ Τον Αλλάχ. ﴾

[Κοράνιο 33:21]

Ήθη, Τρόποι και Χαρακτηριστικά του Προφήτη:

1- Φρόνιμος Τρόπος Σκέψης: Ο Αγγελιαφόρος (ﷺ) είχε έναν άψογο, ολοκληρωμένο και φρόνιμο τρόπο σκέψης. Κανένας δεν είχε ποτέ τόσο συγκροτημένο και τέλειο τρόπο σκέψης σαν το δικό του. Ο Αλ-Κάντι 'Γιάντ, είπε:

«Αυτό γίνεται φανερό στον καθένα, όταν ο ερευνητής μελετήσει τη βιογραφία του Προφήτη και κατανοήσει την κατάσταση των υποθέσεών του, και τις σημαντικές και περιεκτικές ρήσεις και παραδόσεις του, τους καλούς του τρόπους, την ηθική και τον ενάρετο χαρακτήρα του, τη γνώση του για την Τορά και το Ευαγγέλιο, καθώς και άλλες Θεϊκές Γραφές, τη γνώση του για τις δηλώσεις των σοφών, και τα περασμένα έθνη, και την ικανότητά του να θέτει παραδείγματα και να εφαρμόζει πολιτικές και ορθούς συναισθηματικά τρόπους. Αποτέλεσε πρότυπο και υπόδειγμα, με το οποίο μπορούσαν να συσχετίσουν κάθε κλάδο της γνώση· πράξεις λατρείας, φαρμακευτική, νόμους κληρονομιάς, καταγωγή, καθώς επίσης και άλλα ζητήματα. Γνώριζε όλα αυτά και τα έμαθε χωρίς να μελετήσει ή να εξετάσει τις Γραφές των προηγούμενων εθνών, ούτε κάθισε με τους λογίους τους. Ο Προφήτης (ﷺ) ήταν αγράμματος, δεν γνώριζε τίποτα από τα παραπάνω προτού αναλάβει την αποστολή του ως Προφήτης, ούτε γνώριζε γραφή και ανάγνωση. Ο Προφήτης (ﷺ) ήταν σοφός στον υπέρτατο βαθμό της νοητικής ικανότητας. Ο Θεός, Ο Ύψιστος, τον πληροφόρησε για μερικά πράγματα που είχαν συμβεί (στο παρελθόν), και γι' αυτά που θα συνέβαιναν στο μέλλον. Αυτό είναι σημάδι ότι η Κυριαρχία ανήκει στον Αλλάχ, και Εκείνος είναι ικανός για τα πάντα. »

2. Τέλεση Πράξεων για Χάρη Του Αλλάχ: ο Προφήτης (ﷺ) τελούσε πάντα πράξεις, μέσω των οποίων αναζητούσε την ευαρέστηση Του Θεού. Πληγώθηκε και κακοποιήθηκε όταν καλούσε ανθρώπους στο Ισλάμ· ωστόσο ήταν υπομονετικός και άντεξε όλα αυτά, και ήλπιζε για την ανταμοιβή του Θεού. Ο ‘Αμπντ Αλλάχ μπιν Μασ‘ούντ είπε:

«Ο Προφήτης έμοιαζε με προφήτη που πληγώθηκε από το λαό του. Σκούπισε το αίμα από το πρόσωπό του και είπε: ‘Ω Αλλάχ! Συγχώρεσε το λαό μου, γιατί δεν γνωρίζουν!»

(Αλ-Μπουχάρι)

Ο Τζόννταμπ μπιν Σουφιάν είπε ότι το δάχτυλο του Αγγελιαφόρου μάτωσε κατά τη διάρκεια μιας μάχης, κι εκείνος είπε:

«Δεν είσαι, παρά ένα δάχτυλο που αιμορράγησε· και για χάρη του Αλλάχ αυτό που έλαβες.»

(Αλ-Μπουχάρι)

3. Αφοσίωση: Ο Προφήτης (ﷺ) ήταν αφοσιωμένος σε όλες τις υποθέσεις του, όπως τον είχε διατάξει Ο Αλλάχ. Ο Αλλάχ, Ο Ύψιστος, λέει:

﴿ Πες, ‘Πράγματι, η προσευχή μου, οι τελετές θυσιών, η ζωή και ο θάνατός μου είναι για Τον Αλλάχ, Τον Κύριο των κόσμων. □ Δεν Έχει κανέναν εταίρο. Και αυτό διατάχθηκα και είμαι ο πρώτος των Μουσουλμάνων. ﴾

[Κοράνιο 6:162-163]

4. Χρηστά Ήθη, Ηθική και Συντροφικότητα: Ο Προφήτης (ﷺ) ήταν ένα ζωντανό παράδειγμα για να ακολουθήσουν όλοι οι άνθρωποι. Η σύζυγός του Αΐσα ρωτήθηκε για τους τρόπους του, και είπε:

«Οι τρόποι του (ηθική του) ήταν το Κοράνιο.»

Με αυτή τη φράση, η Αΐσα εννοούσε ότι Ο Προφήτης (ﷺ) τηρούσε τους νόμους και τις εντολές του Κορανίου, απείχε από τις απαγορεύσεις του, και τηρούσε τις ενάρετες πράξεις που αναφέρονταν σ’ αυτό. Ο Προφήτης (ﷺ) είπε:

«Ο Αλλάχ με έχει στείλει για να τελειοποιήσω τους καλούς τρόπους και να τελειοποιήσω τις καλές πράξεις..»

(Αλ-Μπουχάρι & Άχμεντ)

Ο Αλλάχ, Ο Ύψιστος, περιέγραψε τον Προφήτη (ﷺ) λέγοντας:

﴿ Πράγματι, είσαι σπουδαίου ηθικού χαρακτήρα. ﴾

[Κοράνιο 68:4]

Ο Άνας μπιν Μάλικ υπηρέτησε τον Προφήτη (ﷺ) για δέκα χρόνια· ήταν μαζί του μέρα και νύχτα, και όσο ο Προφήτης (ﷺ) ταξίδευε, και όσο διέμενε στη Μαντίνα. Γνώριζε τους τρόπους του Προφήτη. Είπε:

«Ο Προφήτης (ﷺ) ήταν ο καλύτερος άνθρωπος όσον αφορά τον ηθικό του χαρακτήρα.»

και επίσης είπε:

«Ο Προφήτης (ﷺ) δεν κακολογούσε κανέναν, ούτε ήταν αγενής, ούτε καταριόταν κανέναν.»

(Αλ-Μπουχάρι)

5. Ευγένεια και Καλοί Τρόποι: Ο Προφήτης (ﷺ) είχε καλούς τρόπους και ήταν ευγενικός με όλους, ακόμη και τα παιδιά. Μια φορά, ενώ ο Προφήτης βρισκόταν σε μία συγκέντρωση, του έφεραν ένα ποτό, και ήπια απ' αυτό. Στα δεξιά του βρισκόταν ένα νεαρό αγόρι, και στ' αριστερά του κάποιοι ηλικιωμένοι άνδρες. Καθώς η σειρά στο Ισλάμ αρχίζει από δεξιά, αισθανόμενος υποχρέωση λόγω του σεβασμού του στους μεγαλύτερους, και μη θέλοντας να πληγώσει τα αισθήματα του παιδιού, ρώτησε το νεαρό αγόρι:

«Μου επιτρέπεις να δώσω σε αυτούς πρώτα;». Το νεαρό αγόρι είπε: 'Ω, Προφήτη Του Αλλάχ! Μα Τον Αλλάχ! Θα προτιμούσα να μην πει κανείς πριν από εμένα, από το μέρος που ήπιας εσύ.' Ο Αγγελιαφόρος Του Αλλάχ (ﷺ) έδωσε στο παιδί το ποτό.»

(Αλ-Μπουχάρι)

6. Η Αγάπη για Συμφιλίωση: Κάθε φορά που μία κατάσταση απαιτούσε συμφιλίωση, ο Προφήτης (ﷺ) έσπευδε να προσφέρει λύση. Κάποτε, όταν άκουσε ότι οι άνθρωποι στην Κιμπά' μαλώνανε μεταξύ τους για κάποιο ζήτημα και φτάσανε στο σημείο να πετάνε πέτρες ο ένας στον άλλον και τότε ο Προφήτης (ﷺ) είπε:

«Ας πάμε να τους συμφιλιώσουμε.»

(Αλ-Μπουχάρι)

7. Η επιβολή του καλού και η απαγόρευση του κακού: Εάν ο Προφήτης (ﷺ) έβλεπε μία πράξη που ερχόταν σε αντίθεση με τα δόγματα της θρησκείας, την επέπληττε με τον κατάλληλο τρόπο. Ο 'Αμπντ Αλλάχ μπιν 'Αμπάς είπε:

«Ο Αγγελιαφόρος Του Αλλάχ (ﷺ) είδε έναν άνδρα να φορά χρυσό δαχτυλίδι (Απαγορεύεται οι άνδρες να φορούν χρυσό στο Ισλάμ.), το αφαίρεσε και το πέταξε στο πάτωμα. Είπε έπειτα: 'Θα βρει κάποιος από σας ένα αναμμένο κάρβουνο και θα το τοποθετήσει στο χέρι του;!' Είπε μετά κάποιος στον άνδρα, αφού έφυγε ο

Προφήτης (ﷺ): 'Πάρε το δαχτυλίδι σου! Για να επωφεληθείς από αυτό.' Ο άνδρας είπε: 'Όχι, μα Τον Αλλάχ! Δεν θα το πάρω ποτέ, εφόσον ο Αγγελιαφόρος Του Αλλάχ (ﷺ) το πέταξε.'

(Μόσλεμ)

Ο Άμπου Σαΐντ Αλ-Χούνταρι είπε:

«Άκουσα τον Αγγελιαφόρο Του Αλλάχ να λέει: 'Όποιος από σας δει μια κακή πράξη, ας την αλλάξει με το χέρι του· και αν δεν μπορεί να το κάνει, τότε με τη γλώσσα του· και αν δεν μπορεί να το κάνει, τότε με την καρδιά του.»

(Μόσλεμ)

8. Η Αγάπη για την Καθαρότητα: Ένας Σύντροφος του Προφήτη που λέγεται Αλ-Μουχάτζερ μπιν Κούνφουδ πέρασε δίπλα απ' τον Προφήτη (ﷺ) ενώ εκείνος έκανε την ανάγκη του. Τον χαιρέτησε με το Όνομα Του Θεού, αλλά ο Προφήτης (ﷺ) δεν ανταπέδωσε το χαιρετισμό, έως ότου τέλεσε νίγη, και απολογήθηκε λέγοντας:

«Δεν μου αρέσει να αναφέρω το Όνομα Του Αλλάχ, ενώ δεν βρίσκομαι σε κατάσταση αγνότητας.»

(σούναν Αμπί Νταούντ)

9. Προσοχή στα Λεγόμενά του: Ο 'Αμπντ Αλλάχ μπιν Άμπι Άουφα είπε:

«Ο Αγγελιαφόρος Του Αλλάχ (ﷺ) μνημόνευε συχνά το όνομα Του Αλλάχ· δεν μιλούσε άσκοπα. Επιμήκυνε τις προσευχές του και συνόψιζε τα κηρύγματά του, πότε δεν συμπεριφερόταν αλαζονικά και δεν δίσταζε να βοηθήσει και να φροντίσει για τις ανάγκες των χηρών, των ενδεών και των απόρων.»

(σούναν Αν-Νισά'ι)

10. Διαρκείς Πράξεις Λατρείας: Η Αΐσα είπε:

«Ο Προφήτης Του Αλλάχ (ﷺ) συνήθιζε να προσεύχεται τη νύχτα μέχρι να πρηστούν τα πόδια του. Εκείνη του είπε, 'Γιατί το κάνεις αυτό, Ω, Αγγελιαφόρε Του Αλλάχ, ενώ Ο Αλλάχ έχει συγχωρέσει τις αμαρτίες σου του παρελθόντος και του μέλλοντος(Αυτή είναι έκφραση και δεν σημαίνει ότι ο Προφήτης έχει αμαρτίες);'. Ο Προφήτης (ﷺ) απάντησε:

«**Να μην είμαι ευγνώμων δούλος (Του Αλλάχ);»»**

(Αλ-Μπουχάρι)

11. Ανεκτικότητα: Ο Άμπου Χουράιρα είπε:

«Ήρθε ο Ατ-Τουφάιλ μπιν ‘Αμρ Αντ-Νταουσεί με τους συντρόφους του στον Προφήτη και είπαν: «Ω, Προφήτη του Αλλάχ η φυλή Ντάους δεν υπάκουσε και αρνήθηκε να δεχτεί το Ισλάμ, κάνει λοιπόν επίκληση στον Αλλάχ να την τιμωρήσει. Όποιος τους άκουσε τότε είπε σίγουρα έτσι καταστράφηκε (χάθηκε) η Ντάους. Ο Προφήτης (ﷺ) ύψωσε τα χέρια του σε στάση επίκλησης και είπε, αντίθετα: ‘Ω, Αλλάχ καθοδήγησε τη φυλή των Ντάους και φέρε τους στο Ισλάμ!’»

12. Καλή Εμφάνιση: Ο Αλ-Μπαρά’ μπιν ‘Αζιμπ είπε:

«Ο Προφήτης (ﷺ) ήταν ένας άνθρωπος μετρίου αναστήματος. Οι ώμοι του ήταν πλατιοί. Τα μαλλιά του έφταναν στους λοβούς των αυτιών του. Κάποτε τον είδα στολισμένο με ένα κόκκινο ένδυμα· ποτέ μου δεν είδα κάτι ομορφότερο από αυτόν.»

(Αλ-Μπουχάρι)

13. Ασκητισμός σε Εγκόσμια Ζητήματα: Υπάρχουν πολλά παραδείγματα στη ζωή του Προφήτη, που αποδεικνύουν ότι δεν ενδιαφερόταν καθόλου για τις απολαύσεις αυτής της ζωής. Ο ‘Αμπντ Αλλάχ μπιν Μασ‘ούντ είπε:

«Ο Αγγελιαφόρος Του Αλλάχ (ﷺ) κοιμήθηκε σε ένα χαλάκι. Σηκώθηκε και είχε σημάδια στο πλευρό του (λόγω του χαλιού πάνω στο οποίο κοιμήθηκε). Εμείς είπαμε: ‘Ω, Αγγελιαφόρε Του Αλλάχ, να μην βάλουμε κάτι κατάλληλο για να σε προστατέψει από το χαλί;’ Εκείνος είπε: ‘Τι σχέση έχω με αυτόν τον κόσμο, παρά μόνο ως ένας ταξιδιώτης. που σταμάτησε για να σκιαστεί και να ξεκουραστεί κάτω από ένα δέντρο, και στη συνέχεια το αφήνει πίσω και συνεχίζει το ταξίδι του.»

(Ατ-Τιρμιδεί)

Επίσης, ο ‘Αμρ’ μπιν Αλ-Χάριθ είπε:

«Ο Αγγελιαφόρος Του Αλλάχ (ﷺ), μετά το θάνατό του, δεν άφησε κανένα ντίρχαμ ή ντινάρ (ασημένιο ή χρυσό νόμισμα), ή κάποιο σκλάβο ή κάποια σκλάβο, ούτε τίποτα άλλο εκτός από το άσπρο μουλάρι του, το όπλο του, και ένα κομμάτι γης που όρισε ως Ελεημοσύνη.»

(Αλ-Μπουχάρι)

14. Αλτρουισμός: Ο Σαχλ μπιν Σά‘ντ είπε:

«Μια γυναίκα έδωσε στον Αγγελιαφόρο Του Αλλάχ (ﷺ) ένα σάλι. Η γυναίκα είπε: ‘Ω Προφήτη Του Αλλάχ! Ύφανα αυτό το σάλι με τα ίδια μου τα χέρια, για να το φορέσεις.’ Ο Αγγελιαφόρος Του Αλλάχ (ﷺ) το πήρε, καθώς το είχε φοβερή ανάγκη. Μετά από λίγο, ο Αγγελιαφόρος Του Αλλάχ (ﷺ) βγήκε από το σπίτι του φορώντας το, κι ένας άντρας από τους συγκεντρωμένους του είπε: ‘Ω, Προφήτη Του Αλλάχ! Δώσε μου αυτό το σάλι να το φορέσω!’ Ο Αγγελιαφόρος Του Αλλάχ (ﷺ) είπε: ‘Ναι’. Κάθισε έπειτα για λίγο και επέστρεψε σπίτι, το δίπλωσε και το έστειλε

στον άνδρα που το ζήτησε. Οι υπόλοιποι άντρες που παρεβρίσκονταν τον επέπληξαν, λέγοντας: ‘Δεν ήταν καλό να του ζητήσεις το σάλι· ειδικά εφόσον γνωρίζεις ότι δεν απορρίπτει κανέναν (που του ζητάει κάτι)! Ο άνδρας είπε: ‘Μα Τον Αλλάχ! Δεν του το ζήτησα παρά μόνο για να είναι αυτό το σάλι το σαβανό μου, όταν πεθάνω.’ Ο Σαχλ, ο αφηγητής του Χαντίθ είπε: ‘Το σάλι χρησιμοποιήθηκε ως σάβανο για αυτόν τον άνδρα, όταν πέθανε.»

(Αλ-Μπουχάρι)

15. Ισχυρή Πίστη και Εξάρτηση από Τον Αλλάχ: Παρόλο που ο Προφήτης (ﷺ) και οι Σύντροφοί του αντιμετώπιζαν σκληρές δοκιμασίες από τους απίστευτους, τους υπενθύμιζε συνέχεια ότι το τέλος ήταν υπέρ των πιστών, και ότι η Βούληση Του Αλλάχ θα υπερισχύσει. Όταν ο Άμπου Μπακρ και ο Προφήτης κρύφτηκαν σε μια σπηλιά, αφού εγκατέλειψαν τα σπίτια τους για να μεταναστεύσουν στη Μαντίνα, οι άπιστοι της Μέκκας πήγαν από πίσω τους αναζητώντας τους για να τους σκοτώσουν. Πλησίασαν τόσο πολύ στη σπηλιά που ο Άμπου Μπακρ έβλεπε τα πόδια τους, πάνω από τα κεφάλια τους. Ο Άμπου Μπακρ είπε:

«Έβλεπα τα πόδια των ειδωλολατρών ενώ ήμασταν στη σπηλιά [του Θαορ]. Είπα, ‘Ω, Προφήτη Του Αλλάχ! Αν κάποιος απ’ αυτούς κοιτάξει στα πόδια του, θα μας δει κάτω από τα πόδια του! Ο Αγγελιαφόρος Του Αλλάχ (ﷺ) είπε: ‘Ω, Άμπου Μπακρ! Τι νομίζεις για δύο ανθρώπους, με τους οποίους Ο Αλλάχ, (Ο Ύψιστος), είναι Ο Τρίτος τους;»

(Μόσλεμ)

16. Ευγένεια και Συμπόνια: Ο Προφήτης ήταν ο πιο ευγενικός άνθρωπος και αυτό φαινόταν ξεκάθαρα και από τη συμπεριφορά του στα νεογνά.

Ο Άμπου Κατάντα είπε: «Ο Αγγελιαφόρος του Αλλάχ βγήκε κρατώντας στον ώμο του ένα νεογνό κορίτσι που ονομαζόταν Ουμάμα, κόρη του Άμπι Αλ-‘Ας. Και στη συνέχεια προσευχήθηκε, και όταν έκανε υπόκληση την έβαζε στο έδαφος, και όταν σηκωνόταν, την κουβαλούσε ξανά.»

(Αλ-Μπουχάρι)

17. Διευκόλυνση: Ο Άνας μπιν Μάλικ είπε ότι ο Αγγελιαφόρος Του Αλλάχ (ﷺ) είπε:

«Ξεκινώ την προσευχή με την πρόθεση να την επιμηκύνω, αλλά όταν ακούω κάποιο παιδί να κλαίει μικραίνω την προσευχή, αφού γνωρίζω ότι η μητέρα του θα υποφέρει από το κλάμα του!»

(Αλ-Μπουχάρι)

18. Φόβος για Τον Αλλάχ, προσοχή ώστε να μην υπερβεί τα Όριά Του: Ο Άμπου Χουράιρα είπε ότι ο Αγγελιαφόρος Του Αλλάχ (ﷺ) είπε:

«Μερικές φορές, όταν επέστρεφα στην οικογένειά μου, έβρισκα ένα χουρμά στο κρεβάτι μου. Το σήκωνα για να το φάω· αλλά φοβόμουν ότι ήταν από ελεημοσύνη και έτσι, το έριχνα πάλι. (Επειδή απαγορευόταν από Τον Αλλάχ να δεχθεί ο Προφήτης (ﷺ) ή η οικογένειά του οποιαδήποτε μορφή ελεημοσύνη.)»

(Αλ-Μπουχάρι)

19. Γενναιοδωρία στις δαπάνες: Ο Άνας μπιν Μάλικ είπε:

«Στον Αγγελιαφόρο Του Αλλάχ (ﷺ) δεν ζητούσε κανείς ποτέ τίποτα όταν αποδεχόταν το Ισλάμ, παρά μόνο να δώσει σε αυτό το άτομο ό,τι ζητούσε. Ένας άνδρας ήρθε στον Προφήτη και εκείνος του έδωσε ένα κοπάδι πρόβατα που βοσκούσαν ανάμεσα σε δύο βουνά. Ο άνδρας επέστρεψε στο λαό του και είπε: ‘Ω λαέ μου αποδέξου το Ισλάμ! Ο Μωχάμμαντ (ﷺ) χαρίζει γενναιόδωρα, όπως κάποιος που δεν φοβάται τη φτώχεια.»

(Μόσλεμ)

Ο Ιμπν Άμπας είπε:

«Ο Προφήτης (ﷺ) ήταν ο πιο γενναιόδωρος άνθρωπος, ιδιαίτερα κατά τη διάρκεια του Ραμαζανιού ήταν ακόμη πιο γενναιόδωρος... Ο Αγγελιαφόρος Του Αλλάχ (ﷺ) ήταν πιο γενναιόδωρος ακόμη και από τον άνεμο.» (Αλ-Μπουχάρι #6)

Ο Τζαμπίρ μπιν ‘Αμπντ Αλλάχ είπε:

«Ο Προφήτης (ﷺ) δεν αρνούταν να δώσει οτιδήποτε είχε σε κάποιον, εάν το ζητούσε.»

(Αλ-Μπουχάρι)

20. Συνεργασία: Ο Προφήτης (ﷺ) δεν ήταν κάποιος βασιλιάς που πρόσταζε τους ακολούθους του να εκτελέσουν τις εντολές του. Αντίθετα, διευθετούσε πάντα μόνος τις δικές του υποθέσεις και βοηθούσε τους υπόλοιπους στις συλλογικές υποχρεώσεις. Η Αΐσα ρωτήθηκε κάποτε πώς συμπεριφερόταν ο Προφήτης (ﷺ) στην οικογένειά του. Εκείνη είπε:

«Βοηθούσε την οικογένειά του με τις δουλειές του σπιτιού· αλλά όταν ερχόταν η ώρα της προσευχής, έφευγε για να προσευχηθεί.»

Ο Αλ-Μπαρά’ μπιν ‘Αζιμπ είπε:

«Είδα Τον Προφήτη (ﷺ) την Ημέρα του Χαρακόματος να μεταφέρει χώμα [που είχε σκάψει από το χαντάκι] μέχρι που το στήθος του καλύφθηκε με χώμα.»

(Αλ-Μπουχάρι)

21. Ειλικρίνεια: Η Αΐσα είπε:

«Δεν υπήρχε κάτι που να μισούσε ο Προφήτης, περισσότερο από το ψέμα.»

(Ατ-Τιρμιδεί)

Ακόμα και οι εχθροί του επιβεβαιώνουν την ειλικρίνειά του. Ο Άμπου Τζαχλ, ο σκληρότερος εχθρός του Ισλάμ, είπε: «Ω, Μωχάμμαντ! Δεν λέω ότι είσαι ψεύτης! Αρνούμαι απλά αυτό που έφερεις, στο οποίο καλείς τους ανθρώπους.» Έπειτα από αυτό Ο Αλλάχ, Ο Ύψιστός, έστειλε εδάφια που λένε:

﴿ Γνωρίζουμε πράγματι ότι αυτά που λένε σίγουρα σε θλίβουν, αλλά στ' αλήθεια δεν σε διαψεύδουν· αλλά οι άδικοι αρνούνται από αλαζονεία τα Εδάφια Του Αλλάχ. ﴾

[Κοράνιο 6:33]

22. Σεβασμός στα Όρια που τέθηκαν από Τον Αλλάχ, και συνεχής Αναζήτηση της Μέσης Οδού: Η Αΐσα είπε:

«Όποτε δινόταν στον Προφήτη (ﷺ) μία επιλογή ανάμεσα σε δύο θέματα, διάλεγε το ευκολότερο από τα δύο, εφόσον δεν επρόκειτο για αμαρτωλή πράξη. Αν η πράξη ήταν αμαρτωλή πράξη, απομακρυνόταν όσο το δυνατόν περισσότερο από αυτή. Μα Το Θεό! Δεν εκδικήθηκε ποτέ για τον εαυτό του. Θύμωνε μόνο όταν οι άνθρωποι παραβίαζαν τις απαγορεύσεις Του Αλλάχ· σε αυτή την περίπτωση εκδικούταν [για χάρη Του Αλλάχ].»

(Αλ-Μπουχάρι)

23. Ευχάριστη Έκφραση Προσώπου: Ο Άμπντ Αλλάχ μπιν Αλ-Χάριθ είπε:

«Δεν έχω δει ποτέ άνδρα να χαμογελάει τόσο πολύ, όσο ο Αγγελιαφόρος Του Αλλάχ (ﷺ).»

(Ατ-Τιρμιδεί)

24. Ειλικρίνεια, Εμπιστοσύνη και Αξιοπιστία:

Η ειλικρίνεια, η εμπιστοσύνη και η αξιοπιστία του Προφήτη ήταν μοναδική. Οι ειδωλολάτρες της Μέκκας –που ήταν φανερά εχθρικοί απέναντί του- άφηναν τα τιμαλφή τους με αυτόν. Οι ειδωλολάτρες της Μέκκας τον κακοποίησαν και βασάνισαν τους Συντρόφους του, μέχρι που ο Προφήτης και οι Σύντροφοί του αναγκάστηκαν να μεταναστεύσουν στη Μαντίνα. Μα παρ'όλα αυτά εκείνος διέταξε

τον εξάδελφό του, τον ‘Αλι μπιν ‘Αμπι Τάλιμπ, να αναβάλει τη μετανάστευσή του για τρεις ημέρες, για να επιστρέψει στο λαό του την περιουσία τους.

Ένα ακόμη παράδειγμα της ειλικρίνειας, της εμπιστοσύνης, και της αξιοπιστίας του, αποδεικνύεται στην Ανακωχή της Χουνταϊμπίγια, όπου ο Σουχάιλ μπιν ‘Αμρ υπέβαλε στον Προφήτη έναν δύσκολο όρο, λέγοντας: «Αν κάποιος από μας έρθει σε σένα επειδή ασπάστηκε το Ισλάμ, θα πρέπει να μην τον δεχτείς και να μας αφήσεις να τον πάρουμε πίσω», Αυτός ο όρος δεν άρεσε στους μουσουλμάνους καθόλου, θύμωσαν πολύ και άρχισαν να μιλάνε για αυτό, αλλά ο Σουχάιλ επέμεινε σε αυτόν τον όρο για να υπογράψει την ανακωχή με τον Προφήτη (ﷺ), κι έτσι ο Προφήτης (ﷺ) δέχτηκε τον όρο. Ενώ καθόντουσαν να γράψουν την ανακωχή ο γιος του Σουχάιλ, που ονομαζόταν ‘Αμπου Τζάννταλ μπιν Σουχάιλ μπιν ‘Αμρ, ο οποίος ασπάστηκε το Ισλάμ και είχε κατορθώσει να δραπετεύσει από τους ειδωλολάτρες της Μέκκας, μπήκε στη συγκέντρωσή τους και έσπευσε να ακολουθήσει το Μωχάμμαντ. Ο Σουχάιλ είπε: «Ω, Μωχάμμαντ, αυτός είναι ο πρώτος που θα με αφήσεις να τον πάρω πίσω», τότε ο Προφήτης του απάντησε: «Αφήσέ τον για μένα», μα ο Σουχάιλ του είπε: «Όχι, δεν θα τον αφήσω», ο Προφήτης του είπε: «Όχι θα τον αφήσεις», ο Σουχάιλ είπε: «Όχι, δεν θα τον αφήσω». Ο ‘Αμπου Τζάννταλ φοβήθηκε να επιστρέψει πίσω, και έτσι άρχισε να ενθαρύνει τους μουσουλμάνους να μην τον αφήσουν, λέγοντας τους: «Ω, μουσουλμάνοι, θα με αφήσετε να επιστρέψω στους ειδωλολάτρες, ενώ ήρθα σε σας ως μουσουλμάνος; Δεν βλέπετε τι τιμώρια δέχτηκα από εκείνους;»!! - επειδή δεχόταν πολύ αυστηρή τιμωρία από τους ειδωλολάτρες -. Ο Προφήτης εκπληρώνοντας την υπόσχεσή του που μόλις έγραψε στην ανακωχή, άφησε τον Σουχάιλ να πάρει τον ‘Αμπι Τζάννταλ, και είπε στον ‘Αμπι Τζάννταλ: «Ω, ‘Αμπι Τζάννταλ, να είσαι υπομονετικός και περίμενε την αμοιβή σου από τον Αλλάχ. Στ’ αλήθεια ο Αλλάχ θα κάνει για σένα και για όσους είναι μαζί σου από τους αδύναμους, μια διέξοδο. Στ’ αλήθεια κάνουμε μαζί τους ανακωχή, και τους δώσαμε υπόσχεση, και εμείς οι μουσουλμάνοι δεν προδίδουμε την υπόσχεσή μας».

(Αλ-Μπαϊχακί)

25. Γενναιότητα και Θάρρος: Ο ‘Αλι είπε:

«Είδα τον εαυτό μου με τους άλλους μουσουλμάνους την Ημέρα (του πολέμου) του Μπαντρ να παίρνοντας την πλάτη του Αγγελιαφόρου Του Αλλάχ (ﷺ) ως καταφύγιο, ο οποίος βρισκόταν πιο κοντά από όλους μας στον εχθρό. Εκείνη την Ημέρα, ο Αγγελιαφόρος Του Αλλάχ (ﷺ) ήταν ο πιο δυνατός ανάμεσά μας.»

(Αχμαντ)

Όσο για το θάρρος και τη γενναιότητά του υπό κανονικές συνθήκες – ο Άνας μπιν Μάλικ είπε: «Ο Αγγελιαφόρος Του Αλλάχ (ﷺ) ήταν ο καλύτερος από τους

ανθρώπους και ο πιο θαρραλέος. Ένα βράδυ, οι άνθρωποι της Μαντίνα άκουσαν μία δυνατή φωνή και τρομοκρατήθηκαν, και κατευθύνονταν προς την φωνή που άκουγαν. Ο Αγγελιαφόρος Του Αλλάχ τους συνάντησε καθώς επέστρεφε από το μέρος του ήχου, αφού βεβαιώθηκε ότι δεν υπήρχε κάποιο πρόβλημα. Ίππευε ένα άλογο που ανήκε στον Άμπου Τάλχα χωρίς σέλα, και είχε μαζί του το ξίφος του, κρεμασμένο από τον λαιμό του. Καθησύχαζε τους ανθρώπους, λέγοντάς τους: ‘Μη φοβάστε! Μη φοβάστε!’»

(Αλ-Μπουχάρι)

Συνάντησε τους ανθρώπους, και τους καθησύχαζε, ιππεύοντας άλογο χωρίς σέλα επειδή η κατάσταση χρειαζόταν ταχύτητα, και μετέφερε μαζί του το ξίφος του, γιατί μπορεί να υπήρχε κάποιος λόγος ή ανάγκη να το χρησιμοποιήσει. Δεν περίμενε τους άλλους να πάνε μαζί του, για να δουν από πού προέρχεται η φωνή, όπως συμβαίνει συνήθως σε τέτοιες περιπτώσεις.

26. Σεμνότητα: Ο Άμπου Σαΐντ Αλ-Χούνταρι είπε:

«Ο Αγγελιαφόρος Του Αλλάχ (ﷺ) ήταν πιο ντροπαλός και από την παρθένα κοπέλα. Και όταν έβλεπε κάτι που δεν του άρεσε, το καταλαβαίναμε από το προσωπό του.»

[Αλ-Μπουχάρι]

27. Ταπεινότητα: Ο Αγγελιαφόρος Του Αλλάχ (ﷺ) ήταν ο πιο ταπεινός άνθρωπος. Ήταν τόσο ταπεινός, που όταν κάποιος ξένος επρόκειτο να εισέλθει στο Τζαμί και να πλησιάσει το μέρος όπου καθόταν ο Προφήτης με τους Συντρόφους του, κανείς δεν μπορούσε να τον διακρίνει από αυτούς. Ο Άνας μπιν Μάλικ είπε:

«Κάποτε, ενώ καθόμασταν με τον Αγγελιαφόρο Του Αλλάχ (ﷺ) στο Τζαμί, μπήκε κάποιος άνδρας πάνω στην καμήλα του. Αφού την έδεσε με σκοινί, ρώτησε: ‘Ποιος από σας είναι ο Μωχάμμαντ;’ Ο Αγγελιαφόρος Του Αλλάχ καθόταν στο έδαφος μαζί με τους Συντρόφους Του. Κατευθυνθήκαμε στον Βεδουίνο, λέγοντας: ‘Αυτός ο λευκός άνδρας που κάθεται στο έδαφος.»

Ο Προφήτης (ﷺ) δεν διέφερε, ούτε ξεχώριζε από τους Συντρόφους του.

Επίσης, ο Προφήτης (ﷺ) δεν δίσταζε να βοηθήσει τους φτωχούς, τους απόρους και τις χήρες, σε ό,τι χρειαζόνταν. Ο Άνας μπιν Μάλικ είπε:

«Μια γυναίκα από τους ανθρώπους της Μαντίνα, που ήταν ελαφρώς παράφρων είπε στον Προφήτη (ﷺ): ‘Θέλω από σένα κάποια βοήθεια σε κάτι.’ Ο Προφήτης της είπε: «Ω, μάνα του τάδε, είμαι διαθέσιμος για σένα, πες μου από ποιο δρόμο θες να πάμε, για να σε βοηθήσω.»

(Αλ-Μπουχάρι)

28. Έλεος και Συμπόνια: Ο Άμπου Μασ'ούντ Αλ-Ανσάρι είπε:

«Ένας άνδρας ήρθε στον Προφήτη (ﷺ) και είπε: "Ω Αγγελιαφόρε Του Αλλάχ! Μα Τον Αλλάχ! Αργώ να έρθω στην προσευχή Αλ-Φατζρ επειδή ο τάδε την επιμηκύνει πολύ." Ο Άμπου Μασ'ούντ Αλ-Ανσάρι είπε: 'Δεν είχα δει ποτέ τον Αγγελιαφόρο Του Αλλάχ (ﷺ) να παραδίδει κήρυγμα τόσο οργισμένος. Είπε: «Ω, Άνθρωποι! Στ' αλήθεια, υπάρχουν ανάμεσά σας κάποιιοι που διώχνουν τους ανθρώπους μακριά! Αν κάποιος από εσάς οδηγεί τους ανθρώπους στην προσευχή, τότε ας μην επιμηκύνει την διάρκεια της προσευχής. Επειδή υπάρχουν ηλικιωμένοι και αδύναμοι άνθρωποι, καθώς και με ειδικές ανάγκες πίσω σας στην προσευχή.»»

(Αλ-Μπουχάρι)

Ένα άλλο παράδειγμα για το έλεος και τη συμπόνια του Προφήτη (ﷺ), είναι το ακόλουθο. Ο 'Ουσάμα μπιν Ζάιντ είπε: «Ήμασταν στον Προφήτη (ﷺ) όταν μια από τις κόρες του, του έστειλε έναν άνθρωπο για να τον καλέσει να έρθει να δει το παιδί της που ήταν στο νεκροκρέββατό του. Ο Προφήτης πήγε μαζί με τον Σά'ντ μπιν 'Ιμπάντα και τον Μου'άδ μπιν Τζάμπαλ. Ο Προφήτης (ﷺ) πήρε το παιδί στα χέρια του και είδε τα μάτια του παιδιού να είναι παγωμένα στη θέση τους σαν πέτρες. Μόλις αντίκρισε αυτό, ο Αγγελιαφόρος Του Αλλάχ (ﷺ) δάκρυσε. Ο Σα'ντ του είπε, 'Τι είναι αυτό [τα δάκρυα] 'Ω, Προφήτη Του Αλλάχ;' εκείνος απάντησε: 'Αυτό είναι το έλεος που Ο Αλλάχ, Ο Ύψιστος, τοποθετεί στις καρδιές των δούλων Του. Στ' αλήθεια, Ο Αλλάχ είναι ελεήμων σε αυτούς που είναι ελεήμονες απέναντι στους άλλους.»

(Αλ-Μπουχάρι)

29. Υπομονή και Μακροθυμία: Ο Άνας μπιν Μάλικ είπε:

«Κάποτε, περπατούσα με τον Αγγελιαφόρο Του Αλλάχ (ﷺ) ενώ φορούσε ένα σκληρό μανδύα από την Υεμένη με γιακά με τραχιές άκρες. Ένας Βεδουίνος τον άρπαξε με δύναμη. Κοίταξα το λαιμό του στο πλάι, και είδα ότι η άκρη του ενδύματος του άφησε ένα σημάδι στο λαιμό. Ο Βεδουίνος είπε: 'Ω, Μωχάμμαντ! Δώσε μου λίγο από τον πλούτο Του Αλλάχ που έχεις [την ζακκά, που είναι προορισμένη για τους φτωχούς].' Ο Αγγελιαφόρος Του Αλλάχ (ﷺ) στράφηκε στο Βεδουίνο, γέλασε, και διέταξε να του δώσουν [χρήματα].»

(Αλ-Μπουχάρι)

Ένα ακόμη παράδειγμα της υπομονής του, είναι η ιστορία του Εβραίου Ραβίνου, Ζάιντ μπιν Σά'να. Ο Ζάιντ είχε δώσει δάνειο στον Αγγελιαφόρο Του Αλλάχ

(ﷺ), που ο Προφήτης το χρειαζόταν για να το δώσει σε κάποιους φτωχούς μη-μουσουλμάνους. Ο ίδιος, ο Ζάιντ μπιν Σά'να είπε:

«Δύο ή τρεις μέρες πριν τον συμφωνημένο χρόνο της επιστροφής του χρέους, ο Αγγελιαφόρος Του Αλλάχ (ﷺ) ακολουθούσε μια κηδεία ενός άνδρα από τους Ανσάρ. Ο Άμπου Μπακρ και ο 'Ούμαρ, ο 'Ουθμάν και μερικοί ακόμη από τους Συντρόφους, ήταν μαζί με τον Προφήτη (ﷺ). Αφού τέλεσε την επικήδεια προσευχή, κάθισε κοντά σε ένα τοίχο. Κατευθύνθηκα προς το μέρος του, τον έπιασα από την άκρη του χιτώνα του, και τον κοίταξα με αυστηρό βλέμμα, λέγοντας του: 'Ω, Μωχάμμαντ! Δεν θα μου ξεπληρώσεις το δάνειό μου; Μα τον Αλλάχ, δεν άκουσα ποτέ ότι η οικογένεια του 'Αμπντ Αλ-Μουττάλιμπ καθυστερεί την αποπληρωμή των χρεών της!''

Κοίταξα τον 'Ούμαρ μπιν Αλ-Χαττάμπ –οι κόρες των ματιών του γύριζαν γύρω-γύρω από το θυμό! Ο 'Ούμαρ μπιν Αλ-Χαττάμπ με κοίταξε και είπε: 'Ω, Εχθρέ Του Αλλάχ, μιλάς στον Αγγελιαφόρο Του Αλλάχ με τέτοια λόγια που ακούω και κάνεις σε αυτόν αυτά που βλέπω;! Εις το Όνομα Εκείνου που τον έστειλε με την αλήθεια, αν δεν φοβόμουν μήπως δεν εισέλθω στους Θεϊκούς Κήπους [αν σε σκότωνα], θα χτυπούσα το λαιμό σου με το ξίφος μου! Ο Προφήτης (ﷺ) κοιτούσε τον 'Ούμαρ με ήρεμο και ειρηνικό τρόπο, και είπε: «Ω, 'Ούμαρ, χρειαζόμαστε από σένα κάτι άλλο παρά αυτό που έκανες, ότι να με διατάξεις να ξεπληρώσω με τον καλύτερο τρόπο το δάνειο μου, και να τον διατάξεις να ζητήσει με τον καλύτερο τρόπο το δικαίωμά του! Ω, 'Ούμαρ, πήγαινε και αποπλήρωσε του το δικαίωμά του, και δώσε του είκοσι Σαά' (μονάδα μέτρησης του βάρους) επιπλέον, γιατί τον τρώμαξες!»

Ο Ζάιντ είπε: 'Ο 'Ούμαρ ήρθε μαζί μου, και μου έδωσε το δικαίωμά μου, και μου έδωσε επιπλέον είκοσι Σαά' χουρμάδων. Τον ρώτησα: 'Τι είναι αυτό το επιπλέον;' Εκείνος είπε: 'Ο Αγγελιαφόρος Του Αλλάχ (ﷺ) με διέταξε να σου τα δώσω, γιατί σε τρώμαξα.' Ο Ζάιντ ρώτησε έπειτα τον 'Ούμαρ: 'Ω, 'Ούμαρ, ξέρεις ποιος είμαι;' Ο 'Ούμαρ είπε: 'Όχι, ποιος είσαι!' Ο Ζάιντ είπε: 'Είμαι ο Ζάιντ μπιν Σά'να.' Ο 'Ούμαρ είπε: 'Ο Ραβίνος;' Ο Ζάιντ απάντησε: 'Ναι, ο Ραβίνος.' Ο 'Ούμαρ τότε τον ρώτησε: 'Τι σε έκανε να πεις αυτά που είπες στον Προφήτη (ﷺ), και να κάνεις αυτά που του έκανες;' Ο Ζάιντ απάντησε: 'Ω, 'Ούμαρ, έχω δει όλα τα σημάδια που φανερώνουν την ιδιότητά του ως Προφήτη στο πρόσωπο του Αγγελιαφόρου Του Αλλάχ (ﷺ), εκτός από δύο –(το πρώτο) η υπομονή και η επιμονή του προηγούνται του θυμού του, και (το δεύτερο) όσο πιο σκληρός είσαι απέναντί του, τόσο πιο ευγενικός και υπομονετικός γίνεται. Και τώρα αφού τον δοκίμασα σ'αυτά, Ω, 'Ούμαρ, σε καθιστώ μάρτυρα ότι δέχτηκα τον Αλλάχ ως Κυριό μου, και το Ισλάμ ως την θρησκεία μου και τον Μωχάμμαντ ως τον Προφήτη μου. Σε καθιστώ επίσης μάρτυρα ότι τον μισό πλούτο μου –και είμαι από τους

πλουσιότερους στη Μαντίνα –τον δίνω για χάρη Του Αλλάχ στους Μουσουλμάνους. Ο ‘Ούμαρ είπε: ‘Δεν θα μπορέσεις να μοιράσεις τον πλούτο σου σε όλους τους Μουσουλμάνους, οπότε πες, ‘Θα τον μοιράσω σε μερικούς από τους μουσουλμάνους.’ Ο Ζάιντ είπε: ‘Είπα, τότε θα μοιράσω (τον κατανεμημένο) πλούτο σε μερικούς από τους Μουσουλμάνους.’ Ο Ζάιντ και ο ‘Ούμαρ επέστρεψαν στον Αγγελιαφόρο Του Αλλάχ (ﷺ). Ο Ζάιντ του είπε: ‘Μαρτυρώ πως δεν υπάρχει κανείς αληθινός Θεός που να αξίζει να λατρεύεται, παρά μόνο Ο Αλλάχ, και ότι ο Μωχάμμαντ (ﷺ) είναι ο δούλος Του Αλλάχ και ο Αγγελιαφόρος Του.’ Εκείνος Πίστεψε σε εκείνον, και έγινε μάρτυρας σε πολλές μάχες, και έπειτα πέθανε στη Μάχη του Ταμπούκ, κατά την αναμέτρησή του με τον εχθρό –το Έλεος Του Αλλάχ στον Ζάιντ.»

(Ιμπν Χιμπάν)

Ένα τεράστιο παράδειγμα της συγχώρεσης και της επιμονής του, είναι όταν συγχώρεσε το λαό της Μέκκας, μετά την κατάκτησή της. Όταν ο Αγγελιαφόρος Του Αλλάχ (ﷺ) συγκέντρωσε τους ανθρώπους, οι οποίοι είχαν κακοποιήσει, πληγώσει, και βασανίσει αυτόν και τους Συντρόφους του, και τους εκδίωξαν από τη Μέκκα. Ο Προφήτης τους είπε:

«Τι πιστεύετε ότι θα κάνω σε σας;» Εκείνοι απάντησαν: ‘Θα κάνεις μόνο κάτι καλό; Είσαι ένας ευγενικός και γενναιόδωρος αδελφός, και ο γιος ενός ευγενικού και γενναιόδωρου αδελφού!’ Ο Προφήτης (ﷺ) είπε: ‘Πηγαίνετε – είστε ελεύθεροι.»

(Αλ-Μπάιχακί)

30. Υπομονή: Ο Αγγελιαφόρος Του Αλλάχ (ﷺ) ήταν η επιτομή της υπομονής. Ήταν υπομονετικός με το λαό του πριν τους καλέσει στο Ισλάμ· γιατί λάτρευαν είδωλα και διέπρατταν αμαρτωλές πράξεις. Ακόμη και όταν κάλεσε ανοιχτά το λαό του στο Ισλάμ, ήταν υπομονετικός και ανεκτικός με την κακοποίηση και την πρόκληση βλάβης που προκαλούσαν σ’ αυτόν και τους Συντρόφους του οι ειδωλολάτρες της Μέκκας, και αναζητούσε την αμοιβή Του Αλλάχ. Ήταν επίσης υπομονετικός και ανεκτικός με την κακοποίηση των υποκριτών της Μαντίνα.

Η υπομονή του τέθηκε υπό αυστηρή δοκιμασία όταν έχασε τους αγαπημένους του. Η σύζυγός του, η Χαντίτζα, πέθανε ενώ εκείνος βρισκόταν εν ζωή, και το ίδιο και όλα τα παιδιά του, εκτός από την κόρη του, τη Φάτιμα. Πέθαναν επίσης ο θεϊός του Χαμζά και ο Άμπου Τάλιμπ. Σε όλες αυτές τις δύσκολες στιγμές, ο Προφήτης (ﷺ) ήταν υπομονετικός και αναζητούσε την αμοιβή Του Αλλάχ. Ο Άνας μπιν Μάλικ είπε:

«Μπήκαμε στο σπίτι του Άμπου Σάιφ με τον Προφήτη (ﷺ). Η σύζυγος του Άμπου Σάιφ ήταν η τροφός του γιου του, του Ιμπραχίμ. Ο Αγγελιαφόρος Του Αλλάχ

(ﷺ) σήκωσε το γιο του, τον Ιμπραχίμ και τον μύριζε και τον φιλούσε. Μετά από λίγο, άρχισε ο γιος του να πεθαίνει. Ο Προφήτης (ﷺ) άρχισε να δακρύζει. Ο ‘Αμπντ Αρ-Ραχμάν μπιν ‘Αουφ του είπε: ‘Ω, Προφήτη Του Αλλάχ, [κλαις] και εσύ!’ Ο Αγγελιαφόρος είπε: ‘Ω, Ιμπν ‘Αουφ, αυτό είναι έλεος’ –ο Προφήτης έχυσε κι άλλα δάκρυα και είπε: ‘Τα μάτια χύνουν δάκρυα, η καρδιά θλίβεται, και εμείς δεν λέμε παρά μόνο αυτό που ευχαριστεί Τον Κύριό μας [δηλ. δεν αντιστεκόμαστε σε ό,τι όρισε ο Αλλάχ], και θλιβόμαστε με το θάνατό σου, Ω, Ιμπραχίμ!»

(Αλ-Μπουχάρι)

31. Δικαιοσύνη και Αμεροληψία: Ο Αγγελιαφόρος Του Αλλάχ (ﷺ) ήταν δίκαιος και αμερόληπτος σε κάθε πλευρά της ζωής του και στην εφαρμογή των νόμων του Αλλάχ. Η Αϊσα είπε:

«Οι άνθρωποι των Κουράις ανησυχούσαν υπερβολικά για τη γυναίκα από τη φυλή Μακζούμ, που διέπραξε μία κλοπή. Συζήτησαν μεταξύ τους και είπαν, ‘Ποιος μπορεί να μεσολαβήσει εκ μέρους της στον Αγγελιαφόρο Του Αλλάχ (ﷺ);’ Είπαν τελικά: ‘Ποιος τολμά να μιλήσει στον Αγγελιαφόρο Του Αλλάχ (ﷺ) για αυτό το θέμα, εκτός από τον ‘Ουσάμα μπιν Ζάιντ, τον πιο αγαπητό νεαρό στον Αγγελιαφόρο Του Αλλάχ (ﷺ) και έπειτα ο ‘Ουσάμα του μίλησε και τότε ο Αγγελιαφόρος Του Αλλάχ (ﷺ) είπε:

‘Ω ‘Ουσάμα! Μεσολαβείς σε όριο από τα όρια (κρίσεις/τιμωρίες) που τέθηκαν από τον Αλλάχ(χ);!’

Έπειτα ο Αγγελιαφόρος Του Αλλάχ (ﷺ) σηκώθηκε και παρέδωσε ένα κήρυγμα, λέγοντας:

‘Οι άνθρωποι πριν από σας καταστράφηκαν γιατί όταν ο ευγενής ανάμεσά τους έκλεβε, τον άφηναν ατιμώρητο· και αν έκλεβε ο φτωχός ή ο αδύναμος, τον τιμωρούσαν. Μα Τον Αλλάχ! Αν η Φάτιμα, η κόρη του Μωχάμμαντ έκλεβε, θα έκοβα το χέρι της.»

(Αλ-Μπουχάρι)

Ο Αγγελιαφόρος Του Αλλάχ (ﷺ) ήταν δίκαιος και αμερόληπτος, και επέτρεπε στους άλλους να παίρνουν εκδίκηση, εάν τους έβλαπτε. Ο ‘Ουσάιντ μπιν Χουντχάρπ είπε:

«Ένας άνδρας από τους Ανσάρ, έλεγε ανέκδοτα σε κάποιους ανθρώπους και τους έκανε να γελάνε, και ο Προφήτης (ﷺ) πέρασε δίπλα του και τον χτύπησε ελαφρά στο πλάι με ένα κλαδί δέντρου που ήταν στο χέρι του. Ο άνδρας είπε: ‘Ω, Προφήτη Του Αλλάχ! Επέτρεψέ μου να εκδικηθώ!’ Ο Προφήτης (ﷺ) είπε: ‘Εμπρός!’ Ο άνδρας είπε: ‘Ω, Αγγελιαφόρε Του Αλλάχ, φοράς χιτώνα, και εγώ δεν

φορούσα όταν με χτύπησες!» Ο Αγγελιαφόρος Του Αλλάχ (ﷺ) σήκωσε το χιτώνα του [για να αφήσει εκτεθειμένο το πλευρό του], και ο άλλος άνδρας [απλά] τον αγκάλιασε και τον φίλησε στην κοιλιά του και του είπε: 'Μόνο αυτό ήθελα να κάνω, Ω Αγγελιαφόρε Του Αλλάχ!»

(Άμπου Νταούντ)

32. Φόβος προς Τον Αλλάχ: Ο Αγγελιαφόρος Του Αλλάχ (ﷺ) ήταν ο πιο προσεκτικός απέναντι στον Αλλάχ. Ο 'Άμπντ Αλλάχ μπιν Μασ'ούντ είπε:

«Ο Αγγελιαφόρος Του Αλλάχ (ﷺ) μου είπε: 'Απάγγειλε μου από το Κοράνιο!' Ο 'Άμπντ Αλλάχ μπιν Μασ'ούντ είπε: 'Να σου το απαγγείλω εγώ, ενώ εσύ είσαι αυτός στον οποίο αποκαλύφτηκε;!' Ο Προφήτης (ﷺ) είπε: 'Ναι.' Εκείνος είπε: ξεκίνησα να απαγγέλω τη Σούρα Αν-Νισά', μέχρι που έφτασα στο Εδάφιο:

﴿ Πώς λοιπόν (θα είναι) αν φέρουμε από κάθε έθνος ένα μάρτυρα, και φέρουμε εσένα ως μάρτυρα εναντίον αυτών! ﴾

(Κοράνιο 4:41)

Στο άκουσμα αυτού του Εδαφίου, ο Αγγελιαφόρος Του Αλλάχ (ﷺ) είπε: 'Αρκετά!' Ο 'Άμπντ Αλλάχ μπιν Μασ'ούντ είπε, 'Γύρισα και είδα τον Αγγελιαφόρο Του Αλλάχ (ﷺ) και τα μάτια του ήταν δακρυσμένα.'»

(Αλ-Μπουχάρι)

33. Πλούτος και Ικανοποίηση της Καρδιάς: Ο 'Ούμαρ μπιν Αλ-Χαττάμπ είπε:

«Μπήκα στο σπίτι του Προφήτη και τον είδα να είναι ξαπλωμένος σ' ένα χαλάκι. Είχε ένα δερμάτινο μαξιλάρι γεμάτο με ίνες. Είχε ένα φλασκή με νερό στα πόδια του, και μερικά ακατέργαστα δέρματα ζώων που κρέμονταν στον τοίχο. Και είδα το πλευρό του να έχει σημάδια λόγω του χαλιού στο οποίο ξάπλωνε, και γι' αυτό εγώ έκλαψα. Ο Αγγελιαφόρος (ﷺ) με ρώτησε: 'Γιατί κλαις;'. Και εγώ του απάντησα: 'Ω, Προφήτη Του Αλλάχ! Ο Χοσρόης και ο Καίσαρας απολαμβάνουν τα καλύτερα σ' αυτόν τον κόσμο, και εσύ που είσαι ο Αγγελιαφόρος του Αλλάχ υποφέρεις από τη φτώχεια;'. Εκείνος μου είπε: 'Δεν σε ευχαριστεί το ότι εκείνοι απολαμβάνουν σ' αυτόν τον κόσμο, και εμείς θα απολαμβάνουμε στη Μέλλουσα Ζωή;»

(Αλ-Μπουχάρι)

34. Αγαπά το Καλό για Όλους τους Ανθρώπους, Ακόμα και για τους Εχθρούς του: Η Αϊσα είπε:

«Ρώτησα τον Αγγελιαφόρο Του Αλλάχ (ﷺ): "Έχεις αντικρίσει μέρα πιο σκληρή και έντονη από τη μάχη του 'Ούχουντ;" Εκείνος απάντησε: 'Υπέφερα πολλά από το

λαό σου! Το χειρότερο που υπέφερα ήταν την Ημέρα του Αλ-‘Ακαμπα, όταν μίλησα στον Ιμπιν ‘Αμπντ Γιαλίλ μπιν ‘Αμπντ Κιλάλ (για να με υποστηρίξει), αλλά εκείνος με απογοήτευσε και με εγκατέλειψε. Εγκατέλειψα την περιοχή, ενώ ήμουν ιδιαίτερα θλιμμένος και με το βλέμμα στραμένο στο έδαφος, και δεν καταλάβαινα πόσο περπατούσα μέχρι που έφτασα σε μια περιοχή που ονομάζεται Καρν Αθ-Θα‘άλιμπ, τότε σήκωσα το κεφάλι μου, και παρατήρησα ένα σύννεφο που με επισκίασε. Κοιτάζοντας (στο σύννεφο) είδα τον Γαβριήλ να είναι μέσα στο σύννεφο και με κάλεσε και είπε: ‘Ω, Μωχάμμαντ! Ο Αλλάχ, άκουσε τα λόγια που σου είπε ο λαός σου και τι σου απαντήσανε – και έστειλε για σένα τον Άγγελο που είναι επικεφαλής των βουνών, ώστε να τον διατάξεις ό,τι θέλεις να κάνει σε αυτούς.’ Ο Προφήτης (ﷺ) είπε: ‘Ο Άγγελος, επικεφαλής των βουνών, με κάλεσε και με χαιρέτησε, λέγοντας: ‘Ω, Μωχάμμαντ, Ο Αλλάχ άκουσε τα λόγια που σου είπε ο λαός σου και εγώ είμαι ο επικεφαλής των βουνών και ο Αλλάχ με έστειλε σε εσένα για να με διατάξεις με ό,τι θέλεις. Αν θες θα ενώσω τα δύο μεγάλα όροι της Μέκκας και θα τους συνθλίψω [ανάμεσα στα βουνά].’ Ο Αγγελιαφόρος Του Αλλάχ (ﷺ) είπε: ‘Όχι, ελπίζω ότι Ο Αλλάχ θα βγάλει από τους απογονούς τους, ανθρώπους που θα λατρεύουν Τον Αλλάχ και μόνο, χωρίς να αποδίδουν σ’ Αυτόν κανέναν εταίρο.»

(Αλ-Μπουχάρι)

Μερικοί από τους Τρόπους του

1. Οι στενές σχέσεις του Προφήτη με τους Συντρόφους του:

Ο Προφήτης βρισκόταν πολύ κοντά στους Συντρόφους του, και αυτό είναι γνωστό σε όποιον διαβάζει λεπτομερείς αναφορές για τη βιογραφία του Προφήτη. Ο Προφήτης (ﷺ) αποτελεί το παράδειγμα, το οποίο πρέπει να ακολουθούμε σε όλες τις υποθέσεις μας. Ο Τζαρίρ μπιν ‘Αμπντ Αλλάχ είπε: «Ο Προφήτης (ﷺ) δεν γύρισε την πλάτη του σε εμένα από την μέρα που ασπάστηκα το Ισλάμ και ποτέ δεν με αντίκρυσε χωρίς να μου χαμογελάσει. Κάποτε παραπονέθηκα σ’ αυτόν ότι δεν μπορώ να ιππεύσω με σταθερότητα άλογο, κι εκείνος χτύπησε με το χέρι του στο στήθος και προσευχήθηκε στον Αλλάχ, λέγοντας:

‘Ω, Αλλάχ! Σταθεροποίησέ τον, και κάνε τον να καθοδηγεί τους άλλους στο σωστό δρόμο, και να είναι καθοδηγημένος.’»

(Αλ-Μπουχάρι)

2. Ο Προφήτης (ﷺ) αστειευόταν με τους Συντρόφους του:

Ο Αλ-Χασάν είπε: «Μια ηλικιωμένη γυναίκα ήρθε στον Προφήτη (ﷺ) και είπε: ‘Ω, Αγγελιαφόρε Του Αλλάχ, κάνε επίκληση Στον Αλλάχ να με εισάγει στον Παράδεισο.’» Εκείνος είπε: ‘Ω, μάνα του τάδε, οι ηλικιωμένες δεν θα εισέλθουν στον Παράδεισο!’» Εκείνη έπειτα απομακρύνθηκε κλαίγοντας. Ο Προφήτης (ﷺ) είπε: ‘Πείτε της ότι δεν θα εισέλθει στον Παράδεισο ως ηλικιωμένη, γιατί Ο Αλλάχ λέει:

﴿Στ’ αλήθεια, τις δημιουργήσαμε (κόρες) με ξεχωριστή δημιουργία. Και τις κάναμε παρθένες. Να αγαπούν (μόνο τους συζύγους τους), (και θα είναι όλες) ίσης ηλικίας.﴾

[Κοράνιο 56:35-37]

Ο Προφήτης (ﷺ) όχι μόνο αστεϊζόταν λεκτικά με τους Συντρόφους του, αλλά παράλληλα και με τις πράξεις. Ο Άνας μπιν Μάλικ είπε:

«Ένας Βεδουίνος, ονομαζόμενος Ζάχιρ μπιν Χαράμ, τον οποίο τον είδε ο Προφήτης ενώ πουλούσε κάποια πράγματα. Ο Προφήτης (ﷺ) τον πλησίασε, και τον αγκάλιασε από πίσω, χωρίς έτσι να μπορεί να τον δει. Ο Ζάχιρ είπε τότε: ‘Άφησέ με, ποιός είσαι!’. Όταν κατάλαβε ότι ο Προφήτης (ﷺ) ήταν που τον αγκάλιασε, πίεσε την πλάτη του στο στήθος του Αγγελιαφόρου! Ο Αγγελιαφόρος Του Αλλάχ (ﷺ) είπε τότε: ‘Ποιος θα αγοράσει αυτόν τον δούλο;’. Ο Ζάχιρ είπε: ‘Ω, Αγγελιαφόρε Του Αλλάχ, δεν αξίζω τίποτα!’ Ο Αγγελιαφόρος Του Αλλάχ (ﷺ) είπε: ‘Στα αλήθεια είσαι πολύτιμος στα μάτια Του Αλλάχ.»

(Ιμπν Χιμπάν)

3. Συμβουλευόταν τους Συντρόφους του: Ο Προφήτης (ﷺ) συμβουλευόταν τους Συντρόφους του, και λάμβανε τη γνώμη και τις απόψεις τους υπ’ όψη του, σε καθημερινά θέματα για τα οποία το Κοράνι δεν μιλούσε (δηλ.δεν ήταν δογματικά θέματα, αλλά θέματα γενικής φύσεως). Ο Άμπου Χουράιρα είπε:

«Δεν έχω δει άνθρωπο που να συμβουλευέται τους συντρόφους του περισσότερο από Τον Αγγελιαφόρο Του Αλλάχ (ﷺ).»

(Ατ-Τιρμιδεί)

4. Επισκεπτόταν τους αρρώστους, είτε ήταν Μουσουλμάνοι, είτε όχι:

Ο Προφήτης (ﷺ) ρωτούσε για τους Συντρόφους του που έλειπαν, και βεβαιωνόταν αν ήταν καλά. Αν μάθαινε ότι κάποιος Σύντροφος ήταν άρρωστος,

έσπευδε να τον επισκεφτεί με τους Συντρόφους που ήταν εκείνη την ώρα μαζί του. Δεν επισκεπτόταν μόνο τους Μουσουλμάνους που ήταν άρρωστοι· αλλά και, επισκεπτόταν ακόμη και τους μη Μουσουλμάνους. Ο Άνας μπιν Μάλικ είπε:

«Ένα αγόρι εβραϊκής καταγωγής που υπηρετούσε τον Προφήτη (ﷺ), αρρώστησε, κι ο Προφήτης (ﷺ) πήγε να τον επισκευτεί και κάθισε στο προσκεφάλι του, και του είπε: ‘Δέξου το Ισλάμ.’ Το αγόρι κοίταξε τον πατέρα και εκείνος είπε: ‘Υπάκουσε τον Αμπούλ-Κάσιμ!’, κι έπειτα το αγόρι ασπάστηκε το Ισλάμ. Ο Αγγελιαφόρος Του Αλλάχ βγήκε λέγοντας: ‘Δόξα στον Αλλάχ, που Τον έσωσε από το Πυρ της Κολάσεως.»

(Ιμπν Χιμπάν)

5. Ήταν ευγνώμων για την καλοσύνη των ανθρώπων προς το πρόσωπό του, και τους ανταμείβε γενναιόδωρα: Ο ‘Αμπντ Αλλάχ μπιν ‘Ούμαρ είπε πως ο Αγγελιαφόρος Του Αλλάχ (ﷺ) είπε:

«Όποιος αναζητά καταφύγιο στον Αλλάχ ενάντια σε κάτι κακό ή άδικο, ζητώντας τη βοήθειά σας, τότε βοηθήστε τον. Όποιος σας ζητά στο Όνομα Του Αλλάχ, τότε να του δίνεται. Όποιος σας προσκαλεί, τότε να αποδέχεστε την πρόσκλησή του. Όποιος κάνει κάποια χάρη για σας, τότε ανταμείψτε τον· μα αν δεν βρείτε κάτι με το οποίο να τον ανταμείψετε, τότε να κάνετε πολλές επικλήσεις στον Αλλάχ γι’ αυτόν, μέχρι να αισθάνεστε ότι τον έχετε ανταμείψει.»

(Αχμεντ)

Η Αΐσα είπε:

«Ο Αγγελιαφόρος Του Αλλάχ (ﷺ) δεχόταν δώρα, και προσέφερε γενναιόδωρη ανταμοιβή γι’ αυτά.»

(Αλ-Μπουχάρι)

6. Η αγάπη του Αγγελιαφόρου για όλα όσα είναι όμορφα και καλά:

Ο Άνας είπε:

«Δεν έχω αγγίξει ποτέ μετάξι που να είναι πιο απαλό, από το χέρι του Προφήτη, και δεν έχω μυρίσει ποτέ κάτι πιο ωραίο από την μυρωδιά του Προφήτη.»

(Αλ-Μπουχάρι)

7. Ο Αγγελιαφόρος Του Αλλάχ (ﷺ) αγαπούσε να βοηθά τους άλλους, μεσολαβώντας για λογαριασμό τους:

Ο ‘Αμπντ Αλλάχ μπιν ‘Αμπάς είπε:

«Ο Σύζυγος της Μπαρίρα ήταν ένας σκλάβος, το όνομα του οποίου ήταν Μουγίθ –τον είδα να περπατά πίσω της στους δρόμους της Μαντίνας κλαίγοντας, και τα δάκρυά του έφτασαν μέχρι το μούσι του. Ο Αγγελιαφόρος Του Αλλάχ (ﷺ) είπε στον Αλ-‘Αμπάς: ‘Δεν σε εντυπωσιάζει το πόσο ο Μουγίθ αγαπά τη Μπαρίρα και πόσο εκείνη μισεί τον Μουγίθ!’

Ο Προφήτης (ﷺ) είπε στη Μπαρίρα: ‘Αν επέστρεφες σε εκείνον;’ Εκείνη του είπε: ‘Με διατάζεις να το κάνω;’ Εκείνος είπε: ‘Όχι, αλλά μεσολαβώ για λογαριασμό του.’ Εκείνη είπε: ‘Δεν τον έχω καμία ανάγκη.»

(Αλ-Μπουχάρι)

8. Ο Αγγελιαφόρος Του Αλλάχ (ﷺ) εξυπηρετούταν μόνος του:

Όταν η Αΐσα ρωτήθηκε για το πώς συμπεριφέρεται στο σπίτι του ο Αγγελιαφόρος Του Αλλάχ (ﷺ). Εκείνη απάντησε:

«Ήταν όπως κάθε άλλος άνθρωπος· έπλενε τα ρούχα του, άρμεγε το πρόβατό του, και αυτοεξυπηρετούταν.»

(Αχμεντ)

Οι τέλειοι τρόποι του Προφήτη δεν τον καθιστούσαν ικανό να εξυπηρετεί μόνο τον εαυτό του· αντίθετα, εξυπηρετούσε και τους άλλους. Όταν η Αΐσα ρωτήθηκε για το πώς συμπεριφέρεται στο σπίτι του ο Αγγελιαφόρος Του Αλλάχ (ﷺ). Εκείνη απάντησε:

«Βοηθούσε την οικογένειά του, και όταν άκουγε το Αδάν εγκατέλειπε [τα πάντα και κατευθυνόταν για το Τζαμί].»

(Αλ-Μπουχάρι)

Δίκαιες Μαρτυρίες Γνωστών Στοχαστών για τον Προφήτη.

1. Ο Βόλφγκαν Γκαίτε, γερμανός ποιητής, συγγραφέας και επιστήμονας. Αυθεντία στην ποίηση, το θέατρο και το μυθιστόρημα. Διεξήγαγε επίσης επιστημονικές έρευνες σε διάφορους τομείς, ιδιαίτερα τη βοτανική, και κατείχε διάφορες κυβερνητικές θέσεις, είπε:

«Έχω ψάξει σε όλη την Ιστορία για ένα πρότυπο ανθρώπου για όλην την ανθρωπότητα και δε βρήκα κανέναν, παρά μόνο τον Άραβα Προφήτη Μωχάμμαντ (ﷺ).»

2. Ο Καθηγητής **Κηθ Μουρ** ήταν ο πρώην Πρόεδρος της Καναδικής Ένωσης Ανατομιστών, Τμήμα Ανατομίας και Κυτταρικής Βιολογίας, Πανεπιστήμιο του Τορόντο, ο οποίος είπε στο βιβλίο του «*Η Ανάπτυξη του Ανθρώπου*» («*The Developing Human*»):

«Είναι σε μένα φανερό ότι αυτές οι δηλώσεις πρέπει να ήρθαν στον Μωχάμμαντ από το Θεό, ή Αλλάχ, γιατί η πλειονότητα της γνώσης αυτής δεν είχε ανακαλυφθεί παρά μόνο πολλούς αιώνες αργότερα. Αυτό αποδεικνύει σε μένα ότι ο Μωχάμμαντ πρέπει να ήταν ο Αγγελιαφόρος Του Θεού, ή Αλλάχ.

Προσέθεσε ακόμη: ‘Δεν δυσκολεύομαι καθόλου να σκεφτώ ότι αυτή είναι μια θεία έμπνευση ή αποκάλυψη, η οποία τον οδήγησε σε αυτές τις δηλώσεις.’»

3. Ο Δρ. **Μορίς Μπουκάιλ** ήταν ένας εξέχων Γάλλος χειρουργός, επιστήμονας, λόγιος και συγγραφέας του βιβλίου «*Το Κοράνιο, και η Σύγχρονη Επιστήμη*»:

«Μια εντελώς αντικειμενική εξέτασή του [του Κορανίου] υπό το φως της σύγχρονης γνώσης, μας οδηγεί να αναγνωρίζουμε τη συμφωνία ανάμεσα στα δύο, όπως έχει ήδη σημειωθεί σε επαναλαμβανόμενες περιστάσεις. Μας κάνει να το θεωρούμε αδιανόητο για έναν άνδρα στην εποχή του Μωχάμμαντ, να είναι ο συγγραφέας τέτοιων δηλώσεων, εξαιτίας του επιπέδου της γνώσης στις μέρες του. Τέτοιες εκτιμήσεις αποτελούν μέρος αυτού που δίνει στην Κορανική Αποκάλυψη τη μοναδική της θέση, και αναγκάζει τον αμερόληπτο επιστήμονα να παραδεχθεί την αδυναμία του να παράσχει μία ερμηνεία που βασίζεται μόνο στην υλιστική λογική.»

4. Η **Άνν Μπεσάντ**, Αγγλίδα θεοσοφίστρια, φιλόσοφος, και πολιτικό πρόσωπο, η οποία υποστήριξε την οικογενειακή νομοθεσία και εκπαιδευτικές μεταρρυθμίσεις στην Ινδία, στο βιβλίο της «*Η Ζωή και οι Διδασκαλίες του Μωχάμμαντ*», είπε:

«Είναι αδύνατον για οποιονδήποτε μελετά τη ζωή και το χαρακτήρα του μεγάλου Προφήτη της Αραβίας, και γνωρίζει πώς δίδαξε και πώς έζησε, να νιώθει οτιδήποτε άλλο, παρά ευλάβεια για τη δύναμη του Προφήτη, έναν από τους μεγαλύτερους Αγγελιαφόρους του Ύψιστου. Και παρόλο που κατά τα λεγόμενά μου σε σας, μπορεί να λέω πράγματα που ίσως είναι γνωστά σε πολλούς, ωστόσο, εγώ η

ίδια νιώθω, όποτε τα ξαναδιαβάζω, ένα νέο τρόπο θαυμασμού, ένα νέο αίσθημα ευλάβειας για αυτόν τον ισχυρό Άραβα δάσκαλο.»

5. Ο Δρ. Γκουστάβ Γουέλ στο βιβλίο του «Ιστορία των Ισλαμιστών» είπε:

«Ο Μωχάμμαντ αποτέλεσε λαμπρό παράδειγμα για το λαό του. Ο χαρακτήρας του ήταν αγνός και απεγάδιαστος. Η οικία, η ενδυμασία και η διατροφή του – χαρακτηρίζονταν από σπάνια απλότητα. Τόσο ταπεινός ήταν, που δεν λάμβανε από τους συντρόφους του καμιά ιδιαίτερη ένδειξη ευλάβειας, ούτε δεχόταν καμιά υπηρεσία από τον υπηρέτη του, που μπορούσε να κάνει μόνος του. Ήταν προσιτός σε όλους ανά πάσα στιγμή. Επισκεπτόταν τους αρρώστους και συμπονούσε τους πάντες. Η απλοχεριά και η γενναιοδωρία του ήταν απεριόριστες, όπως και το ανήσυχο ενδιαφέρον του για την ευημερία της κοινότητας.»

6. Ο Μόρις Γκοντφρόντ είπε:

«Ο Μωχάμμαντ ήταν Προφήτης, όχι θεολόγος, γεγονός τόσο προφανές, ώστε είναι κανείς απρόθυμος να το αναφέρει. Οι άνδρες που τον περιστοιχίζαν και αποτελούσαν την ελίτ της πρώτης μουσουλμανικής κοινότητας με επιρροή, ικανοποιούνταν υπακούοντας το νόμο που κήρυξε εκείνος στο Όνομα Του Αλλάχ, και ακολουθώντας τις διδασκαλίες και το παράδειγμά του.»

7. Ο Ουάσινγκτον Ίρβινγκ, είπε:

«Οι στρατιωτικοί του θρίαμβοι δεν ξύπνησαν καμιά αλαζονεία ή ματαιοδοξία, όπως θα γινόταν αν είχαν πραγματοποιηθεί εξαιτίας ιδιοτελών σκοπών. Στην εποχή της μεγαλύτερης δύναμής του, διατήρησε την ίδια απλότητα στον τρόπο και την εμφάνισή του, όπως και στις ημέρες αντιξοότητας. Απείχε τόσο από την αποδοχή του βασιλικού αξιώματος, που δυσαρεστούταν πολύ όταν, κατά την είσοδό του σε κάποιο χώρο, επιδεικνυόταν σ' αυτόν οποιαδήποτε ασυνήθιστη ένδειξη σεβασμού.»

8. Ο Έντμουντ Μπερκ, είπε:

«Ο νόμος του Μωχάμμαντ, που είναι δεσμευτικός για όλους, από τον εστεμμένο ηγέτη, μέχρι τον πιο ασήμαντο άνθρωπο, αποτελεί νόμο συνυφασμένο με το σύστημα της σοφότερης, της πιο γνωστής και της πιο διαφωτισμένης νομοθεσίας που υπήρξε ποτέ στον κόσμο.»

Οι Σύζυγοι του Προφήτη ﷺ:

Μετά το θάνατο της πρώτη συζύγου του, της Χαντίτζα, ο Προφήτης (ﷺ) παντρεύτηκε με γυναίκες που ήταν όλες ηλικιωμένες που είτε ήταν χήρες, είτε διαζευγμένες, εκτός από την Αΐσα. Έξι από τις συζύγους του προέρχονταν από τη φυλή των Κουράις, και μια που ήταν Εβραία, και οι υπόλοιπες από διάφορες αραβικές φυλές. Ο Προφήτης (ﷺ) παντρεύτηκε αυτές τις γυναίκες για διάφορους λόγους:

1. Για θρησκευτικούς και νομοθετικούς λόγους:

Ο Προφήτης (ﷺ) παντρεύτηκε τη Ζάιναμπ μπινετ Τζαχς. Οι Άραβες πριν το Ισλάμ απαγόρευαν σε έναν άνδρα να παντρευτεί τη σύζυγο του υιοθετημένου γιου του· πίστευαν ότι ο υιοθετημένος γιος ήταν σαν πραγματικός γιος του άνδρα από κάθε άποψη. Ο Προφήτης (ﷺ) την παντρεύτηκε, παρόλο που ήταν προηγουμένως η σύζυγος του υιοθετημένου γιου του, του Ζάιντ μπιν Χάριθα. Ο Αγγελιαφόρος Του Αλλάχ (ﷺ) την παντρεύτηκε για να καταργήσει αυτήν την πεποίθηση.

2. Για πολιτικούς λόγους και για την εξάπλωση του Ισλάμ, καθώς και για να ισχυροποιήσει τις σχέσεις του με τις αραβικές φυλές μέσω του γάμου του:

Ο Αγγελιαφόρος Του Αλλάχ (ﷺ) παντρεύτηκε γυναίκες από τις μεγαλύτερες και ισχυρότερες αραβικές φυλές. Ο Προφήτης (ﷺ) διέταξε τους Συντρόφους του να κάνουν το ίδιο. Συγκεκριμένα, είπε στον ‘Αμπντ Αρ-Ραχμάν μπιν ‘Αουφ:

«Αν σε υπακούσουν (δηλ. δεχτούν το Ισλάμ) τότε παντρέψου την κόρη του αρχηγού τους.»

Ο Δρ. Καχάν είπε:

‘Μερικές πτυχές της ζωής του, μπορεί να προκαλούν σύγχυση σε μας, λόγω της σύγχρονης νοοτροπίας. Ο Αγγελιαφόρος (ﷺ) δέχεται επικρίσεις λόγω των εννέα συζύγων του, τις οποίες παντρεύτηκε μετά το θάνατο της γυναίκας του Χαντίτζα. Έχει επιβεβαιωθεί ότι οι περισσότεροι από αυτούς τους γάμους πραγματοποιήθηκαν για πολιτικούς λόγους, και στόχευαν στην επίτευξη αφοσίωσης κάποιων ευγενών, και φυλών.’

3. Για κοινωνικούς λόγους:

Ο Προφήτης (ﷺ) παντρεύτηκε μερικές από τις συζύγους των Συντρόφων του που είχαν πεθάνει στη μάχη για να μεταδίδουν τη θρησκεία του Αλλάχ. Τις παντρεύτηκε παρ'ότι ήταν ηλικιωμένες και μεγαλύτερες από αυτόν, και το έκανε αυτό ως Έλεος προς αυτές και για να τιμήσει τις ίδιες και τους συζύγους τους.

Η Βέκια Βαλιέρι, μια διάσημη Ιταλίδα Ασσιανολόγος, στο βιβλίο της 'Υπερασπίζοντας το Ισλάμ' είπε:

‘Ο Μωχάμμαντ (ﷺ) πέρασε ολόκληρη την νεότητά του παντρεμένος με μόνο μία γυναίκα, παρόλο που η επιθυμία των ανδρών βρίσκεται εκείνη την περίοδο στο ζενίθ της. Παρόλο που ζούσε σε μια κοινωνία, όπου ο θεσμός της πολυγαμίας αποτελούσε το γενικό κανόνα, και το διαζύγιο ήταν πολύ εύκολο – εκείνος παντρεύτηκε μόνο μία γυναίκα, που ήταν 15 χρόνια μεγαλύτερη από αυτόν. Ήταν σ' αυτήν πιστός και αφοσιωμένος σύζυγος για είκοσι πέντε χρόνια, και δεν παντρεύτηκε άλλη γυναίκα, παρά μόνο μετά το θάνατό της. Αυτός ήταν τότε πενήντα ετών. Παντρεύτηκε συνεπώς την κάθε γυναίκα του για κάποιον κοινωνικό ή πολιτικό σκοπό· όπως η επιθυμία του να τιμήσει τις ευσεβείς γυναίκες, ή να χτίσει συγγενικές σχέσεις με κάποιες φυλές, ώστε το Ισλάμ να εξαπλωθεί ανάμεσά τους. Δεν ήταν όλες οι σύζυγοι που παντρεύτηκε ο Μωχάμμαντ (ﷺ) παρθένες, νέες ή όμορφες· εκτός από την Αϊσα. Πώς μπορεί λοιπόν να ισχυριστεί κανείς ότι ήταν λάγνος; Ήταν άνθρωπος, όχι θεός. Η επιθυμία του να αποκτήσει γιο μπορεί να τον οδήγησε επίσης στο γάμο· γιατί τα παιδιά που απέκτησε με τη Χαντίτζα, πέθαναν όλα. Επιπλέον, χωρίς να έχει πολλές πηγές εισοδήματος ανέλαβε τις οικονομικές υποχρεώσεις της μεγάλης του οικογένεια και ταυτόχρονα ήταν δίκαιος και αμερόληπτος απέναντι σε όλες, και δεν ξεχώριζε καμία ανάμεσά τους. Ακολούθησε την παράδοση των προηγούμενων προφητών, όπως του Μωυσή, στον οποίο την πολυγαμία δεν αντιτάθηκε κανείς. Μήπως ο λόγος που οι άνθρωποι εναντιώνονται στην πολυγαμία του Μωχάμμαντ (ﷺ) είναι ότι γνωρίζουμε και την παραμικρή λεπτομέρεια για τη ζωή του, ενώ τόσα λίγα για τις ζωές των Προφητών πριν από εκείνον;!!

Ο Τόμας Καρλάιλ, στο βιβλίο του «Οι Ήρωες» είπε:

«Ο Μωχάμμαντ, δεν ήταν φιλήδονος. Θα ήταν σφάλμα να θεωρήσουμε αυτόν τον άνδρα ως φιλήδονο, που πρόθεσή του είναι μόνο οι σωματικές απολαύσεις. Όχι, ο Μωχάμμαντ ήταν πολύ μακριά από τις απολαύσεις κάθε είδους.»

Αποδείξεις από γραφές που υποστηρίζουν ότι ο Μωχάμμαντ ήταν Προφήτης (ﷺ)

Αποδείξεις από το Ιερό Κοράνιο:

1. Ο Αλλάχ, Ο Ύψιστος, λέει:

﴿ Ο Μωχάμμαντ δεν είναι ο πατέρας κανενός απ' τους άνδρες σας, αλλά (είναι) ο Αγγελιαφόρος Του Αλλάχ, και ο τελευταίος των προφητών. ﴾

(Κοράνιο 33:40)

2. Ο Ιησούς (ﷺ) έφερε τις χαρμόσυνες ειδήσεις για τον Προφήτη Μωχάμμαντ στο Ευαγγέλιο. Ο Αλλάχ, Ο Ύψιστος, λέει:

﴿ Και (θυμήσου), όταν ο 'Είσα (Ιησούς), υιός της Μάριαμ (Μαρίας), είπε: «Ω, παιδιά του Ισραήλ! Είμαι ο Αγγελιαφόρος Του Αλλά(χ) για σας, και επικυρώνω την Ταουρά (την Τορά που ήρθε στον Μωσή) πριν από μένα, και (σας) αναγγέλλω τα καλά νέα (της έλευσης) ενός Αγγελιαφόρου που θα έλθει μετά από μένα, το όνομα του οποίου θα είναι Άχμαντ (ένα ακόμα όνομα του Προφήτη Μωχάμμαντ)». Μα όταν εκείνος [ο Άχμαντ, δηλ. ο Μωχάμμαντ) ήλθε σ' αυτούς με ξεκάθαρες αποδείξεις, είπαν: «Αυτό είναι ξεκάθαρη μαγεία.» ﴾

(Κοράνιο 61:6)

Αποδείξεις από τη Σούννα (η αφήγηση των λόγων, των πράξεων, των χαρακτηριστικών, ή των σιωπηρών εγκρίσεων του Προφήτη.):

Ο Προφήτης (ﷺ) είπε:

«Το δικό μου παράδειγμα και το παράδειγμα των Προφητών πριν από μένα, είναι σαν αυτό ενός άνδρα που έχτισε ένα σπίτι, το οποίο έχτισε πολύ όμορφα και το τελειοποίησε, εκτός από ένα τούβλο, τη θέση του οποίου άφησε άδεια, χωρίς να τοποθετήσει το τούβλο, και μετά κάλεσε τους ανθρώπους να περικυκλώσουν το σπίτι. Αυτοί εντυπωσιάστηκαν και του είπαν! 'Αν έβαζες αυτό το τούβλο!' Ο Προφήτης (ﷺ) είπε: 'Εγώ είμαι αυτό το τούβλο και είμαι ο τελευταίος των Προφητών.»

(Αλ-Μπουχάρι)

Προηγούμενες Γραφές:

Ο ‘Ατά’ μπιν Γιασάρ, είπε:

«Συνάντησα τον ‘Αμπντ Αλλάχ μπιν ‘Αμρ μπιν Αλ-‘Ας και τον ρώτησα: ‘Πες μου για την περιγραφή του Αγγελιαφόρου Του Αλλάχ (ﷺ) στην Τορά.’ Εκείνος είπε: ‘Περιγράφεται στην Τορά, όπως περίπου περιγράφεται και στο Κοράνιο· ‘Σε έχουμε πράγματι στείλει ως μάρτυρα (για την ανθρωπότητα), και ως κάποιον που μεταφέρει χαρμόσυνες ειδήσεις, ως προειδοποιητή των άλλων, και ως κάποιον που προστατεύει και προφυλάσσει τα έθνη. Είσαι ο δούλος και ο Αγγελιαφόρος Μου· σε ονόμασα Αλ-Μουταουάκιλ (Ο Έμπιστος). Δεν είσαι ούτε ανάγωγος, ούτε αγενής, ούτε υψώνεις τη φωνή σου. Δεν ξεπληρώνεις το κακό με κακό· αντίθετα, συγχωρείς. Δεν θα συλλέξω την ψυχή σου, μέχρι να καθοδηγήσεις τα έθνη, ισιώνοντας την θρησκεία μου που έχουν διαστρεβλώσει και μέχρι να πουν, ‘Δεν υπάρχει αληθινός θεός, παρά μόνο Ο Αλλάχ’, και να ανοίξω μέσω εσένα τυφλά μάτια, κουφά αυτιά και κλειστές καρδιές.’

Ο ‘Ατά’ είπε: ‘Συνάντησα έναν Ραβίνο, και τον ρώτησα γι’ αυτή την αφήγηση, και δεν διέφερε από όσα είπε ο ‘Αμπντ Αλλάχ μπιν ‘Αμρ μπιν Αλ-‘Ας, εκτός από μια ασήμαντη διαφορά στο λεξιλόγιο της αφήγησης.’»

(Αλ-Μπαϊχακί)

Ο ‘Αμπντ Αλ-Άχαντ Νταούντ, ήταν ο Αιδεσιμότερος Ντέιβιντ Μπέντζαμιν Κελντάνι, Β.Δ. Ένας Ρωμαιοκαθολικός ιερέας της αίρεσης των Ουνιτών-Χαλδαίων. Γεννήθηκε το 1867 στην Ουρμιά της Περσίας, είπε στο βιβλίο του «Ο Μωχάμμαντ στη Βίβλο.»:

«Έχω προσπαθήσει να στηρίξω τα επιχειρήματά μου σε μέρη της Βίβλου που δύσκολα επιτρέπουν οποιαδήποτε αντιπαράθεση. Δεν θα πήγαινα στα λατινικά, στα ελληνικά, ή στα αραμαϊκά, γιατί αυτό θα ήταν άσκοπο. Δίνω απλά το παρακάτω απόσπασμα στα ίδια λόγια με την αναθεωρημένη έκδοση, όπως δημοσιεύθηκε από την «Σύλλογος Βρετανικής και Ξένης Βίβλου» (British and Foreign Bible Society).

Διαβάζουμε (σε ελληνική μετάφραση) τα ακόλουθα λόγια στο Βιβλίο του Δευτερονομίου, κεφάλαιο 18, εδάφιο 18, που μιλάει για μια προφητεία από τον Αλλάχ για τον Μωυσή, σχετικά με τον ερχομό ενός προφήτη στο μέλλον. **“Εγώ θα αναδείξω μέσα από τον ίδιο τους το λαό έναν προφήτη γι’ αυτούς, σαν εσένα. Θα βάλω τα λόγια μου στο στόμα του και θα τους λέει όλα όσα εγώ τον προστάζω.»** Αν αυτά τα λόγια δεν αναφέρονται στον Προφήτη Μωχάμμαντ, είναι ακόμη ανεκπλήρωτα. Ο Προφήτης Ιησούς δεν ισχυρίστηκε ποτέ ότι ήταν ο Προφήτης στον οποίο αναφέρεται το απόσπασμα. Ακόμα και οι μαθητές του είχαν την ίδια άποψη: περίμεναν για το δεύτερο ερχομό του Ιησού ώστε να εκπληρωθεί η προφητεία. Μέχρι τώρα είναι αναμφισβήτητο ότι ο πρώτος ερχομός του Ιησού, δεν ήταν για να

εκπληρώσει την προφητεία (θα τους στείλω έναν Προφήτη σαν εσένα, ω Μωυσή.), επίσης και ο δεύτερος ερχομός δύσκολα μπορεί να εκπληρώσει τα λόγια. Ο Ιησούς, όπως πιστεύει η Εκκλησία, θα εμφανιστεί ως κριτής και όχι ως νομοθέτης, αλλά ο υποσχεμένος πρέπει να έρθει με έναν “πύρινο νόμο” στο “δεξί του χέρι.”

Κατά τον προσδιορισμό της προσωπικότητας του υποσχεμένου προφήτη, η άλλη προφητεία του Μωυσή είναι, ωστόσο, ιδιαίτερα χρήσιμη, στο σημείο όπου μιλά για την «λαμπρή εμφάνιση του φωτός του Θεού που προέρχεται από το Φαράν», τα όρη της Μέκκας. Τα λόγια του Βιβλίου του Δευτερονομίου (κεφάλαιο 33. Εδάφιο 2), είναι τα εξής: **“Ο Κύριος ήρθε απ’το Σινά, και ανέτειλε για το λαό του απ’το Σηείρ· ακτινοβόλησε απ’το όρος Φαράν, και ήρθε με μυριάδες αγίων· κρατώντας στο δεξί του χέρι τον πύρινο νόμο για αυτούς...”**

Σύμφωνα με αυτά τα λόγια, αναφέρει ότι το φως του Κυρίου σαν να μοιάζει με το φως του ήλιου. Έρχεται από το Σινά, ανατέλλει από το Σηείρ, αλλά έλαμψε στην απόλυτη δόξα του από το Φαράν, όπου έπρεπε να εμφανιστεί με δέκα χιλιάδες αγίους, με ένα πύρινο νόμο στο δεξί του χέρι. Κανένας από τους Ισραηλίτες, συμπεριλαμβανομένου και του Ιησού, δεν είχε καμία σχέση με το Φαράν. Η Χάγκαρ, μαζί με τον γιο της Ισμαήλ, περιπλανήθηκαν στην γη της Μπε’ρ Αλ-Σάμπ’, και αργότερα εγκαταστάθηκαν στη γη του Φαράν (Γέννηση 21:21). Ο Ισμαήλ παντρεύτηκε μία Αιγύπτια, και από το πρώτο τους παιδί, τον Κηδάρ, προήλθαν οι απογονοί του που ήταν Άραβες, οι οποίοι αποτελούν από εκείνη την περίοδο μέχρι και σήμερα τους κατοίκους της γης Φαράν. Και αν ο Προφήτης Μωχάμμαντ, που η καταγωγή του προέρχεται από τον Ισμαήλ μέσω του Κηδάρ, και εμφανίστηκε ως προφήτης στη γη του Φαράν, και εισήλθε ξανά στη Μέκκα με δέκα χιλιάδες αγίους (πιστούς κατά την κατάκτησή του της Μέκκας), και έδωσε πύρινο νόμο στο λαό του, τότε η προφητεία που αναφέρεται παραπάνω δεν εκπληρώνεται γράμμα προς γράμμα;

Οι λέξεις της προφητείας του Αββακούμ, που αναφέρεται στο κεφάλαιο Αββακούμ (3:3), είναι ιδιαίτερα σημαντικές: **«Ο Θεός ήρθε από τη Θαιμάν, και ο Άγιος από το βουνό Φαράν. (Διάψαλμα). Η λαμπρότητά του φωτίζει τους ουραμούς και η δόξα του γεμίζει η γη.»** Η λέξη “δόξα”, είναι πολύ σημαντική, καθώς το όνομα Μωχάμμαντ σημαίνει κυριολεκτικά “ο Ένδοξος.” Επιπλέον, στους Άραβες, τους κάτοικους της ερήμου Φαράν, είχαν υποσχεθεί ότι θα τους έρθει μία Αποκάλυψη:

«Η έρημος και οι πόλεις της, ας υψώσουν φωνή, οι κωμοπόλεις που τις κατοικεί ο Κηδάρ· ας ψάλλουν οι κάτοικοι της Σελά, ας αλαλάζουν από τις κορυφές των βουνών. Ας δώσουν δόξα στον Κύριο, και ας αναγγείλουν την

αίνεσή του στα νησιά. Ο Κύριος θα βγει ως ισχυρός· θα διεγείρει ζήλο ως πολεμιστής· θα φωνάξει, μάλιστα θα βρυχήσει, θα υπερισχύσει ενάντια στους πολεμίους του.»

(Ησαΐας 42:11-13)

Ακόμη υπάρχουν και άλλες δύο προφητείες που αξίζει να σημειωθούν, και στις οποίες γίνεται αναφορά στον Κηδάρ. Η πρώτη πάει ως εξής στο κεφάλαιο του Ησαΐα (60:1-7)

"Σήκω, λάμψε, γιατί το φως σου έχει έλθει, και η δόξα Του Κυρίου έχει υψωθεί πάνω σου...Το πλήθος των καμήλων θα σε περιβάλλει, οι δρομάδες της Μαδιάμ και της Γέφα· όλοι από την Σαβά θα έλθουν. Όλα τα κοπάδια του Κηδάρ θα συγκεντρωθούν σε σένα, τα κριάρια του Ναβαϊώθ θα σε υπηρετούν, θα έλθουν με αποδοχή στο βωμό Μου, και Εγώ θα δοξάσω τον οίκο της δόξας Μου."

Η άλλη προφητεία είναι κι αυτή του Ησαΐα (21:13-16)

"Στο δάσος τής Αραβίας θα διανυχτερεύσετε, караβάνια των Δαιδανιτών. Φέρτε νερό σε συνάντηση εκείνου που διψάει, κάτουκοι της γης τής Θαιμάν· προϋπαντάτε με ψωμιά εκείνον που φεύγει. Επειδή, φεύγουν μπροστά από τα ξίφη, μπροστά από το γυμνωμένο σπαθί, και μπροστά από το τεντωμένο τόξο, και μπροστά από την ορμή τού πολέμου. Επειδή, έτσι μου είπε ο Κύριος: Μέσα σε έναν χρόνο, όπως είναι τα χρόνια των μισθοφόρων, θα εκλείψει ολόκληρη η δόξα τής Κηδάρ· και το υπόλοιπο του αριθμού των δυνατών τοξοτών από τους γιους τού Κηδάρ θα ελαττωθούν· επειδή, ο Κύριος, ο Θεός τού Ισραήλ, μίλησε.»

Διαβάστε αυτές τις προφητείες στον Ησαΐα, υπό το φως μίας στο Δευτερονόμιο που μιλά για τη λάμψη Του Θεού από το Φαράν.

Αν ο Ισμαήλ κατοίκησε στη γη Φαράν, όπου γέννησε τον Κηδάρ, ο οποίος είναι ο πρόγονος των Αράβων· και αν στους γιους του Κηδάρ υποσχέθηκε να λάβουν αποκάλυψη από Τον Αλλάχ· και αν τα ποιμνία του Κηδάρ έπρεπε να πάνε οικειοθελώς στο Ιερό βωμό για να τιμήσουν **“τον οίκο της δόξας Μου”**, όπου το σκοτάδι κάλυψε τη γη για αιώνες, και έπειτα η ίδια αυτή γη να λάβει φως από Τον Αλλάχ· και αν η δόξα του Κηδάρ έπρεπε να χαθεί και ο αριθμός των τοξοτών, των δυνατών ανδρών των παιδιών του Κηδάρ, έπρεπε να χαθεί μέσα σε ένα χρόνο μετά τη φυγή του από τα ξίφη και τα οπλισμένα τόξα – μπορούν όλα αυτά τα λόγια να αφορούν κάποιον άλλον από το Φαράν εκτός από τον Προφήτη Μωχάμμαντ;!!

Ο Προφήτης Μωχάμμαντ ήταν από τους απογόνους του Ισμαήλ μέσω του Κηδάρ, που εγκαταστάθηκε στη γη Φαράν. Ο Μωχάμμαντ είναι ο μόνος Προφήτης μέσω του οποίου οι Άραβες έλαβαν αποκάλυψη την περίοδο που το σκοτάδι κάλυψε τη γη.

Μέσω εκείνου, το θεϊκό φως έλαμψε από το Φαράν, και η Μέκκα είναι το μοναδικό μέρος όπου δοξάζεται ο Οίκος Του Αλλάχ, και τα ποιμνία του Κηδάρ έρχονται οικειοθελώς στους βωμούς του. Ο Προφήτης Μωχάμμαντ διώχθηκε από το λαό του και αναγκάστηκε να εγκαταλείψει τη Μέκκα. Ήταν διψασμένος, ενώ τράπηκε σε φυγή από το σπαθί και το οπλισμένο τόξο, και μέσα σε ένα χρόνο από τη φυγή του, οι απόγονοι του Κηδάρ τον συνάντησαν στο Μπαντρ, το μέρος όπου πραγματοποιήθηκε η πρώτη μάχη ανάμεσα στους κατοίκους της Μέκκας και τον Προφήτη. Αν ο Προφήτης δεν γίνει αποδεκτός ως η εκπλήρωση όλων αυτών των προφητειών, τότε αυτές παραμένουν ακόμη ανεκπλήρωτες. Επίσης, "**Ο οίκος της δόξας μου**", που αναφέρεται στον Ησαΐα (60:7), είναι ο οίκος Του Αλλάχ στη Μέκκα και όχι η Εκκλησία του Χριστού, όπως πιστεύουν Χριστιανοί σχολιαστές. Ακόμη, τα ποιμνία του Κηδάρ, όπως αναφέρθηκε στο εδάφιο 7, δεν ήρθαν ποτέ στην Εκκλησία του Χριστού· και είναι γεγονός ότι τα χωριά του Κηδάρ και οι κάτοικοί τους, είναι οι μόνοι άνθρωποι στον κόσμο που παρέμειναν ακλόνητοι στην επιρροή της Εκκλησίας του Χριστού.

Επίσης, η αναφορά 10.000 αγίων στο **Δευτερονόμιο (33:2)** είναι πολύ σημαντική. (Το φως του Αλλάχ) έλαμψε από το Φαράν, και ήλθε με 10.000 άγιους. Αν διαβάσετε ολόκληρη την ιστορία της γης του Φαράν δεν θα βρείτε κανένα άλλο γεγονός, παρά μόνο την κατάκτηση της Μέκκας στην οποία ο Προφήτης εισήλθε με 10.000 ακολούθους από τη Μαντίνα και επέστρεψε ξανά "**στον οίκο της δόξας Μου.**" Δίνει τον πύρινο νόμο στον κόσμο, πράγμα που έκανε στάχτη όλους τους υπόλοιπους νόμους. Ο Παρηγορητής –το Πνεύμα της Αληθείας –για τον οποίο μίλησε ο Προφήτης Ιησούς, δεν ήταν άλλος παρά ο ίδιος ο Προφήτης Μωχάμμαντ. Δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως το Άγιο Πνεύμα, όπως λέει η Εκκλησιαστική θεολογία. Ο Ιησούς λέει: "**Είναι ωφέλιμο για σας να αποχωρήσω, γιατί αν δεν αποχωρήσω, ο Παράκλητος δεν θα έλθει σε σας, αλλά αν αναχωρήσω θα τον στείλω σε σας.**"

Τα λόγια αυτά δείχνουν ξεκάθαρα ότι ο Παράκλητος έπρεπε να έρθει μετά την αναχώρηση του Ιησού, και δεν ήταν μαζί του όταν διατυπώθηκαν αυτά τα λόγια. Και ας κάνουμε αυτή την ερώτηση: Δεν υπήρξε το Άγιο Πνεύμα κατά την ύπαρξη του Ιησού στην γη; Πως λοιπόν η εκκλησία ισχυρίζεται ότι ο Παράκλητος είναι το Άγιο Πνεύμα, αφού ο ερχομός του Παράκλητου είχε ως όρο την αποχώρηση του Ιησού, όπως ο ίδιος λέει. Άλλωστε, ο τρόπος με τον οποίο τον περιγράφει ο Ιησούς, τον

καθιστά άνθρωπο, όχι πνεύμα. “Δεν πρέπει να μιλά από μόνος του, αλλά ό,τι ακούει, αυτό πρέπει να λέει.”. Θα πρέπει λοιπόν να υποθέσουμε ότι το Άγιο Πνεύμα και ο Αλλάχ είναι δύο διαφορετικές οντότητες, και ότι το Άγιο Πνεύμα μιλά και από μόνο του, και λέει όσα ακούει από Τον Αλλάχ; Τα λόγια του Ιησού αναφέρονται ξεκάθαρα σε κάποιον Αγγελιαφόρο από Το Θεό. Τον αποκαλεί το Πνεύμα της Αληθείας, και έτσι το Κοράνιο μιλά για τον Προφήτη Μωχάμμαντ, □ **Όχι, πράγματι, ήρθε με την αλήθεια, και επιβεβαίωσε τους Αγγελιαφόρους.** □

(Κοράνιο 37:37)

Αποδείξεις από την Καινή Διαθήκη

Υπάρχει ένας αριθμός κειμένων στην Καινή Διαθήκη που αναφέρεται ξεκάθαρα στον ερχομό του Μωχάμμαντ (ﷺ).

Ιωάννης, ο Βαπτιστής:

Οι Εβραίοι έστειλαν ιερείς να μάθουν ποιος είναι. ‘Εκείνος ομολόγησε, “Δεν είμαι εγώ ο Μεσσίας.” Και εκείνοι τον ρώτησαν, “Τότε, λοιπόν; Είσαι ο Ηλίας;” Και εκείνος είπε: “Όχι, δεν είμαι.” “Μήπως είσαι ο Προφήτης που περιμένουμε;”, Και εκείνος απάντησε, “Όχι.”...και εκείνοι του είπαν: “Τότε γιατί βαπτίζεις, αφού δεν είσαι ούτε ο Μεσσίας, ούτε ο Ηλίας, ούτε ο Προφήτης;”

(Ιωάννης 1:20-25).

Ο Προφήτης που αναφέρεται σε αυτό το κεφάλαιο δεν είναι ο Ιησούς, αλλά ο Μωχάμμαντ, γιατί ο Ιωάννης ο Βαπτιστής συνέχισε να κηρύττει, και να βαπτίζει, και να προλέγει τον ερχομό εκείνου του Προφήτη, κατά τη διάρκεια της ζωής του Ιησού.

Ιησούς:

Ο Προφήτης Ιησούς προέβλεψε τον ερχομό ενός άλλου Προφήτη, το όνομα του οποίου ήταν ‘Περικλυτός’ ή ‘Παράκλητος’ ή ‘Παρακαλών’, και ο οποίος (δηλαδή οι διδασκαλίες του) θα διαρκούσε για πάντα, ‘**Θα προσευχηθώ στον Πατέρα, και θα σας δώσει έναν άλλον Παράκλητο (Περικλυτός), που θα μείνει μαζί σας για πάντα..**’

(Ιωάννης 14:16).

Η λέξη περικλυτός σημαίνει ‘ένδοξος’, ‘αξιέπαινος’, ‘παινεμένος’, ‘επιφανής’ και ‘φημισμένος’, και αυτό ακριβώς σημαίνει και το όνομα *Άχμεντ*. Επιβεβαιώνεται στο Κοράνιο ότι ο Προφήτης Ιησούς προφήτευσε ότι ένας Προφήτης που ονομάζεται ‘Άχμεντ’ θα έρθει μετά από αυτόν. Ο Αλλάχ, Ο Ύψιστος, λέει:

﴿ Και (θυμήσου), όταν ο Έϊσα (Ιησούς), υιός της Μάριαμ (Μαρίας), είπε: «Ω, παιδιά του Ισραήλ! Είμαι ο Αγγελιαφόρος Του Αλλά(χ) για σας, και επικυρώνω την Ταουρά (την Τορά που ήρθε στον Μωυσή) πριν από μένα, και (σας) αναγγέλλω τα καλά νέα (της έλευσης) ενός Αγγελιαφόρου που θα έλθει μετά από μένα, το όνομα του οποίου θα είναι Άχμαντ (ένα ακόμα όνομα του Προφήτη Μωχάμμαντ)». Μα όταν εκείνος [ο Άχμαντ, δηλ. ο Μωχάμμαντ) ήλθε σ' αυτούς με ξεκάθαρες αποδείξεις, είπαν: «Αυτό είναι ξεκάθαρη μαγεία.» ﴾

(Κοράνιο 61:6)

Λογικές αποδείξεις που υποστηρίζουν πως ο Μωχάμμαντ (ﷺ) είναι ο Αγγελιαφόρος Του Αλλάχ.

1. Ο Προφήτης (ﷺ) ήταν αναλφάβητος. Δεν ήξερε να διαβάζει ή να γράφει. Ζούσε σε ένα λαό που, επίσης, ήταν ως επί το πλείστον αναλφάβητοι. Έτσι, κανείς δε μπορεί να υποστηρίξει ότι το Κοράνιο εγράφη από τον ίδιο το Μωχάμμαντ (ﷺ)! Ο Αλλάχ, Ο Ύψιστος, λέει:

﴿ Ούτε (Ω, Μωχάμμαντ) διάβασες κανένα βιβλίο πριν από αυτό (το Κοράνιο), ούτε έγραψες (κανένα βιβλίο) με το δεξί σου χέρι. Πράγματι, σε τέτοια περίπτωση, οι οπαδοί του ψεύδους θα αμφέβαλλαν. ﴾

(Κοράνιο 29:48)

2. Οι Άραβες προκλήθηκαν να φέρουν κάτι παρόμοιο με το Κοράνιο, και δεν τα κατάφεραν! Η ομορφιά, η δομή και οι βασικές έννοιες του Κορανίου εξέπληξαν τους Άραβες. Το Κοράνιο είναι το παντοτινό θαύμα του Μωχάμμαντ (ﷺ). Ο Αγγελιαφόρος Του Αλλάχ είπε:

«Σε κάθε προφήτη από τους προφήτες του Αλλάχ του δινόταν ένα θαύμα (προορισμένο για την εποχή του) στο οποίο πίστευαν (κάποιοι) άνθρωποι (από τους αυτόπτες μάρτυρες του λαού του), ενώ αυτό που μου δόθηκε ήταν αποκάλυψη που το έλαβα από τον Αλλάχ (δηλ. το Κοράνιο, που είναι παντοτινό θαύμα)· έτσι, ελπίζω να έχω τους περισσότερους οπαδούς την μέρα της Ανάστασης.»

(Αλ-Μπουχάρι)

Παρόλο που ο λαός του ήταν εύγλωττος και γνωστός για τη σπουδαία ποιήσή του, ο Αλλάχ τούς προκάλεσε να φέρουν κάτι παρόμοιο με το Κοράνιο, μα δεν τα

κατάφεραν. Έπειτα τους προκάλεσε να φέρουν ακόμη και ένα κεφάλαιο που να είναι παρόμοιο με το Ιερό Κοράνι, αλλά δεν τα κατάφεραν.

Ο Αλλάχ λέει:

﴿ Και αν εσείς (Άραβες ειδωλόλατρες, Εβραίοι και Χριστιανοί) αμφιβάλλετε σχετικά με αυτό που στείλαμε στο δούλο Μας, τότε φέρτε μια Σούρα (Κεφάλαιο) παρόμοιο με αυτό, και καλέστε τους μάρτυρές σας (υποστηρικτές και βοηθούς) εκτός από Τον Αλλάχ, αν είστε ειλικρινείς. ﴾

(Κοράνιο 2:23)

Ο Αλλάχ προκαλεί ολόκληρη την ανθρωπότητα να φέρει κάτι παρόμοιο με το Κοράνιο. Ο Αλλάχ λέει::

﴿ Πες: Εάν οι άνθρωποι και τα τζινν συγκεντρώνονταν (όλοι μαζί) για να δημιουργήσουν κάτι παρόμοιο με αυτό το Κοράνιο, δε θα μπορούσαν να το κάνουν, ακόμη και αν συνέδραμε ο ένας τον άλλον με βοήθεια και υποστήριξη. ﴾

(Κοράνιο 17:88)

3. Ο Προφήτης (ﷺ) συνέχισε να κηρύττει και να καλεί τους ανθρώπους στο Ισλάμ, παρόλο που αντιμετώπισε μεγάλες δυσκολίες και την έχθρα του λαού του, οι οποίοι σχεδίαζαν να τον σκοτώσουν. Κι όμως ο Προφήτης (ﷺ) συνέχισε να κηρύττει, με υπομονή. Αν ήταν απατεώνας, θα σταματούσε να κηρύττει, φοβούμενος για τη ζωή του.

Ο Γ. Μοντγκόμερι Βατ είπε:

«Η ετοιμότητά του να υποστεί διωγμούς λόγω των πεποιθήσεών του, ο υψηλός ηθικός χαρακτήρας των ανθρώπων που πίστεψαν σ' αυτόν και τον αντιμετώπισαν ως ηγέτη, καθώς και η σπουδαιότητα του επιτεύγματός του, όλα αυτά δείχνουν την ακεραιότητά του. Το να υποθέσει κανείς ότι ο Μωχάμμαντ ήταν απατεώνας προκαλεί περισσότερα προβλήματα απ' αυτά που λύνει. Επιπλέον, κανένα από τα μεγάλα πρόσωπα της Ιστορίας δεν έχει την ανάλογη εκτίμηση στη Δύση, όπως ο Μωχάμμαντ.»

4. Ο καθένας αγαπά τα στολίδια και τις ομορφιές της ζωής, και επηρεάζεται από αυτά. Ο Αλλάχ, Ο Ύψιστος, λέει:

﴿ Ωραιοποιημένη για τους ανθρώπους (άντρες) είναι η αγάπη για τις επιθυμίες: για τις γυναίκες, και για τα παιδιά, και για τους σωρούς χρυσαφιού και ασημιού, και για τα μαρκαρισμένα όμορφα άλογα, βοοειδή και καλλιεργήσιμη γη. Αυτή είναι η απόλαυση της εγκόσμιας ζωής. Μα Ο Αλλάχ έχει την εξαιρετική επιστροφή (τον Παράδεισο). ﴾

(Κοράνιο 3:14)

Ο άνθρωπος, από τη φύση του, ευχαριστείται από την απόκτηση στολιδιών και των όμορφων πραγμάτων αυτού του κόσμου. Καθένας χρησιμοποιεί τη δική του μέθοδο για την απόκτησή τους. Μερικοί καταλύουν σε παράνομες δράσεις για να τα αποκτήσουν, ενώ άλλοι σε νόμιμες.

Σίγουρα όλοι γνωρίζουμε ότι οι Κουράις προσπάθησαν να πείσουν τον Προφήτη (ﷺ) να σταματήσει να καλεί τους ανθρώπους στο Ισλάμ. Τού είπαν αν κάνει έτσι με σκοπό να γίνει πρόεδρος, θα τον έκαναν άρχοντα των Κουράις, και αν το κάνει με στόχο να παντρευτεί, θα τον πάντρευαν με τις πιο όμορφες γυναίκες, και αν το κάνει με σκοπό να αποκτήσει πλούτο και χρήματα, θα τον έκαναν τον πλουσιότερο άνδρα ανάμεσά τους. Απάντησε σε αυτές τις δελεαστικές προσφορές, λέγοντας με μεγάλη σιγουριά που προέρχεται από την θεϊκή καθοδήγηση:

«Μα Τον Αλλάχ, αν βάλουν τον ήλιο στο δεξί χέρι μου, και το φεγγάρι στο αριστερό μου για να αφήσω αυτό το θέμα, δεν θα το άφηνα, μέχρι Ο Αλλάχ να το κάνει εμφανές, ή να σκοτωθώ καλώντας τους ανθρώπους σ' αυτό.»

(Ιμπν Χισάμ)

Αν ο Προφήτης (ﷺ) ήταν απατεώνας, θα είχε δεχτεί αυτήν την προσφορά χωρίς δισταγμό.

5. Είναι γνωστό ότι οι υπήκοοι και ο πλούτος ενός βασιλείου υπόκεινται στη βούληση του βασιλιά, και στην υπηρεσία του. Όσο για το Μωχάμμαντ (ﷺ), γνώριζε ότι η ζωή του ήταν ένα μεταβατικό στάδιο. Ο 'Αμπντ Αλλάχ είπε: «Ο Προφήτης (ﷺ) ξάπλωνε σε ένα πολύ σκληρό χαλάκι, το οποίο άφηνε σημάδια στο πλευρό του, οπότε είπα:

«Ω, Αγγελιαφόρε Του Αλλάχ! Επίτρεψέ μας να βάλουμε στρωσίδια πάνω στο χαλάκι, ώστε να σε προστατέψει από το χαλάκι.» Ο Προφήτης (ﷺ) είπε:

‘Τι σχέση έχω με αυτόν τον κόσμο; Το παράδειγμά μου σε αυτή τη ζωή είναι σαν αυτό ενός αναβάτη που ξεκουράστηκε κάτω από τη σκιά ενός δέντρου, και έπειτα το άφησε και συνέχισε το ταξίδι του.»

(σούναν Ατ-Τίρμεντι)

Ο Αν-Νου‘μάν μπιν Μπασίρ είπε:

«Είδα τον Προφήτη σας (ﷺ) (σε μια περίοδο) που δεν μπορούσε να βρει χαμηλής ποιότητας χουρμάδες για να γεμίσει το στομάχι του.»

(Μόσλεμ)

Ο Άμπου Χουράιρα είπε:

«Η οικογένεια του Προφήτη και ο Αγγελιαφόρος Του Αλλάχ (ﷺ) ποτέ δεν αισθάνονταν το στομάχι τους γεμάτο για τρεις συνεχόμενες ημέρες, μέχρι το θάνατο του Προφήτη.»

(Αλ-Μπουχάρι)

Παρόλο που η Αραβική Χερσόνησος βρισκόταν υπό τον έλεγχό του, και εκείνος ήταν η πηγή του καλού για τους ανθρώπους, ο Προφήτης (ﷺ) κάποιες φορές δεν έβρισκε φαγητό για να καλύψει τις ανάγκες του. Η σύζυγός του, η Αΐσα είπε:

«Ο Προφήτης (ﷺ) αγόρασε λίγο φαγητό από έναν Εβραίο με συμφωνία ότι θα τον πληρώσει αργότερα, δίνοντάς του ως εγγύηση την ασπίδα του.»

(Αλ-Μπουχάρι)

Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν μπορούσε να αποκτήσει ό,τι ήθελε· γιατί τα χρήματα και ο πλούτος τοποθετούνταν μπροστά στο τζαμί του, και δεν μετακινούνταν από τη θέση του, μέχρι να τα διανείμει στους φτωχούς και τους ενδεείς. Ανάμεσα στους Συντρόφους του ήταν και μερικοί πλούσιοι και εύποροι –έσπευδαν να τον εξυπηρετήσουν. Ο λόγος που ο Προφήτης (ﷺ) απέρριπτε τα πλούτη αυτού του κόσμου, ήταν επειδή γνώριζε την πραγματικότητα αυτής της ζωής. Είπε:

«Μα Τον Αλλάχ, η ομοιότητα αυτού του κόσμου με τη Μέλλουσα Ζωή, είναι σαν ένας από σας που βύθισε το δάχτυλό του στον ωκεανό – ας δει με τι θα επιστρέψει [το πόσο νερό έμεινε στο δαχτυλό του].»

(Μόσλεμ)

Ο Αιδεσιμότατος Μποσγούρθ Σμιθ είπε:

‘Αν κυβέρνησε ποτέ κάποιος άνθρωπος με θεϊκό δικαίωμα, αυτός ήταν ο Μωχάμμαντ, γιατί είχε όλες τις εξουσίες, χωρίς αυτά που τις υποστηρίζουν. Δεν ενδιαφερόταν για τις πολυτέλειες της εξουσίας. Η απλότητα της ιδιωτικής του ζωής συμβάδιζε με την δημόσια ζωή του’.

6. Ο Προφήτης (ﷺ) δεν διεκδικούσε ποτέ για τον εαυτό του μια θέση υψηλότερα από τις θέσεις των ανθρώπων και ποτέ δεν δέχτηκε να του συμπεριφέρονται με οποιονδήποτε τρόπο που δείχνει μεγαλοπρέπεια προς αυτόν. Αντίθετα, ο Προφήτης (ﷺ) δυσαρεστούταν όταν κάποιος τον κολάκευε με οποιονδήποτε τρόπο. Ο Άνας είπε:

«Δεν υπήρχε άτομο πιο αγαπητό στους Συντρόφους από τον Αγγελιαφόρο Του Αλλάχ’ και: ‘Όταν τον έβλεπαν, δεν σηκώνονταν για εκείνον, γιατί γνώριζαν ότι αυτό δεν του άρεσε.»

(Ατ-Τιρμιδέι)

Ο Ουάσιγγκτον Ίρβινγκ είπε:

‘Οι στρατιωτικοί του θρίαμβοι δεν του ξύπνησαν καμία αλαζονεία ή ματαιοδοξία, αφού πολεμούσε για να προστατέψει το Ισλάμ και τους μουσουλμάνους και όχι εξαιτίας ιδιοτελών σκοπών. Επίσης, και στο ζενίθ της δόξας του, ο Προφήτης διατηρούσε την απλότητα και την ταπεινότητά του, τον δυσαρεστούσε το να μπαίνει σε μια συγκέντρωση και να σηκώνονται για να τον χαιρετήσουν, ή να τον χαιρετήσουν με μεγαλοπρέπεια. Ο Προφήτης ίδρυσε μια μεγάλη χώρα που είναι το Ισλάμ, και κυβέρνησε μέσα της με το δίκαιο και ποτέ δεν σκεφτόταν να κάνει την κυβέρνηση, ως κληρονομικό δικαίωμα για την οικογένειά του.

7. Η αποκάλυψη μερικών Εδαφίων του Κορανίου, κατά τα οποία Ο Προφήτης (ﷺ) κατηγορήθηκε ότι φταίει, εξαιτίας κάποιων περιστατικών- συμβάντων, όπως:

α. Τα Λόγια Του Αλλάχ, Του Ύψιστου:

﴿ Ω, Προφήτη! Γιατί απαγορεύεις (για τον εαυτό σου) αυτό που Ο Αλλά(χ) σου έχει επιτρέψει, το να επιζητάς να ικανοποιήσεις τις συζύγους σου; Και Ο Αλλά(χ) είναι Γαφούρ (Συγχωρεί τα πάντα), Ραχίμ (Πολυεύσπλαχνος). ﴾

(Κοράνιο 66:1)

Ο Προφήτης (ﷺ) απείχε από την κατανάλωση μελιού, εξαιτίας της άρνησης ορισμένων από τις συζύγους του. Ο Αλλάχ, τον επέπληξε γιατί απαγόρευσε για τον εαυτό του κάτι που Ο Αλλάχ του επέτρεψε.

β. Ο Αλλάχ, Ο Ύψιστος, λέει:

﴿ Ο Αλλάχ σε συγχώρεσε (Ω, Μωχάμμαντ). Γιατί τους επέτρεψες (να λιποτακτήσουν) μέχρι να δεις ποιοι είπαν αλήθεια (στη δικαιολογία τους για να μην έρθουν στον πόλεμο), και να μάθεις ποιοι είναι ψεύτες; ﴾

(Κοράνιο 9:43)

Ο Αλλάχ επέπληξε τον Προφήτη (ﷺ) γιατί δέχθηκε άμεσα τις ψευδείς δικαιολογίες των υποκριτών που δεν συμμετείχαν με τον Προφήτη στη Μάχη του Ταμπούκ. Τους συγχώρεσε και δέχτηκε τις δικαιολογίες τους, χωρίς να τις επιβεβαιώσει.

γ. Ο Αλλάχ, Ο Ύψιστος λέει:

﴿ Όχι δική σου (Ω, Μωχάμμαντ, αλλά Του Αλλάχ) είναι η απόφαση· αν θα τους συγχωρήσει ή θα τους τιμωρήσει· πράγματι, είναι παραβάτες. ﴾

(Κοράνιο 3:128)

δ. Ο Αλλάχ, Ο Ύψιστος, λέει:

﴿ (Ο Προφήτης) σκυθρόπιασε και απομακρύνθηκε. □ Γιατί ήρθε σ' αυτόν ο τυφλός. □ Και πώς ξέρεις, ίσως να εξαγνιστεί (με τις συμβουλές σου); ﴾

(Κοράνιο 80:1-4)

Ο 'Αμπντ Αλλάχ μπιν Ουμμ Μακτούμ, ο οποίος ήταν τυφλός ήρθε στον Προφήτη (ﷺ) για να λάβει μια συμβουλή, ενώ ο Προφήτης ήταν απασχολημένος πολύ καλώντας μερικούς ηγέτες των Κουράις για το Ισλάμ, και ο Προφήτης (ﷺ) σκυθρόπιασε και απομακρύνθηκε, και δεν υπάρχει κανείς που να είδε αυτή τη σκηνή εκτός από τον Αλλάχ –και Ο Οποίος τον επέπληξε γι' αυτό.

Ο Lightner λέει στο βιβλίο του «Η Θρησκεία του Ισλάμ» ότι:

«Αν ο Προφήτης (ﷺ) ήταν απατεώνας, αυτά τα Εδάφια δεν θα βρισκόνταν στο Κοράνιο.»

Ο Μωχάμμαντ Μαρναντούκ Πίκτχολ, στο βιβλίο του «Το Ένδοξο Κοράνι» είπε:

Κάποια μέρα, όταν ο Προφήτης συζητούσε με κάποιους από τους ισχυρότερους άνδρες των Κουράις, προσπαθώντας να τους πείσει για την αλήθεια του Ισλάμ, ένας τυφλός ήρθε και του έκανε μία ερώτηση σχετικά με την πίστη. Ο Προφήτης ενοχλήθηκε, σκυθρόπιασε και απομακρύνθηκε. Σε αυτή τη Σούρα Ο Αλλάχ του λέει ότι η αξία ενός ανθρώπου δεν μπορεί να κριθεί από την εγκόσμια κατάστασή του.

8. Ένα από τα σημάδια που με βεβαιότητα αποδεικνύουν την ιδιότητά του ως Προφήτη, βρίσκεται στο Κεφάλαιο (111) του Κορανίου. Σ' αυτό, Ο Αλλάχ, Ο Ύψιστος, καταδίκασε τον Άμπου Λάχαμπ (το θείο του Προφήτη) στο μαρτύριο της Κολάσεως. Το κεφάλαιο αυτό αποκαλύφθηκε κατά τα πρώτα στάδια του *Ντά'ουα* (κάλεσμα στο Ισλάμ) του. Αν ο Προφήτης (ﷺ) ήταν ένας απατεώνας, δεν θα εξέδιδε μια τέτοια κρίση· καθώς ο θεός του ίσως να αποδεχόταν αργότερα το Ισλάμ!

Ο Δρ. Γκέρυ Μίλερ, στο βιβλίο του «Το Εκπληκτικό Κοράνι.» λέει :

‘Αυτός ο άνδρας, ο θεός του Προφήτη, ο Άμπου Λάχαμπ, μισούσε το Ισλάμ σε τέτοιο βαθμό, που συνήθιζε να ακολουθεί τον Προφήτη, προκειμένου να τον δυσφημίσει. Όταν ο Άμπου Λάχαμπ έβλεπε τον Προφήτη (ﷺ) να μιλά σε κάποιον ξένο, περίμενε μέχρι να χωρίσουν και έπειτα πήγαινε στον ξένο και τον ρωτούσε, ‘Τι σου είπε; Είπε μαύρο; Λοιπόν, είναι άσπρο. Είπε ‘Πρωί’; Λοιπόν, είναι νύχτα.’ Έλεγε πιστά το ακριβώς αντίθετο από αυτό που άκουγε ότι έλεγε ο Μωχάμμαντ (ﷺ). Ωστόσο, δέκα περίπου χρόνια πριν το θάνατο του Άμπου Λάχαμπ, ένα μικρό κεφάλαιο του Κορανίου αποκαλύφθηκε σχετικά με αυτόν. Δήλωνε σαφέστατα ότι θα πήγαινε στο Πυρ (δηλ. την Κόλαση). Με άλλα λόγια, επιβεβαίωνε ότι δεν θα γινόταν ποτέ Μουσουλμάνος, και θα καταδικαζόταν γι' αυτό για πάντα. Για δέκα χρόνια, το μόνο που χρειαζόταν ο Άμπου Λάχαμπ να κάνει για να καταστρέψει το Ισλάμ, ήταν

να έρθει μπροστά από τους ανθρώπους και να πει: ‘Άκουσα ότι αποκαλύφθηκε στο Μωχάμμαντ ότι δεν θα αλλάξω ποτέ –ότι δεν θα γίνω ποτέ Μουσουλμάνος και θα εισέλθω στο Πυρ της Κολάσεως. Λοιπόν, τώρα θέλω να γίνω Μουσουλμάνος. Πώς σας φαίνεται αυτό; Τι πιστεύετε τώρα για τη θεϊκή του αποκάλυψη;’ Αλλά δεν το έκανε ποτέ. Και όμως, αυτό ακριβώς το είδος συμπεριφοράς θα περίμενε κανείς, αφού πάντα προσπαθούσε να εναντιωθεί στο Ισλάμ. Στην ουσία, σαν να λέει ο Μωχάμμαντ (ﷺ) στον θείο του: ‘Με μισείτε και θέλεις να με αποτελειώσεις; Ορίστε, πες αυτά τα λόγια, και εγώ τελείωσα. Έλα, πες τα!’ Αλλά ο Άμπου Λάχαμπ δεν τα είπε ποτέ. Δέκα χρόνια! Και σε όλο αυτό το διάστημα δεν αποδέχθηκε ποτέ το Ισλάμ, ούτε έδειξε συμπόνια για στους μουσουλμάνους. Πώς είναι δυνατόν να γνώριζε με βεβαιότητα ο Μωχάμμαντ ότι ο ‘Άμπου Λάχαμπ θα εκπλήρωνε την Κορανική αποκάλυψη, αν ο ίδιος (δηλ. ο Μωχάμμαντ) δεν ήταν πράγματι ο Αγγελιαφόρος Του Αλλάχ; Πώς θα μπορούσε να είναι τόσο σίγουρος ώστε να δώσει σε κάποιον την δυνατότητα για δέκα χρόνια να δυσφημεί τον ισχυρισμό του ότι είναι Προφήτης; Η μόνη απάντηση είναι ότι ήταν ο Αγγελιαφόρος Του Αλλάχ· γιατί, προκειμένου να αναλάβει μια τόσο ριψοκίνδυνη πρόκληση, πρέπει κανείς να είναι εντελώς πεπεισμένος ότι έχει μια θεϊκή αποκάλυψη.’

9. Ο Προφήτης (ﷺ) αποκαλείται: ‘Άχμεντ’ σε ένα Εδάφιο του Κορανίου, αντί για ‘Μωχάμμαντ’. Ο Αλλάχ, Ο Ύψιστος, λέει:

﴿ Και (θυμήσου), όταν ο ‘Είσα (Ιησούς), υιός της Μάριαμ (Μαρίας), είπε: «Ω, παιδιά του Ισραήλ! Είμαι ο Αγγελιαφόρος Του Αλλά(χ) για σας, και επικυρώνω την Ταουρά (την Τορά που ήρθε στον Μουσή) πριν από μένα, και (σας) αναγγέλλω τα καλά νέα (της έλευσης) ενός Αγγελιαφόρου που θα έλθει μετά από μένα, το όνομα του οποίου θα είναι Άχμαντ (ένα ακόμα όνομα του Προφήτη Μωχάμμαντ)»». Μα όταν εκείνος [ο Άχμαντ, δηλ. ο Μωχάμμαντ) ήλθε σ’ αυτούς με ξεκάθαρες αποδείξεις, είπαν: «Αυτό είναι ξεκάθαρη μαγεία.»﴾

[Κοράνιο 61:6]

Αν ήταν απατεώνας, το όνομα ‘Άχμεντ’ δεν θα αναφερόταν στο Κοράνιο, εφόσον στο λαό του ήταν γνωστός ως ‘Μωχάμμαντ’ .

10. Η θρησκεία του Ισλάμ υπάρχει ακόμη σήμερα και εξαπλώνεται σε ολοκληρη την Υφήλιο. Χιλιάδες άνθρωποι ασπάζονται το Ισλάμ και το προτιμούν από άλλες θρησκείες. Αυτό συμβαίνει παρόλο που αυτοί που καλούν στο Ισλάμ, δεν υποστηρίζονται οικονομικά, όπως θα ανέμενε κανείς· και παρά τις προσπάθειες των εχθρών του Ισλάμ να σταματήσουν την εξάπλωση του. Ο Αλλάχ, Ο Ύψιστος, λέει:

﴿ Εμείς στείλαμε κάτω [στη Γη] το Κοράνιο και θα το προστατέψουμε (από το να αλλοιωθεί ή από το να χαθεί). ﴾

[Κοράνιο 15:9]

Ο Τόμας Καρλάιλ στο βιβλίο του «Οι Ήρωες» είπε:

«Είχατε δει ποτέ ένας ψεύτης να χτίσει μια θρησκεία; Γιατί λοιπόν δεν μπορεί ένας ψεύτης να χτίσει ένα σπίτι από τούβλα; Αν κάποιος δεν γνωρίζει τις ιδιότητες του κονιάματος, του ψημένου πηλού και όποιου άλλου υλικού χρησιμοποιεί, τότε αυτό που θα φτιάξει δεν θα είναι σπίτι, αλλά κάδος απορριμμάτων. Δεν θα αντέξει δώδεκα αιώνες, ούτε θα κρατά μέσα του διακόσια εκατομμύρια ανθρώπους· αλλά θα καταρρεύσει ευθύς. Ένας άνθρωπος οφείλει να συμμορφώνεται με τους νόμους της φύσης, ή αλλιώς η Φύση δε θα του απαντήσει. Αυτά που μεταδίδουν οι άπιστοι είναι ψέματα, ό,τι και αν τα στολίζουν και τα ωραιοποιήσουν μέχρι φτάνουν να νομίζουν ότι είναι αλήθεια, και παραπλάνησαν τους ανθρώπους, έθνη και λαούς με αυτά τα ψέματα.»

Ο Αλλάχ διατήρησε το Κοράνιο, και στα Βιβλία, και στα στήθη των ανθρώπων από γενιά σε γενιά. Πράγματι, η απομνημόνευση και η απαγγελία του, η εκμάθηση και η διδασκαλία του, είναι από τα πράγματα που οι Μουσουλμάνοι είναι πολύ ενθουσιώδεις να κάνουν, αφού ο Προφήτης (ﷺ) είπε:

«Οι καλύτεροι ανάμεσά σας είναι όσοι μαθαίνουν το Κοράνιο και το διδάσκουν.»

[Αλ-Μπουχάρι]

Πολλοί έχουν προσπαθήσει να προσθέσουν και να παραλείψουν Εδάφια από το Κοράνιο, αλλά ποτέ δεν είχαν επιτυχία· γιατί αυτά τα λάθη ανακαλύπτονται σχεδόν αμέσως.

Όσο για τη Σούννα του Αγγελιαφόρου Του Αλλάχ (ﷺ), η οποία αποτελεί τη δεύτερη πηγή για τη νομοθεσία του Ισλάμ, έχει διατηρηθεί από αξιόπιστους ευσεβείς άνδρες. Περνούσαν τη ζωή τους συγκεντρώνοντας τα λόγια του Προφήτη ﷺ, και μελετώντας τα εξονυχιστικά, ώστε να διακρίνουν τα αδύναμα από τα αυθεντικά· διευκρίνισαν ακόμη ποια χαντίθ αποτελούν προϊόν επινόησης. Όποιος μελετήσει τα βιβλία που έχουν γραφτεί για την επιστήμη του Χαντίθ, θα μπορέσει να αντιληφτεί ποιές ήταν οι προσπάθειες για τη διατήρηση των λόγων του Προφήτη, και ότι οι αφηγήσεις που είναι αυθεντικές, είναι πράγματι αυθεντικές.

Ο Μάικλ Χαρτ, στο βιβλίο του “100, οι εκατό σπουδαιότεροι άνθρωποι με την μεγαλύτερη επιρροή στην πορεία της ανθρωπότητας”, μια κατάταξη που περιλαμβάνει τα πλέον σημαίνοντα πρόσωπα της ιστορίας λέει:

«Ο Μωχάμμαντ ίδρυσε και κοινοποίησε μία από τις μεγαλύτερες θρησκείες του κόσμου, και έγινε ένας από τους μεγαλύτερους παγκόσμιους πολιτικούς ηγέτες.

Σήμερα, δεκατρείς αιώνες μετά το θάνατό του, η επιρροή του είναι ακόμη πανίσχυρη και διάχυτη.»

11. Ειλικρίνεια οι αρχές που έφερε, είναι καλές και κατάλληλες για κάθε τόπο και χρόνο. Τα αποτελέσματα της εφαρμογής του Ισλάμ είναι καθαρά και γνωστά, πράγμα που με τη σειρά του μαρτυρά ότι πρόκειται για αποκάλυψη από Τον Αλλάχ. Επιπλέον, δεν είναι πιθανό ο Προφήτης Μωχάμμαντ να είναι ένας Προφήτης, όπως πολλοί άλλοι Προφήτες και Αγγελιαφόροι που στάλθηκαν πριν από αυτόν; Αν η απάντηση σε αυτό το ερώτημα είναι ότι τίποτα δεν το αποκλείει, τότε ρωτάμε, ‘γιατί απορρίπτετε την ιδιότητα του ως Προφήτη, αλλά επιβεβαιώνετε εκείνη των Προφητών πριν από αυτόν;’

12. Ένας άνθρωπος δεν μπορεί να δημιουργήσει νόμους παρόμοιους με τους νόμους του Ισλάμ, που αφορούν κάθε πλευρά της ζωής, όπως τις συναλλαγές, το γάμο, την κοινωνική συμπεριφορά, την πολιτική, τις πράξεις λατρείας και τα άλλα παρόμοια. Συνεπώς, πώς είναι δυνατόν ένας αναλφάβητος άνθρωπος να δημιούργησε κάτι σαν αυτό; Δεν είναι αυτό ξεκάθαρη απόδειξη και σημάδι της Προφητικής του ιδιότητας;

13. Ο Προφήτης (ﷺ) δεν άρχισε να καλεί ανθρώπους στο Ισλάμ, μέχρι που έγινε σαράντα ετών. Τα νεανικά του χρόνια είχαν περάσει και η ηλικία στην οποία θα έπρεπε να αναπαύεται και να περνά το χρόνο του ξεκούραστα, ήταν η ηλικία στην οποία ανέλαβε την αποστολή του ως Προφήτης και το χρέος της διάδοσης του Ισλάμ.

Ο Τόμας Καρλάιλ είπε:

«Αυτό που διαψεύει τον ισχυρισμό των ανθρώπων που λένε ότι ο Μωχάμμαντ δεν ήταν ειλικρινής στην αποστολή του, ήταν ότι πέρασε τα νιάτα του με απόλυτα ήσυχη ζωή, χωρίς να κάνει κάτι το οποίο θα του προσδώσει φήμη ή εξουσία...Και αφού πέρασε την νεοτητά του και άρχισε η ηλικία της ανάπαυσης, τότε άρχισε να βράζει μέσα του το ηφαιστειο, που ήταν πριν ήρεμο, θέλωντας να πετύχει κάτι πολύ μεγάλο και σπουδαίο.»

Τι απαιτεί η μαρτυρία ότι ο Μωχάμμαντ είναι ο Αγγελιαφόρος του Αλλάχ

1. Το να πιστεύει κανείς στην αποστολή του του Προφήτη ( ) και ότι είναι για όλη την ανθρωπότητα, αφού δεν ήταν περιορισμένη μόνο στον λαό του ή μόνο στην

εποχή του. Αλλά είναι κοινή αποστολή, δεν περιορίζεται σε τόπο ή σε χρόνο αλλά είναι μέχρι την Ημέρα της Ανάστασης.

2. Το να πιστεύει κανείς ήταν αλάνθαστος σε ό,τι μετέδωσε στην ανθρωπότητα από τον Αλλάχ.
3. Το να πιστεύει κανείς ότι η αποστολή του ήταν ως έλεος για όλη την ανθρωπότητα, αφού έβγαλε τους ανθρώπους από το σκοτάδι στο φως και από το να λατρεύουν τα δημιουργήματα του Θεού στο να λατρεύουν τον δημιουργό των δημιουργημάτων, τον Αλλάχ.
4. Το να πιστεύει κανείς ότι ήταν ο τελευταίος Αγγελιαφόρος του Αλλάχ και ο καλύτερος ανάμεσα στους Αγγελιαφόρους του Αλλάχ.
5. Το να πιστεύει κανείς ότι η θρησκεία ολοκληρώθηκε από τον Προφήτη και ότι δεν υπάρχει κανένα περιθώριο για κάποιον να προσθέσει ή να αφαιρέσει κάτι από αυτήν.
6. Το να πιστεύει κανείς ότι ο Προφήτης εκπλήρωσε την αποστολή του και δεν αφήσε κάτι καλό χωρίς να καθοδηγήσει τους ανθρώπους σε αυτό, και δεν άφησε κάτι κακό χωρίς να προειδοποιήσει τους ανθρώπους για αυτό.
7. Το να πιστεύει κανείς ότι το Ισλάμ είναι η μοναδική θρησκεία που δέχεται ο Αλλάχ.
8. Το να ειπακούει κανείς στις εντολές του Προφήτη και να αποφεύγει τις απαγορεύσεις του.
9. Το να δεχτεί κανείς την κρίση του Προφήτη χωρίς να αντιπαρατίθεται σε αυτήν, όπως αυτοί που προτιμούν τους νόμους που θεσμοθετήθηκαν από τους ανθρώπους αντί για την Σαρί'α (τους Ισλαμικούς Νόμους).
10. Το να ακολουθήσει κανείς τις παραδόσεις του Προφήτη και να τις παίρνει ως πρότυπο για την δική του ζωή, αλλά προυποθέτει να γνωρίζει κανείς την ιστορία της ζωής του.
11. Το να θέσει κανείς τον Προφήτη στην θέση που του αντιστοιχεί, ούτε σε μεγαλύτερη ούτε σε μικρότερη σε σχέση με αυτήν που τον έχει τοποθετήσει ο

Αλλάχ, αφού ο Προφήτης είπε: «Μην με θέσετε σε μεγαλύτερη θέση, όπως έκαναν οι Χριστιανοί με τον Ιησού, γιο της Μαρίας. Στα αλήθεια εγώ είμαι ο σκλάβος του Αλλάχ, γι' αυτό πείτε ο σκλάβος του Αλλάχ και ο Αγγελιαφόρος Του.».

12. Το να τον αγαπάει κανείς και να τον σέβεται περισσότερο από οποιονδήποτε άλλον άνθρωπο, αφού η καθοδήγηση των ανθρώπων στην αλήθεια οφείλεται πρώτα στον Αλλάχ και έπειτα στον Προφήτη μου.
13. Το να καλεί κανείς τους ανθρώπους στο Ισλάμ και να επιδιώκει να το μεταδίδει μεταξύ των ανθρώπων.

Επίλογος

Κλείνουμε αυτήν την έρευνα με τα λόγια του Αλφόνς ντε Λα Μαγταίν, ποιητής, μέλος της προσωρινής κυβέρνησης, και μία φορά υποψήφιος για προεδρεία, στο βιβλίο του 'Historie de al Turquie (Ιστορία της Τουρκίας)':

«Ποτέ σε κάποιον άντρα, σε όλη την ιστορία της ανθρωπότητας, δεν του είχαν εμπιστευτεί, είτε οικειοθελώς είτε μη, μια τόσο σπουδαία Αποστολή, αφού ήταν μια Αποστολή πάνω από τις δυνατότητες των ανθρώπων· μέσω της οποίας θα ανατρέπονταν οι προκαταλήψεις που είχαν επιβληθεί ανάμεσα στον άνθρωπο και Τον Δημιουργό του, και μέσω αυτής της αποστολής Ο Αλλάχ θα προσεγγίσει τον άνθρωπο και ο άνθρωπος θα προσεγγίσει τον Αλλάχ· να αποκαταστήσει την ορθολογική και ιερή ιδέα της θειότητας, αφού πριν ήταν μέσα στο χάος των υλικών και παραμορφωμένων θεών της ειδωλολατρίας. Ποτέ ένας άνδρας δεν ανέλαβε ένα έργο που να ξεπερνά τόσο την ανθρώπινη δύναμη, με τόσο αδύναμα μέσα, γιατί εκείνος (ο Μωχάμμαντ) δεν είχε κατά τη σύλληψη, καθώς επίσης και την εκτέλεση αυτού του μεγάλου σχεδίου, κανένα άλλο μέσο, παρά μόνο τον εαυτό του, και καμιά άλλη βοήθεια, παρά μόνο ελάχιστους ανθρώπους που ζούσαν σε μια γωνιά της ερήμου.

Τέλος, ποτέ ένας άνδρας δεν πέτυχε μια τόσο μεγάλη και διαρκή επανάσταση στον κόσμο, γιατί σε λιγότερο από δύο χρόνια από την εμφάνιση του Ισλάμ, κυριάρχησε σε όλη την Αραβία, και κατέκτησε, στο Όνομα Του Αλλάχ, την Περσία, το Χορασάν, την Τρανσοξανία, τη Δυτική Ινδία, τη Συρία, την Αίγυπτο, την Αβησσυνία, όλη τη γνωστή ήπειρο της Βόρειας Αφρικής, τα πολυάριθμα νησιά της Μεσογείου, την Ισπανία, και μέρος της Γαλλίας.

Αν το μεγαλείο του σκοπού, η μικρότητα των μέσων, και τα εκπληκτικά αποτελέσματα είναι τα τρία κριτήρια της ανθρώπινης μεγαλοφυΐας, ποιος θα τολμούσε να συγκρίνει οποιονδήποτε μεγάλο άνδρα στην ιστορία, με το Μωχάμμαντ; Οι πιο φημισμένοι άνδρες δημιούργησαν μόνο όπλα, νόμους και αυτοκρατορίες. Ίδρυσαν, αν όχι εντελώς τίποτα, τίποτα παραπάνω από υλικές δυνάμεις, τις οποίες συχνά έβλεπαν να καταρρέουν μπροστά στα μάτια τους. Αυτός ο άνδρας δεν κίνησε απλά στρατούς, νομοθεσίες,

αυτοκρατορίες, ανθρώπους, δυναστείες, αλλά εκατομμύρια ανθρώπους από το ένα τρίτο του τότε κατοικημένου κόσμου· και πέρα απ' αυτό, κίνησε τους θεούς, τις θρησκείες, τις ιδέες, τις δοξασίες και τις ψυχές, σύμφωνα με την καθοδήγηση του Κορανίου, κάθε εδάφιο του οποίου έχει γίνει νόμος. Εκείνος δημιούργησε ένα πνευματικό έθνος που συμπεριέλαβε ανθρώπους από οποιαδήποτε φυλή, χρώμα και γλώσσα. Έχει αφήσει ανεξίτηλο ένα χαρακτηριστικό, το μίσος στους ψεύτικους θεούς και το να λατρεύουμε τον Έναν και Μοναδικό Θεό. Οι μουσουλμάνοι χαρακτηρίστηκαν ως οι άνθρωποι που ήταν συνεχώς αντίθετοι στους ψεύτικους Θεούς. Ο ασπασμός του Ισλάμ από το ένα τρίτο του κόσμου ήταν το θαύμα του Προφήτη ή στην πραγματικότητα δεν ήταν το θαύμα ενός ανθρώπου, αλλά της λογικής.

Η ιδέα του Ενός Θεού, στην οποία κάλεσε ο Προφήτης, ήταν μεγάλο θαύμα, αφού το κάλεσμά του ήταν την εποχή που κυριαρχούσαν οι μύθοι και οι προκαταλήψεις, τις οποίες μετέδωσαν οι ιερείς των ψεύτικων θεών, και σε λίγο χρονικό διάστημα το κάλεσμά του μπόρεσε να καταστρέψει όλους τους ναούς της ειδολολατρίας στο ένα τρίτο του κόσμου.

Στα αλήθεια η ζωή του, ο τρόπος σκέψης του για την υπάρξη του σύμπαντος και κάθε αντικειμένου που το περικλύει, η ηρωική του στάση απέναντι στις προκαταλήψεις που είχε ο λαός του, η τόλμη του να αντιστέκεται στην οργή των πολυθεϊστών, το σθένος του για την σωματική και πνευματική βλάβη που υπέστη για δεκαπέντε χρόνια στη Μέκκα μέχρι που κόντεψε να γίνει θύμα, αλλά παρόλα αυτά επέμενε να μεταδίδει το κάλεσμα στο Ισλάμ, και η μάχη που έδινε ενάντια στη διαφθορά των ηθικών, η βαθιά του πίστη στην επίτευξη της επιτυχίας, η ηρεμία του στις δύσκολες στιγμές που περνούσε, η ταπεινότητά του όταν έφτανε στην επιτυχία, οι διαρκείς προσευχές του και οι επικλήσεις του στον Αλλάχ, όλα τα παραπάνω μαρτυρούν ότι δεν είμαστε απέναντι σε κάποιον ψεύτη, αλλά είμαστε απέναντι σε μια σταθερή πίστη που του έδωσε την δύναμη ώστε να ιδρύσει αυτή τη θρησκεία.

Ήταν Φιλόσοφος, Ρήτορας, Απόστολος, Νομοθέτης, Στοχαστής, Πολεμιστής, ιδρυτής μιας θρησκείας βασισμένη στη λογική και λατρεία χωρίς αγάλματα ή σύμβολα. Αυτός είναι ο Μωχάμμαντ! Αν λοιπόν λάβουμε υπόψη όλα τα μεγέθη με τα οποία μπορεί να μετρηθεί το μεγαλείο του ανθρώπου, θα μπορούσαμε σε αυτό το σημείο να ρωτήσουμε, αν υπάρχει κανείς άνδρας σπουδαιότερος από τον Μωχάμμαντ;»

Στα αλήθεια Ω, Προφήτη του Αλλάχ, παραδέχομαι ότι δεν σου έδωσα ό,τι πραγματικά αξίζεις μέσω αυτού του συνοπτικού εγχειριδίου, και ελπίζω από

τον Αλλάχ, να κάνει αυτό το εγχειρίδιο λόγο για να διορθωθούν οι ψεύτικοι ισχυρισμοί που έχουν να κάνουν με την προσωπικότητα του Προφήτη.

Ας αφήσουμε την εποχή της μίμησης και την τυφλή ακολουθήση των προγόνων μας, που δεν είναι χτισμένη πάνω σε καμία γνώση. Ας ξεκινήσουμε να βασιζόμαστε σε γνώση και έρευνα και σκέψη του τι θέλουμε να πιστέψουμε και τι θέλουμε να κάνουμε.

الحمد لله رب العالمين
وصلى الله وسلم على نبينا محمد وعلى آله وسلم

Κάθε έπαινος ανήκει στον Αλλά(χ) και Μόνο, Τον Κύριο των Κόσμων

Και είτε Ο Αλλά(χ) να εξυψώσει τον Προφήτη Του, και τον οίκο του, και να τον κρατήσει ασφαλή από κάθε κακό

Αν θέλετε να λάβετε περισσότερες πληροφορίες σχετικά με το Ισλάμ, μη διστάσετε να επικοινωνήσετε μαζί μας:

1) Ηλ. Ταχυδρομείο:

en@islamland.org

2) Μπορείτε επίσης να επισκεφτείτε τις ακόλουθα ιστοσελίδες:

www.islamland.org

www.islamhouse.com

www.sultan.org

www.islamreligion.com

www.islam-guide.com

www.missionislam.com

www.islamtoday.com

www.islamic-invitation.com

